

Andrzej Rosiński

KGB kontra DEMIANIUK

ANDRZEJ ROSIŃSKI

KGB kontra DEMIANIUK...

NIEUDOLNE FAŁSZERSTWO CZY PROWOKACJA DOSKONAŁA?

Researched by Mr JACEK PATER
Vicepresident of Polish Historical Society
Stamford CT. U.S.A.
&
ANDRZEJ ROSIŃSKI

WYDAWNICTWO — „SCOTT”
1990

Redaktor:
PIOTR KOLANOWSKI

Projekt okładki:
JACEK PATER
JANUSZ NOWACKI

Układ typograficzny:
WACŁAW SZYMAŃSKI

Korekta:
DANUTA KUBAŁA

© Andrzej Rosiński 1990

ALL RIGHTS RESERVED. NO PART OF THIS PUBLICATION MAY BE REPRODUCED, STORED IN A RETRIEVAL SYSTEM, OR TRANSMITTED IN ANY FORM OR BY ANY MEANS, ELECTRONIC, MECHANICAL, PHOTOCOPYING, RECORDING OR OTHERWISE WITHOUT THE PRIOR PERMISSION OF THE COPYRIGHT OWNER

Wyd. I. Druk Wydawnictwo „Epoka”

POCZĄTEK AFERY

Nazwisko Demianiuka pojawiło się po raz pierwszy na amerykańskiej liście podejrzanych imigrantów w początkach 1975 roku. John (Iwan) Demianiuk stwierdził bowiem w dwóch oficjalnych dokumentach (złożonych w 1951 roku, we wniosku o wizę amerykańską), że od przedwojny do 1943 roku mieszkał w „Sobibor Poland”. Nazwa miejscowości posiadająca jednoznaczne konotacje z nazistowskim obozem zagłady obudziła czujność czynników oficjalnych. I oto jesienią 1975 roku w artykule w „Ukrainian News”, tygodniku wydawanym w Nowym Jorku, przez amerykańskiego komunistę ukraińskiego pochodzenia, Michaela Hanusiaka, opublikowano znalezione rzekomo w pochodzących z lat pięćdziesiątych aktach radzieckich procesów zbrodniarzy wojennych, zeznanie byłego strażnika z Sobiboru Ignata Danilczenki, który określił „Iwana Demianiuka” jako kolegę-strażnika. Hanusiak dodał, że w ZSRR „pokazano mu” dokumenty tożsamości zawierające nazwisko i fotografię Demianiuka, a pochodzące z obozu szkoleniowego policji porządkowej (Ordnungspolizei-Orpo), a później Waffen-SS, w Trawnikach koło Lublina. Potwierdzenie w ten sposób obecności Demianiuka w Sobiborze było faktycznym początkiem „sprawy Johna Demianiuka”. Po upływie następnych trzech lat ocaleni z Treblinki więźniowie zaczęli wszakże umiejscawiać Demianiuka nie w Sobiborze, a właśnie w Treblince. By ustalić, gdzie przebywał naprawdę, prokuratorzy amerykańscy przygotowujący sprawę przeciwko Demianiukowi¹ wielokrotnie w przeciągu 1979 roku zwracali się do władz radzieckich o zgodę na przesłuchanie Danilczenki. Prośby zostały odrzucone — w zamian za to zaproponowano uzupełniające przesłuchanie Danilczenki przez KGB.

W protokole przesłuchania przekazanym Amerykanom Danilczenko potwierdził, że został w marcu 1943 roku skierowany do Sobiboru i napotkał tam „Iwana Demianiuka” odbywającego służbę jako szeregowy strażnik. Stwierdził, że byli w Sobiborze do marca, czy kwietnia 1944², po czym zostali o b a j przeniesieni do obozu koncentracyjnego we Flossenbурgu w południowych Niemczech, gdzie jako strażnicy doczekali końca wojny. Danilczenko miał rzekomo rozpoznać Demianiuka na fotografii jako żołnierza Armii Czerwonej. Oświadczenie Danilczenki wyłoniło dwie zasadnicze dla sprawy kwestie. Jeśli w roku 1943 Demianiuk spędził pół roku w Sobiborze jako s z e r e g o w y strażnik, jak mógł być rozpoznany przez „naocznych świadków” jako funkcyjny w Treblince? Poza tym — czyżby go zdegradowano? Ponadto — jeśli z Sobiboru Danilczenko z Demianiukiem przeniesieni zostali do Flossenbурga, gdzie

¹ Przedstawiono mu zarzut uzyskania obywatelstwa USA w oparciu o sfałszowane dane — Demianiuk od zakończenia wojny przedstawiał się jako obywatel polski — Stalin uzyskał od Anglosasów zobowiązanie do przymusowej deportacji do ZSRR wszystkich obywateli radzieckich, którzy w wyniku wojny znaleźli się na Zachodzie. Haniebną tę transakcję opisali Aleksander Solżenicyn w „Archipelagu Gułag” i Józef Mackiewicz w „Kontrze”.

² Było to niemożliwe, gdyż obóz rozwiązano w październiku 1943 roku.

pozostawali do końca wojny, Demianiuk nie mógł być „Iwanem Groźnym”. Ten bowiem wraz z całym personelem „Aktion Reinhardt” przeniesiony został do włoskiego Triestu.

Pochodzący z marca 1978 roku list byłego SS-Unterscharführera³ Franza Suchomela (członka załogi obozu Treblinka) do doktora Piera Arriego Carniera, przygotowującego wówczas książkę o losach Żydów włoskich w czasie wojny, jednoznacznie umiejscawia „Iwana Groźnego” w Treście. Suchomel w swym liście dwukrotnie wymienia Ukraińców „Nikołaja” i „Iwana” — po pierwsze jako odbywających służbę w oślawionym obozie koncentracyjnym dla włoskich Żydów „Risiera” w San Sabba, wreszcie bardziej szczegółowo: „Przed końcem wojny operatorzy komory gazowej w Treblince Iwan i Nikołaj zostali prawdopodobnie zastrzeleni. Mówiono, że przeszli do partyzantów, w co nie wierzę”. W Treblince było tylko dwóch operatorów komory gazowej — jednym z nich był „Iwan Groźny”.

W protokole sądu znalazła się wzmianka o Trieście. Było to oświadczenie SS-Unterscharführera Gustava Münzbergera, szefa Iwana przy komorach gazowych. Przesłuchiwany w Niemczech w początkach lat sześćdziesiątych wspominał, że Iwan był „w grupie, gdy zostali przeniesieni z Treblinki do Triestu we wrześniu 1943 roku” a później „przeszedł do partyzantów”. Oskarżenie nie mogąc sobie najwyraźniej poradzić z tą zasadniczą sprzecznością „wybrnęło” z niej ograniczając zakres zainteresowań w y ł ą c z n i e do Treblinki, stwierdzając przy tym, że nie interesuje się dalszymi losami „Iwana Groźnego” a służył on widocznie i w Treblince i w Sobiborze. Nie wiedzieć tylko czemu tak dobry „fachowiec” od masowej zagłady był w drugim z obozów zagłady szeregowym „stójkowym” strażnikiem, nie zaś operatorem funkcjonującej tam przecież również komory gazowej. Jaki sens miałyby jego „delegacja” do Sobiboru, jeśli nie byłyby tam wykorzystane uprzednio nabyte „kwalifikacje”? Czy straszliwy „Iwan Groźny” z Treblinki wtopiłby się w Sobiborze niezauważony w szary tłum strażników? Pytania te nie zmąciły spokoju prokuratury — John/Iwan/Demianiuk to „Iwan Groźny” z Treblinki. Przebywał też równolegle w Sobiborze. Co było dalej sprawy nie dotyczy, oskarżenia i sądu nie interesuje. Koniec, kropka.

Obrona Demianiuka podtrzymująca z uporem jego alibi³, budzące poważne wątpliwości, nie była zainteresowana rozwinięciem tematu, czy rzeczywiście był on może zwykłym strażnikiem w Sobiborze, a następnie Flossenburgu, na pewno jednak nie był „Iwanem Groźnym”, który w Sobiborze nie służył, a bezpośrednio z Treblinki przeniesiony został do Triestu.

Na tydzień przed wyznaczoną na 5 grudnia 1988 roku datą rozpoczęcia procesu apelacyjnego, jeden z adwokatów Demianiuka Dov Eitan rozmawiał parokrotnie ze swym kolegą — szefem zespołu obrońców Yoramem Sheftelem na temat włączenia listu Suchomela i wątku obecności „Iwana Groźnego” w Trieście

³ Według niego Demianiuk był jeńcem wojennym przez dwa lata do 1944 roku, po czym wstąpił do kolaboracyjnych rosyjskich oddziałów wojskowych.

do protokołu sądowego. „Zdecydowaliśmy ostatecznie nie włączać go jako dowodu” — stwierdził potem Sheftel.

Sheftel pozostał jedynym świadkiem rozmowy przeprowadzonej telefonicznie o godzinie 22.00. Eitan, umówiwszy się uprzednio z żoną na zakupy wyskoczył niezauważony przez nikogo z okna swej adwokackiej kancelarii mieszczącej się na XV piętrze reprezentacyjnego jerozolimskiego hotelu. W ciągu trzech godzin policja orzekła kategorycznie przypadkowy charakter śmierci Eitana. Zdaniem Sheftela nie miała ona oczywiście żadnego związku z procesem Demianiuka...

Filarami identyfikacji Demianiuka jako „Iwana Groźnego” są: oświadczenie Danilczenki, którego nikt nigdy nie widział i nie miał szansy przesłuchiwać, zeznania pięciu byłych więźniów Treblinki, którzy po upływie czterdziestu lat bez wahania zidentyfikowali w mężczyźnie sześćdziesięcioletnim dwudziestotrzylatka⁴. (Zadziałać mógł ponadto tzw. „syndrom ocalonych”⁵, wywołujący po wielu latach mity martyrologiczne i zrozumiałą psychologicznie chęć rewanżu na wszystkich tych, którzy choćby otarli się o obozy koncentracyjne jako strażnicy-prześadowcy); wreszcie l e g i t y m a c j a z obozu ćwiczebnego policji pomocniczej w Trawnikach, opatrzona nazwiskiem Iwana Demianiuka, jego zdjęciem i zapisem mówiącym o odkomenderowaniu go do Sobiboru. Towarzyszą jej legitymacje trzech innych osobników, mające uwierzytelnić autentyczność legitymacji Demianiuka. Wszystkie cztery zostały dostarczone z archiwów KGB za pośrednictwem „przyjaciela Lenina, Stalina, Chruszczowa i Breżniewa” — jednym słowem — przez Armanda Hammera. Właśnie one będą głównym, choć nie jedynym bohaterem prezentowanego poniżej tekstu. Zdaniem autora zostały one ewidentnie sfabrykowane.

Proces apelacyjny Johna Demianiuka, skazanego na podstawie „dowodów” takich jak powyższe na karę śmierci, rozpoczął się 15 maja 1990 roku. Czytelnik obserwując jego przebieg sam będzie mógł ocenić, na ile wszystkie postawione w tej książce znaki zapytania i podniesione kwestie znalazły odpowiedź ze strony składu sędziowskiego Sądu Najwyższego Izraela. Motywem zaprezentowania tak dokumentów, jak i towarzyszących im analiz jest **wyłącznie** chęć zbliżenia się do prawdy obiektywnej, uniemożliwienia nieodwracalnej pomyłki sądowej, ujawnienie bardzo prawdopodobnej, zorganizowanej z zimną krwią prowokacji. Próby zbycia argumentacji autora frazesami o „wewnętrznym przekonaniu” o winie Demianiuka i „niekwestionowanej” autentyczności „legitymacji z Trawników” z góry można określić jako akt złej woli ludzi używających argumentów tej kategorii. Jeśli uważają przedstawioną poniżej analizę za błędną — niechże przedstawią kontrargumentację. Ocena należy do Czytelnika — książka niech broni się sama.

⁴ Przy procedurze identyfikacyjnej popełniono masę szkolnych błędów — głos powinni tu zabrać eksperci kryminologii — profesor Wagenaar już stwierdził, że na 46 reguł obowiązujących przy identyfikacji pogwałcono — bagatelą — z góra trzydzieści (co na to polscy eksperci z tego tematu?).

⁵ Wariant znanego KZ — Syndrom.

Owe domniemane legitymacje z obozu ćwiczebnego OrPo w Trawnikach — „koronny” dowód rzeczowy w jerozolimskim procesie Demianiuka uwierzytelnione są całą kolekcją pieczęci funkcjonariuszy i struktur organizacyjnych III Rzeszy. Jest to o tyle interesujące, że choć wystawione na identycznych blankietach (o których będziemy jeszcze mieli sposobność wspomnieć) nie istnieją w dwu identycznych egzemplarzach, co już samo stanowi ewenement światowej, a zwłaszcza niemieckiej praktyki administracyjnej. Niejednorodność przedstawionych w Jerozolimie legitymacji tłumaczy się łatwo chęcią utrudnienia procedury weryfikacyjnej, po wtóre zaś chęcią zatuszowania ewidentnych błędów popełnionych przy sfabrykowaniu legitymacji Demianiuka udostępnionej na krótko amerykańskiemu sądowi w Cleveland w parę lat przed pojawieniem się trzech pozostałych.

Jak będziemy starali się wykazać poniżej, manewr ów spalił na panewce, nie tylko nie uwiarygadniając legitymacji Demianiuka, lecz dostarczając dodatkowego materiału umacniającego tezę o fałszerstwie. Eksperci powołani przez sąd w Jerozolimie ograniczyli swą analizę autentyczności dostarczonych przez Hammera dokumentów *w y ł ą c z n i e* do potwierdzenia wieku atramentu i papieru, które istotnie pochodziły z lat czterdziestych obecnego stulecia. Szkopuł w tym, że akcesoria owe dostępne są w antykwarycznym, komercyjnym obiegu kolekcjonerskim na Zachodzie i nabycie ich nie tylko dla wyspecjalizowanych służb, ale i dla zwykłego zjadacza chleba nie przedstawia większej trudności.

Specjaliści powołani przez sąd pomineli natomiast cały aspekt wewnętrznej krytyki dokumentów (zbadania ich pod kątem treści w nich zawartych i zgodności, czy sprzeczności tych treści tak z niemiecką praktyką administracyjną, jak i z konkretnymi realiami dystryktu lubelskiego). Zabrakło również w związku z tym analizy porównującej „legitymacje z Trawnik z innymi zachowanymi dokumentami tego okresu, obszaru, czy wreszcie instytucji działających wówczas na tamtym terenie.

Analizy takiej nie mogła zastąpić ekspertyza grafologiczna podpisów, najłatwiejszych, jak to doskonale wiedzą fachowcy, do podrobienia. Poniżej postaramy się przedstawić dowody, które dyskwalifikują tak prace fałszerzy, jak niepełne ustalenia ekspertów.

Zacznijmy od najznacniejszej osoby uwierzytelniającej „legitymację Iwana Demianiuka” — dowódcy SS i policji na dystrykt lubelski, SS-Brigadeführera Odilo Globocnika.

Bohaterem numer jeden naszej opowieści będzie jednak nie on sam, nawet nie jego podpis, lecz pieczęć. Mówiąc ściśle — rzekoma pieczęć... A zatem:

SS Brigadeführer Globocnik uwierzytelnia dokumenty anulowaną „pieczęcią półanalfabety”

W początkach swej kariery w Lublinie dowódca SS i policji (SS PF) Odilo Globocnik używał pozbawionej myślnika, gramatycznie niepoprawnej pieczęci

i nagłówka korespondencyjnego (s. 3). Jednakże wiosną lub latem 1941 roku zastąpił tę „bezmyślnikową” pieczęć i papier urzędowy właściwymi.

Błąd taki jak ten w osobistej pieczęci i papierze urzędowym musiał wywołać kompromitację dla tego wysokiej (generalskiej) rangi, lecz niewykształconego funkcjonariusza nazistowskiego. Skąd od chwili gdy zwrócono mu na to uwagę, Globocnik musiał być zainteresowany osobiście uzyskaniem pewności, że błędne materiały nie będą używane. Łatwo wszakże zauważyć, że osobista pieczęć dowódcy SS i policji na legitymacji Demianiuka (wydanej rzekomo w połowie 1942 roku, co najmniej w rok po zaprzestaniu używania przez Globocnika bezmyślnikowej pieczęci i papieru korespondencyjnego z urzędowym nagłówkiem) nadal nie posiada myślника po RUNICZNYM znaku SS. Wskazuje to na fałszerstwo, gdyż ważne dokumenty są zawsze uwierzytelniane pieczęciami na bieżąco, nie zaś stemplowane in blanco hurtem, a to dlatego, by ustrzec się przed nieupoważnionym ich użyciem⁶.

Nawet Globocnik nie mógł używać pieczęci unieważnionej w ponad rok wcześniej.

Historycy administracji SS i policji niemieckiej muszą wiedzieć jaki był los przeterminowanych pieczęci, papieru korespondencyjnego i blankietów dokumentów tożsamości w czasie II wojny światowej.

Zgodnie z prawami i zarządzeniami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Rzeszy stare, uszkodzone i zdeaktualizowane pieczęć policyjne musiały być dostarczane do Berlin-Dahlem dla zniszczenia (s. 11 i 28). Postępowano tak dla zapobieżenia możliwemu przenikaniu tak ważnych uwierzytelniających narzędzi i dokumentów na czarny rynek; a w szczególności do ruchu oporu. Wiadomo jak skoncentrowany wysiłek i dokładne ekspertyzy wprowadzili naziści do wykrywania fałszywych dokumentów tożsamości często używanych przez podziemie szczególnie w Polsce.

Komórki legalizacyjne organizacji podziemnych w całej Polsce produkowały tak znaczną liczbę znakomicie podrobionych dokumentów i podpisów, że Niemcy zmuszeni byli do okresowej zmiany swych blankietów, formularzy i pieczęci, gdyż fałszerstwa były nie do odróżnienia od oryginalnych dokumentów niemieckich. Z tego też między innymi powodu stemplowanie dokumentów tożsamości in blanco nie było praktykowane. Co więcej, Departament IV A2a Gestapo dystryktu lubelskiego był specjalnie wydzielony do wykrywania i tępienia sfalszowanych dokumentów i ich autorów.

Przegląd obszernych zespołów archiwalnych dowodzi, że stara bezmyślnikowa pieczęć (i papier korespondencyjny) Globocnika nie była używana po

⁶ SS PF (Dowódca SS i Policji) — najlepiej oddać jako naczelny oficer koordynacyjno-łącznikowy dystryktu, pośredniczący między siłami policji politycznej, tajnej i mundurowej a władzami wojskowymi i cywilnymi, z uprawnieniami wykonawczymi, lecz bez dyscyplinarnych i administracyjnych.

zastąpieniu jej przez wersję zawierającą już myślnik w początkach lub połowie 1941 roku.

Dlatego też nie ma dowodu, ani też możliwości, by w więcej niż rok później, w połowie roku 1942, Globocnik dopuszczał, lub mógł dopuszczać używanie oficjalnie unieważnionej i wobec tego nielegalnej pieczęci (bez wątpienia zniszczonej w Dahlem), do pieczętowania legitymacji z Trawniki. Z tegoż powodu blankiety dokumentów tożsamości podstemplowane in blanco wycofaną pieczęcią nie mogły być wydane nowym rekrutom w 1942 roku.

Kapitan Streibel, komendant Obozu Trawniki zapobiegłby użyciu nielegalnych dokumentów.

Z akt osobowych kapitana Streibela, przechowywanych w Berlin Document Center wiemy, że był on uznawany przez przełożonych za sprawnego administratora. Dlatego nie zezwoliliby na masowe użycie w latach 1942 i 1943 odbitych in blanco, przeterminowanych i dlatego nielegalnych odcisków pieczęci w swym oddziale policji niemieckiej (Waffen-SS)⁷.

Dowódcy SS i Policji tacy jak O. Globocnik czy J. Stroop, który likwidował warszawskie getto, czy nawet Wyższy Dowódca SS i Policji, taki jak Krüger w Krakowie, nie dowodzili „własnymi” oddziałami sił zbrojnych, lecz musieli prosić o ich „wypożyczenie” do konkretnej akcji od dowództw Wehrmachtu, policji czy Waffen-SS (p.s. 69). Nie mieli również zwykłej administracyjnej, dyscyplinarnej czy adresowanej władzy nad takimi siłami (s. 70).

Dokładne zbadanie rzekomej legitymacji Demianiuka ujawnia, że zdjęcie stemplowane jest pieczęcią Waffen-SS.

Stempel jest słaby, lecz wyraźnie widoczny na powiększonej, dobrze rozwiniętej odbitce fotograficznej (s. 33).

Użycie takiej pieczęci byłoby niemożliwością w roku 1942, pomijając niepodobny przypadek, by parę tysięcy kart tożsamości było stemplowanych in blanco przez Globocnika w roku 1941 i potem nielegalnie użytych przez Streibela w roku 1942, gdyż obóz w Trawnikach przeszedł pod zarząd Waffen-SS (WVHA) dopiero w połowie 1943 roku.

Podczas badania legitymacji strażnika Wolembachowa z Trawniki (jednego z dokumentów mających uwierzytelnić autentyczność legitymacji Demianiuka), uderza fakt, że odbitka nagłówkowa pieczęci obozu jest w pozycji odwróconej „do góry nogami”. Łatwo też zauważyć, że na wszystkich kwestionowanych dokumentach znajdują się wyrazy kolokwialne, niewłaściwe i z błędami literowymi — nie stosowane przez administrację niemiecką. Potwierdzając autentyczność tych kart, ekspert powołany przez jerozolimski sąd musiał przyjąć, że

⁷ W dodatku jeśli strażnikom z Trawniki („Trawniki Wachmänner”) wydano karty tożsamości w 1942 roku Streibel nie dopuściłby użycia pieczęci SS-PF Globocnika w swym oddziale, gdyż Globocnik jako SS-PF i Nadzwyczajny Komisarz dla ustanowienia policyjnych placówek na terytoriach wschodnich, nie miał władzy administracyjnej nad tym ćwiczebnym obozem policji pomocniczej, czy nawet jakimkolwiek oddziałem Waffen-SS (p.s. 106).

komendant Streibel był obojętny wobec tych błędów, niewłaściwości i naruszeń prawa.

Wszelako w czasie procesu jerozolimskiego obowiązkiem eksperta-historyka było podkreślenie z naciskiem, że obóz Trawniki był prowadzony z odpowiedzialnością i drobiazgowością nie tylko w roku 1942, lecz również w latach późniejszych, gdy naziści przegrywali już wojnę.

„Znak SS czcionką łacińską a nie runami na pieczęci Szefa OrPo”.

Przez z górą 10 lat, po roku 1987, władze radzieckie twierdziły, że dowód tożsamości Demianiuka z Trawniki jest jedynym dostępnym. Dokument ten został dostarczony do Cleveland z ambasady radzieckiej w Waszyngtonie w lutym 1981 roku. Pozwolono badać go jedynie przez krótki czas, po czym powrócił do ZSRR dla „zabezpieczenia” gdzie pozostawał niedostępny przez 6 lat.

W USA znajdowały się więc dostępne do studiów jedynie nieostre, częściowo nierzetelne czarnobiałe fotografie tej legitymacji. Ich kiepski stan wykluczał skrupulatne zbadanie i analizę.

W prawie rok po ekstradycji J. Demianiuka do Izraela w lutym 1986 roku, legitymacja owa została nieoczekiwanie dostarczona do Jerozolimy dzięki „misji dobrych usług” amerykańskiego przemysłowca A. Hammera. W dodatku towarzyszyły jej ponadto trzy „nowo odkryte” dokumenty tożsamości z Trawniki. Zostały dostarczone wyłącznie dla potwierdzenia autentyczności kwestionowanej legitymacji Demianiuka.

O dokumentach tych poczynimy jeszcze poniżej wiele krytycznych uwag. Tu uwagę czytelnika chciałbym zwrócić na jedno:

Proszę przyrzeć się uważnie reprodukcji autentycznej pieczęci Szefa Ordnungspolizei (Der Beauftragte) w książeczce wojskowej SS R. Reiss (SS-Soldbuch), Rudolfa Reissa włączonej jako dowód do akt procesowych. Nawet dla przypadkowego obserwatora widoczne jest, że końcówka prawego skrzydła orła trafia na przestrzeń pomiędzy słowami „die Errichtung”.

Z drugiej strony, na dostarczonej przez Rosjan karcie tożsamości Juchnowskiego końcówka prawego skrzydła orła na analogicznej pieczęci trafia na literę „i” w słowie „Errichtung”. Wskazuje to na drobne (18°) przesunięcie pozycji skrzydła orła na kwestionowanej karcie tożsamości z Trawniki, jedno z wielu znamion jej sfałszowania.

Przesuniętą pozycję orła na pieczęci z dostarczonego przez stronę radziecką dokumentu można by jednak tłumaczyć stosowaniem w Trawnikach więcej niż jednej pieczęci Szefa OrPo (Der Beauftragte). Hipoteza ta jest nie do utrzymania gdyż wielokrotne egzemplarze pieczęci wykonywane są z tej samej matrycy i są identyczne — poza małym numerem serii umieszczonym poniżej wieńca oplatającego swastykę każdej z nich. Identyczność pieczęci wielokrotnych łatwo stwierdzić, nakładając na siebie kopie ich odbić na przezroczystej folii, czy kalce technicznej — pokrywają się całkowicie, z wyjątkiem oczywiście numerów serii.

W każdym razie nie jest znany żaden z weryfikowany nadruk pieczęci Szefa OrPo ze skrzydłem orła trafiającym na literę „i”. Co więcej, na autentycznej pieczęci OrPo w książce żołdu Reissa symbole SS są przedstawione runicznie — powszechnie znanymi „błyskawicami”, podczas gdy w kwestionowanym — dokumencie widać je wydrukowane czcionką ł a c i ŋ s k ą.

W konsekwencji stwierdzić należy, że karta tożsamości Juchnowskiego jest stemplowana sfalszowaną pieczęcią Szefa Ordnungspolizei i jako taka nie może uwiarygodniać „legitymacji” Demianiuka.

Podejrzana pieczęć „Zweigstelle Trawniki”

Pierwszy i drugi z dostarczonych przez Moskwę domniemanych dokumentów tożsamości — Demianiuka i Bondarenki — są stemplowane pieczęcią „Zweigstelle Trawniki” z niewłaściwą drugą linią tekstu — „Waffen-SS”. Ta konkretna pieczęć jest nieznaną z jakiegokolwiek autentycznego dokumentu. Wizerunki jej są w podejrzany sposób podobne do paru autentycznych pieczęci „Zweigstelle Trawniki” z książeczki wojskowej SS Reissa i jednej z listu napisanego 6 marca 1943 roku przez policjanta z Trawniki — Oberwachmana Tasschke.

Wszelako przez dołączenie linii „Waffen SS” na pieczęciach „Zweigstelle Trawniki” widniejących na kartach tożsamości proveniencji radzieckiej, różnią się one zasadniczo od pieczęci autentycznych.

W przekonaniu, że są to pieczęcie fałszywe, umacnia ich bardziej szczegółowa analiza. Badanie ujawnia, że przedłużenie osi swastyki na autentycznych pieczęciach wypada na przestrzeni między literami „nd” w słowie „Standortverwaltung”, podczas gdy w radzieckich „legitymacjach” Demianiuka, Bondarenki na przestrzeni pomiędzy literami „ta” w tym że słowie „Standortverwaltung”. To w przybliżeniu dziesięciostopniowe odchylenie osi ramion swastyki dowodzi, że pieczęcie te wykonano z dwóch różnych matryc.

W miejscu tak małym jak Trawniki byłoby absolutnie niepodobnym, by w tym samym czasie były używane dwie różne pojedyncze wersje pieczęci „Zweigstelle Trawniki” — (jedna z dodaną linią Waffen SS, a jedna bez). Póki zatem nie zostanie potwierdzona autentyczność pieczęci z dodaną linią, pieczęć „Zweigstelle Trawniki” — Waffen SS” znajdującą się na niektórych kartach Demianiuka i Bondarenki musi być uznana za fałszyfikat. Jeśli ktoś przypadkiem ma jakiegokolwiek autentyczne dokumenty z tymi podejrzanymi pieczęciami — autor prosi o wiadomość.

Nic jednak nie wyjaśni przedwczesnego użycia pieczęci SS w tym obozie ćwiczebnym policji pomocniczej. Chociaż obóz Trawniki miał obsadę o mieszanym składzie, nie był pod zarządem SS (WVHA) jeszcze prawie rok tj. do lata (lipiec) 1943.

Dla uzyskania pełni obrazu dodajmy, że trzeci dostarczony z ZSRR dokument tożsamości jest uwierzytelniony sfalszowaną i przeterminowaną pieczęcią Globocnika, taką samą jak dokument Demianiuka.

Falszywa fotografia Juchnowskiego na karcie tożsamości.

Potwierdzając autentyczność legitymacji Juchnowskiego eksperci powołani przed sąd jerozolimski najwyraźniej przeoczyli zarówno niezwykły charakter stroju mężczyzny na fotografii zamieszczonej na legitymacji, jak i dwa mniej jaskrawe, lecz ważne szczegóły.

— Strój ów, czyli mundur, posiada guziki na lewej piersi a dziurki od guzików na swej prawej klapie. Historycy wojskowości i męska połowa świata wiedzą, że od najpamiętnych czasów tak mundury, jak i wszelka zapinana na guziki odzież męska posiada guziki na prawej piersi.

Konwencja ta powstała najprawdopodobniej przed stuleciami, a ułatwić miała szybkie wydobycie szabli czy szpady z pochwy — zwłaszcza spod płaszcza większości mężczyzn, którzy są praworęczni.

— Patrząc na zdjęcie mężczyzny można zauważyć, że jego twarz przedstawiono w nieznacznym lewym półprofilu, przeciwnym normie (w nazistowskich Niemczech na fotografiach do dowodów tożsamości wymagany był prawy półprofil).

— Jednakże wyraźnie widoczne cyfry 47 na białej legitymacji tożsamości na piersi **nie są odwrócone** (Numer legitymacji — 847, nie jest w pełni widoczny na zdjęciu).

Taka niezborna kombinacja równocześnie występujących elementów pojawić się mogła jedynie w laboratorium fotograficznym, nigdy zaś w życiu. Nawet gdyby powielono przypadkiem odwrócony negatyw, wszystkie 3 elementy (mundur, profil i numery) byłyby odwrotne do normy. A przy tym, spostrzegłszy pomyłkę, zawodowy fotograf wykonałby raczej nową poprawioną odbitkę z negatywu, niż bawił się w czasochłonny retusz.

Falszerze dodając biały identyfikator na zdjęcie barczystego mężczyzny musieli odwrócić jego negatyw przed nałożeniem identyfikatora. W rezultacie manipulacja zaowocowała błędnym zapięciem munduru Juchnowskiego (z prawa na lewo) i właściwym (nie odwróconym) umieszczeniem cyfr 47 na identyfikatorze.

W tym przypadku błąd odbitki fotograficznej jest bezwzględnym dowodem fałszerstwa i w konsekwencji dodaje dalsze wątpliwości co do badanej legitymacji Demianiuka.

„Oberglina rezerwy”

Matschke na legitymacji Juchnowskiego

Odbitki wielu pieczęci prostokątnych i okrągłych na legitymacjach tożsamości z Trawnika są słabe i zamazane. Jednakże najczystsza i najwyraźniejsza widnieje na dokumencie Juchnowskiego i brzmi: „Obw. d. Schupo. d. Res”. Treść pieczęci ma oddawać stopień funkcjonariusza policji w obozie Trawniki, Arthura Matschke. Można to przetłumaczyć jako „Starszy strażnik (Oberwachmeister) rezerwy mundurowej policji bezpieczeństwa”.

Niewłaściwe żargonowe określenie „Schupo” znajdujące się na tej pieczęci zwraca uwagę każdego, kto ma choćby pobieżną wiedzę o terminologii wojskowej Trzeciej Rzeszy. Wyrażenie „Schupo” na jakimkolwiek dokumencie wywołałoby jeszcze większe wrażenie w czasie II wojny światowej i od razu sugerowałoby fałszerstwo, gdyż w całej pisemnej wytwórczości administracyjnej funkcjonariusze ściśle przestrzegali znormalizowanego języka urzędowego („Amtsprache”).

Przytaczamy szereg przykładów prawidłowych skrótów rang policyjnych (s. 62—69). Niektóre z tych skrótów pochodzą z fotokopii dokumentów tożsamości, podczas gdy inne pojawiają się w zwykłej korespondencji. Skróty te dowodzą, że rzekoma pieczęć rangi Arthura Matschke z potocznym terminem „Schupo” jest fałszywa, gdyż termin taki nie był używany w drukach, czy korespondencji urzędowej.

Sfałszowana pieczęć rangi funkcjonariusza z Trawnik Arthura Matschke na dokumencie tożsamości sama w sobie stanowi wystarczający dowód na fałszywość karty Juchnowskiego a w związku z tym i pozostałych dowodów z Trawnik, przedstawionych w sądzie w Jerozolimie.

Na zachowanych w GKBzH szczątkach ankiet personalnych z Trawnik dwukrotnie występuje skrót „Schupo”. Dotyczy to jednak akt wewnętrznych obozu, nie zaś przeznaczonych do kontroli przez pedantyczną administrację niemiecką dokumentów tożsamości, służących rzekomo na zewnątrz.

Choć fakt niewłaściwego skrótu w pieczęci rangi policyjnej nie był rozpatrywany w sądzie w Jerozolimie, powinien być podniesiony w czasie sprawy apelacyjnej.

Czy to SS — Unterscharführer Teufel zapomniał o swym stopniu?

Kwatermistrz Teufel został awansowany z kaprała na sierżanta (SS Unterscharführer) 19 lipca 1942 roku podczas inspekcji Reichsführera Heinricha Himmlera w Trawnikach. Teufel podpisał rzekomo niedatowane legitymacje wydane Demianiukowi (z numerem 1393) i Bondarence (z numerem 1926) w randze kaprała. Z drugiej strony podpisał i podstemplował legitymację Wolembachowa o znacząco niższej numeracji 1211 pieczęcią sierżanta.

Sprzeczność ta miałaby niewielkie znaczenie, gdyby seryjne numery legitymacji były wydrukowane na blankietach. W takim przypadku karty mogłyby być wydawane nie w kolejności. Liczba porządkowa wszystkich badanych dowodów z Trawnik została wszakże napisana pismem maszynowym na tej samej maszynie, wyraźnie w tym samym czasie, co dane osobowe rzekomych posiadaczy. Wskazuje to na pierwszy rzut oka, że blankiety te były wypełnione na miejscu i że dokumenty tożsamości z Trawnik nie były numerowane setkami in blanco z wyprzedzeniem.

SS-Unterscharführer Teufel najwyraźniej zatem zapomniał o swym nowym, wyższym stopniu, podpisując karty Demianiuka i Bondarenki.

Weterani wszelkich armii i innych formacji zmilitaryzowanych wiedzą, że awans z kaprała na sierżanta jest być może najważniejszym, niezapomnianym

wydarzeniem w życiu żołnierza. Wiedzą co więcej, że sierżant nawet „pijany w sztok” nigdy nie zapomni swego stopnia.

Chronologia dokumentów tożsamości z Trawnik radzieckiego pochodzenia zmusza do uwierzenia, że SS — Unterscharführer Teufel wkrótce po awansie stał się niewiarygodnie zapominalski:

— Używając stopnia kaprała (SS-Rottenführer), zapomniiał, że został awansowany na sierżanta (SS-Unterscharführer).

— Zapomniiał, że został awansowany podczas wizyty Naczelnego Dowódcy SS.

Setki tysięcy oficerów i żołnierzy SS śniło o tym, lecz zginęli, lub zakończyli swą wojenną służbę nie widząc złowrogiego Himmlera nawet z odległości.

— Zapomniiał, że ma już pieczęć sierżanta i używał jej już w niedawnej przeszłości.

— Zapomniiał wreszcie, że podpisując się niewłaściwym stopniem popełnił bardzo poważne wojskowe wykroczenie służbowe (nawet w czasie pokoju, a cóż dopiero podczas wojny).

By uznać autentyczność legitymacji z Trawnik, należałoby przyjąć za pewnik straszliwą amnezję i naruszenie obowiązków ze strony SS-Unterscharführera Teufela. Jego osobiste dossier nie upoważnia do takich wniosków.

Nie wyjaśniona asynchroniczność historyczna na dokumentach tożsamości z Trawnik ujawnia rękę fałszerza.

Na legitymacjach z Trawnik dostarczonych przez ZSRR istnieje mnóstwo chronologicznie sprzecznych danych. Krótki z konieczności wybiórczy przegląd podajemy poniżej:

Czy Globocnik zignorował swą dymisję udzieloną przez Himmlera?

Wszyscy eksperci — historycy występujący na procesach Demianiuka w Cleveland i Jerozolimie przeoczyli fakt, że SS PF Globocnik został zdymisjonowany ze stanowiska pełnomocnika dla zorganizowania placówek SS i policji na nowych obszarach wschodnich pod koniec marca 1942 roku, gdy Demianiuk walczył jeszcze jako żołnierz Armii Czerwonej. Rozkaz Himmlera został następnie potwierdzony w jego liście z 15 maja 1942 roku i Globocnik o swej dymisji musiał wobec powyższego wiedzieć niezwłocznie (wiedział zaś z pewnością już w marcu). Dlatego też jest nie do pomyślenia, by Globocnik wykonując władzę pełnomocnika wbrew woli Himmlera, podstemplował legitymacje Demianiuka i Wolembachowa w blisko pół roku po dymisji — późnym latem 1942 roku.

W świetle wyżej wspomnianego niepodważalnego faktu odwołania Globocnika w marcu 1942 roku widoczne jest, że fałszerze nie wiedzieli o tym stemplując jego pieczęcią podrobione dowody tożsamości z Trawnik (s. 37—38).

Legitymacja Wolembachowa została bezspornie wydana po 19 lipca 1942 roku, gdyż podpisana jest przez Teufela jako sierżanta (SS Unterscharführer). Wynikałoby z tego, że karta została podstemplowana przez Globocnika pieczęcią nie zawierającą myślnika w ponad trzy miesiące od jego zdymisjo-

nowania przez Himmlera. Jest to niemożliwe. Powód dymisji jest niejasny. (Wg dr. Józefa Marszałka, dyrektora Muzeum Majdanka, Globocnik w swej żądzy władzy przeliczył się pragnąc rozszerzyć „placówki policyjne” na Komisarjat Rzeszy Ukraina a nawet po Kaukaz. W tym momencie konkurenci „podcięli mu skrzydła” i doprowadzili do dymisji).

Najwidoczniej dokumenty o dymisji Globocnika były niedostępne tak dla ekspertów w procesie jerozolimskim, jak dla fałszerzy, którzy do tego błędu dodali nieprawidłową (i fałszywą) jego pieczęć. Co więcej, tak zdjęcie Wolembachowa, jak i jego legitymacja wykonana i wydana prawdopodobnie w połowie 1942 roku są stemplowane pieczęcią Globocnika unieważnioną i zniszczoną w Dahlem w połowie 1941 roku.

Widać, wyraźnie że fałszerze uraczyli kilkakrotnie nas zespołem asynchronicznych dat i danych, wzajemnie wykluczających się i dyskwalifikujących ich trud odnośnie „legitymacji z Trawniki”.

„Legitymacje z Trawniki” uwierzytelnione rzekomo przez SS na rok zanim przejęło ono obóz.

Jak wspomnieliśmy powyżej, obóz Trawniki przeszedł pod zarząd SS (WVHA) w połowie roku 1943, podczas gdy karty Demianiuka (s. 3), Bondarenki i Wolembachowa są stemplowane pieczęcią SS ponad rok wcześniej — już w połowie 1942 roku.

Administracja niemiecka przezornie przygotowała in blanco parę tysięcy legitymacji na pół roku przed założeniem obozu Trawniki, jeszcze przed atakiem na ZSRR.

By nadać jakikolwiek sens chronologiczny danym zawartym w legitymacjach tożsamości z Trawniki trzeba by przyjąć, że legitymacje te były numerowane, stemplowane i podpisywane in blanco przed założeniem obozu.

Lecz nawet jeśli przyjmiemy teoretycznie, że zaistniał absurdalny i nielegalny akt masowego stemplowania, podpisywania i numerowania in blanco przy pisaniu maszynowym paru tysięcy dokumentów tożsamości z Trawniki i wydania ich bez zachowania porządku numeracji, nadal nie do wyjaśnienia pozostaje, jak mogło być to zrobione w początkach 1941 roku, gdy była jeszcze używana „bezmysłnikowa” pieczęć Globocnika, lecz obóz ćwiczebny Trawniki jeszcze nie istniał.

Ktoś, najlepiej historyk, powinien był wyjaśnić w sądach w Cleveland i Jerozolimie, że idea „ochrony przestrzeni wschodnich” (neuer Ostraum) przy pomocy „wysuniętych placówek policyjnych” zaczęła się krystalizować dopiero po 14 kwietnia 1941 roku, po dyrektywie Hitlera dla Himmlera, i że Globocnik został mianowany pełnomocnikiem w tej sprawie dopiero listem Himmlera z 17 lipca, w gorączce trzeciego tygodnia wojny z ZSRR.

Choć „wysunięte placówki policyjne” nie były jeszcze budowane, dyrektywy co do ich planów, budowy i rozdziału kompetencji administracyjnych zostały wydane 31 lipca 1941. W cztery dni później Globocnik został określony jako

podlegający szefowi policji porządkowej i Nadzwyczajny Pełnomocnik (s. 75). Jednak 5 sierpnia 1941 roku Globocnik używał już poprawnego papieru korespondencyjnego i przypuszczalnie nowej pieczęci (s. 6). Dlatego od tej daty można być pewnym, że stara niegramatyczna pieczęć i papier korespondencyjny nie były używane (najprawdopodobniej jednak stało się tak już wcześniej).

W tym czasie wydrukowanie nowego papieru korespondencyjnego zajmowało nawet w Lublinie jedynie kilka dni. Stąd jest prawie pewne, że Globocnik (i jego szef sztabu Hermann Hoefle) musiał wiedzieć o gramatycznym błędzie w swej pieczęci kilkanaście dni wcześniej, gdy 17 lipca mianowano go pełnomocnikiem.

Nie do pomyślenia jest, by Globocnik pomimo wiedzy o błędzie w swej pieczęci uczestniczył w stemplowaniu in blanco co najmniej 1393 blankietów, legitymacji tożsamości instrumentem tak wybrakowanym. Staje się to jeszcze mniej podobne gdy uświadomimy sobie, że:

- Obóz ćwiczebny Trawniki jeszcze nie istniał, a jego komendant nie pojawił się do 10 października 1941 roku (s. 17)
- Globocnik wiedział, że w przeciągu paru dni będzie miał do dyspozycji poprawną pieczęć i papier korespondencyjny.

W każdym razie Globocnik z pewnością nie miał czasu by w przeciągu kilkunastu dni pomiędzy nominacją na pełnomocnika (17 lipca) a 5 sierpnia 1941 roku, gdy miał do dyspozycji poprawny papier korespondencyjny (i przypuszczalnie pieczęć) opracować, sprawdzić, zaaprobować i podpisać blisko 2000 legitymacji tożsamości. Trudno też sobie wyobrazić, by uznał to za pierwszoplanowe zadanie na nowym stanowisku.

Powyższe nielogiczności chronologiczne nie mogą być w żaden sposób wyjaśnione. Sama chronologia dowodzi fałszerstwa.

Szef sztabu Globocnika — doświadczony administrator — nie uwierzyłby w jego przestarzałą pieczęć.

Nawet, gdyby można było udowodnić nierealne i nielegalne masowe pieczętowanie in blanco przez Globocnika legitymacji z Trawnik „bezmyślnikową” pieczęcią osobistą, trzeba by udokumentować ignorancję i naruszenie obowiązków jego szefa sztabu, Hermanna Hoeflego, który kontrsygnował legitymację Wolembachowa stemplowaną błędną i unieważnioną w rok wcześniej pieczęcią osobistą Globocnika (s. 37). To znów jest niemożliwe do dowiedzenia, czy nawet do wyobrażenia.

Można postawić hipotezę, że komendant Trawniki Streibel dopuścił użycia dowodów tożsamości z ową unieważnioną pieczęcią, gdyż był nieświadomy brakującego myślnika i wycofania pieczęci z użycia w odległym o ca 30 km Lublinie. Jednakże skrajną niedorzecznością byłoby przypuszczać, że szef sztabu Globocnika gdy podpisywał kartę Wolembachowa w roku 1942 był nieświadomy wycofania tej pieczęci w roku 1941. Tym bardziej w świetle następujących faktów:

- Hoefle został przedstawiony w swych aktach personalnych w centrali SS w Berlinie jako znakomity administrator, natomiast kiepski wojskowy.

- większość, jeśli nie całość korespondencji wychodzącej z biura Globocnika w Lublinie jest oznaczona charakterystycznymi inicjałami Hoeflego „H. H.”. Hoefle był świetnie obeznany z czynnościami administracyjnymi kancelarii szefa, w tym oczywiście również z unieważnieniem inkryminowanej pieczęci. Biorąc pod uwagę berlińską charakterystykę Hoeflego (s. 69) jest również niepodobne, by urzędnik ten kontrsygnował dowód tożsamości z nagłówkową pieczęcią organizacji wydającej dokument w pozycji do góry nogami (s. 44), gdy była wypełniona dla Wolembachowa, czy zwłaszcza w wypadku, gdyby był to czysty blankiet (przypisując wersję podpisywania in blanco). Podarty powędrowałby do spalenia.

Major SS Hoefle równie niepoczytalny jak kapral Teufel.

Jednym z najbardziej spektakularnych błędów historycznych popełnionych przez fałszerzy na legitymacjach pochodzenia radzieckiego jest zdegradowanie SS-Sturmbannführera (majora SS) Hoeflego do stopnia kapitana. Jako doświadczony urzędnik Hoefle nie zdegradowałby się na legitymacji Wolembachowa podpisując się poniżej wydrukowanej rangi kapitana (SS-Hauptsturmführer) zamiast właściwego stopnia majora.

Zachowane dokumenty pozwalają nam przedstawić działania, podróże i życiorys Hoeflego latem 1942 roku nieledwie dzień po dniu. Związane jest to z inspekcją Himmlera po obozach koncentracyjnych w Polsce w lipcu tego roku. Na początku miesiąca Himmler odwiedził Rudolfa Hössa, komendanta obozu Auschwitz, a później Wyższego Dowódcę SS i Policji Krügera w Krakowie. Następnie, 17 lipca, przybył do Lublina na konferencję sztabową operacji Reinhardt i wydał Globocnikowi i Hoeflemu rozkaz przeprowadzenia „deportacji” Żydów z Generalnego Gubernatorstwa.

Z Lublina zrobił krótki wypad do obozu ćwiczebnego policji pomocniczej w Trawnikach 19 lipca. Właśnie tego dnia, podczas owej inspekcji, awansował kaprała Teufela na sierżanta (s. 61).

Z Trawnik Himmler powrócił do Lublina i zaakceptował długo (od końca 1941 roku) podtrzymywaną prośbę Globocnika o awans dla Hoeflego (na SS-Sturmbannführera) (s. 13—14). Reicksführer zaakceptował podanie i awans wszedł w życie z dniem 21 lipca 1942 roku (s. 66). Decyzja była o tyle niezbędna i na czasie, że Hoefle mianowany został również szefem akcji wielkiej deportacji 350 000 Żydów z warszawskiego getta, która rozpoczęła się następnego dnia — konkretnie 22 lipca 1942 roku o godzinie 12.00.

SS-Hauptsturmführer Hoefle 20 lipca 1942 roku, lub świeżo awansowany SS-Sturmbannführer Hoefle 21 lipca 1942 roku opuścił Lublin, udając się do Warszawy. 22 lipca o godzinie 10.00 Hoefle zjawił się z grupą oficerów SS w gabinecie prezesa warszawskiego Judenratu dr Adama Czerniakowa, gdzie wydał rozkaz rozpoczęcia natychmiastowej wywózki warszawskich Żydów do Treblinki.

Podczas gdy w marcu 1942 i 15 lipca 1942 roku H. Hoefle był jeszcze określony jako Hauptsturmführer, w dzień po swym awansie jest przez Czerniakowa określany jako SS Stürmbannführer, co oznacza, że nie zachodziła możliwość późniejszego ogłoszenia awansu (odpowiednio dwukrotna wzmianka w zachowanym diariuszu Czerniakowa — prezes Judenratu nie miał wątpliwości co do stopnia „pełnomocnika do spraw wysiedlenia”) — musiał mieć zatem nałożone nowe dystynkcje.

Zapiski żydowskich mieszkańców Warszawy wykazują, że Hoefle pozostał w Warszawie i osobiście nadzorował deportacje przez ponad tydzień. Dlatego Hoefle nie mógł być fizycznie obecny w Trawnikach, czy nawet Lublinie, by podpisać legitymację Wolembachowa, przez co najmniej tydzień od swego awansu.

Legitymacja ta nie mogła być podpisana zatem przez Hoeflego wcześniej niż w początkach sierpnia 1942 roku, po jego powrocie do Lublina.

Konkludując — legitymacja Wolembachowa nie mogła być podpisana przez Hoeflego jako kapitana SS, gdyż jego awans na majora jest udowodniony zapisem w jego aktach osobowych przechowywanych w Berlin Document Center.

Choć błąd majora podpisującego się jako kapitan teoretycznie jest wytłumaczalny zaabsorbowaniem nawalem obowiązków w tym okresie — jest to niepodobne w konkretnym przypadku Hoeflego — pedantycznego biurokraty.

Jedyna możliwa data wydania legitymacji Wolembachowa — 20 lipiec 1942 roku — wykluczona z wielu względów.

Kalendarium podróży Hoeflego w lipcu 1942 roku nie jest jedyną wskazówką, że data wydania dokumentu tożsamości Wolembachowa, wyznaczona przy pomocy dat awansów jej sygnatariuszy jest nieprawdopodobna. Podpis Teufela nad pieczęcią sierżanta i podpis Hoeflego powyżej stopnia kapitana pojawiają się na legitymacji Wolembachowa. Ponieważ Teufel został awansowany na sierżanta 19, a Hoefle na majora 21 lipca 1942 roku, jedyną datą pod którą legitymacja ta mogłaby być prawdopodobnie wydana pozostaje 20 lipca tego roku.

SS-Hauptsturmführer Hoefle nie mógł podpisać legitymacji Wolembachowa in blanco przed 20 lipca ponieważ:

- Byłoby to niepraktyczne — celem podpisania in blanco legitymacji mogłaby być chęć oszczędzania czasu, zmniejszenia wysiłku i obniżenia potencjalnego niebezpieczeństwa przewożenia legitymacji z Trawnik do Lublina, do indywidualnego podpisu. Korzyść ta znika w przypadku Wolembachowa, gdyż jego legitymacja, hipotetycznie podpisana in blanco przez Hoeflego, musiała być dostarczona drugi raz do Lublina dla podstemplowania pieczęcią Globocnika. Odcisk „bezmyślnikowej” pieczęci Globocnika jest widoczny częściowo na fotografii Wolembachowa, częściowo zaś na samym blankiecie dokumentu, z czego wynika, że pieczęć przystawiono po wklejeniu zdjęcia, to znaczy w połowie 1942 roku.

- Byłoby to nielogiczne — Globocnik i Hoefle pracowali w tym samym urzędzie w Lublinie i byłoby bez sensu przywozić legitymacje z odległych Trawniki, by podpisywał je in blanco Hoefle, nie podstemplowane zaś powracały do Lublina, by tam uwierzytelnić je pieczęcią Globocnika. Kombinacja pieczęci Globocnika i podpisu Hoeflego jako szefa sztabu na dowodzie Wolembachowa sugerować miała, że sam Hoefle stemplował go pieczęcią zwierzchnika.
- Byłoby to niebezpieczne — kurier przewożący paczkę uwierzytelnionych in blanco legitymacji mógłby wpaść w ręce któregoś z oddziałów leśnych operujących już wówczas na lubelszczyźnie.
- Byłoby to bezprawne — uwierzytelnianie in blanco dokumentów tożsamości — zwłaszcza policyjnych i wojskowych — zwłaszcza w czasie wojny, nie jest praktykowane i wszędzie jest uważane za nielegalne, jak wskazaliśmy powyżej.

Pomijając cały powyższy wywód — pamiętamy, że „bezmysłnikowa” pieczęć Globocnika przestała być stosowana w połowie 1941 roku, a zatem jej odcisk na fotografii Wolembachowa i blankiecie jego legitymacji wydanej rzekomo w połowie 1942 roku nie może być autentyczny.

Dlaczego do podpisania legitymacji Wolembachowa fatygowano szefa sztabu dystryktu?

W praktyce jest nieprawdopodobne, by Hoefle podpisał tę, lub jakąkolwiek inną legitymację z Trawniki 20 lipca 1942 roku gdyż:

- Pokonanie trzydziestokilometrowego dystansu między Trawnikami a Lublinem przez kuriera poruszającego się po drodze zatłoczonej konnymi wozami w porze żniw zabiera sporo czasu. Wystawienie dokumentu dla Wolembachowa nie było sprawą nie cierpiącą zwłoki choćby dlatego, że jak z samego tego dokumentu wynika, pozostał on w Trawnikach jeszcze ponad rok, do chwili przeniesienia do Lublina 23 września 1943 roku.
- Jeśli Hauptsturmführer Hoefle nie opuścił Lublina 20 lipca w dzień przed awansem udając się z rozkazami do Warszawy, musiał być tego dnia w najwyższym stopniu zajęty w związku z wizytą Himmlera w Lublinie, przygotowaniami do swego awansu na Sturmbannführera, przeniesieniem do Warszawy, wreszcie przygotowaniem do objęcia dowództwa nad największą operacją deportacyjną Holocaustu — deportację getta warszawskiego, rozpoczynającą się 22 lipca 1942 roku.
- Skoro komendant Streibel podpisał dwa inne dowody tożsamości (proweniencji radzieckiej), byłoby dziwne, gdyby nie podpisał dowodu Wolembachowa, zwłaszcza, że po wizycie Himmlera bez wątplenia był nadal w Trawnikach.

Unterscharführer Teufel nie mógł mieć pieczęci swej rangi gotowej na 20 lipca 1942 roku

Na rzekomym dokumencie tożsamości Wolembachowa kwatermistrz Teufel podpisał się powyżej podłużnej pieczęci rangi „SS-Unterscharführer”. Jest jednak w najwyższym stopniu nieprawdopodobne, czy wręcz niemożliwe, by w dzień po

awansie dysponował nową pieczęcią i mógł użyć jej tegoż dnia. Nie mógł bowiem otrzymać nowej pieczęćki rangi w ciągu kilku tygodni od promocji.

W roku 1942 procedura biurokratyczna znacząco opóźniała proces awansów. W owym czasie skompletowanie dokumentów awansowych i wysyłanie ich kopii promowanym zajmowało wydziałowi personalnemu Naczelnego Dowództwa SS w Berlinie parę tygodni. Pieczęcie rang nie były wydawane przez dowództwa SS w dystryktach, zanim nie otrzymały one pełnej dokumentacji z centrali. Stąd Teufel mógł otrzymać nową pieczęćkę rangi najwcześniej w końcu sierpnia 1942 roku. Legitymacja Wolembachowa nie mogła być zatem legalnie wydana z podpisem Teufela nad pieczęcią sierżanta przed tą datą. W końcu sierpnia Hoefle był jednak już majorem, nie zaś kapitanem jak występuje na legitymacji dostarczonej przez Rosjan.

Może zatem Teufel pożyczył pieczęćkę od sąsiada czy przyjaciela? Znając pedantyczność biurokratyczną SS, — czy ktokolwiek spełniłby taką prośbę?

Powyższe fakty i analizy burzą hipotezę, że dokument tożsamości Wolembachowa został wydany 20 lipca 1942 roku lub że mógł być podpisany in blanco przez Hoeflego, a podstemplowany wycofaną z użycia i zniszczoną w 1941 roku pieczęcią Globocnika, co tłumaczyłoby jakoś sprzeczności chronologiczne na nim występujące.

Czy legitymacja ta może być zatem dowodem autentyczności dokumentu tożsamości Demianiuka? Wręcz przeciwnie — dowodzi, że wszystkie pochodzące z ZSRR „legitymacje z Trawniki” są falsyfikatami.

By uznać je za autentyczne, należałoby przyjąć nierealną wersję, że zaistniało przestemplowanie ich in blanco „beźmyślnikową” pieczęcią Globocnika. Niegramatyczna pieczęć i papier korespondencyjny Globocnika mogły być bowiem używane najpóźniej 4 sierpnia 1941 roku, podczas gdy rzeczne legitymacje były wydane rzekomo w połowie, czy końcu 1942 roku.

Użycie nowego, poprawnego papieru korespondencyjnego jest udokumentowane w archiwum po raz pierwszy 4 sierpnia, zaś nowej, poprawnej pieczęćki na krótko przed 20 grudnia 1941 roku. Z drugiej strony ostatni znany autentyczny dokument, na którym użyto starej pieczęćki datowany jest na 4 marca 1941 roku. W naszej roboczej hipotezie przyjmujemy, że dziewięćmiesięczna przerwa w 1941 roku pomiędzy ostatnim zastosowaniem starej a pierwszym użyciem nowej pieczęćki wyznacza okres, w którym pierwsza została oficjalnie unieważniona i zniszczona, drugą zaś wprowadzono w urzędowe stosowanie.

Pośredni dowód, że legitymacje nie były numerowane in blanco wynika z listu Globocnika z prośbą o awans dla kapitana Streibela. List podaje, że 6 marca 1942 roku, co najmniej 1250 strażników podlegało szkoleniu, podczas gdy dwie z dostarczonych z ZSRR legitymacji, wydanych rzekomo latem 1942 roku, zawierają znacząco niższą liczbę porządkową (847, 1211).

Dowód przeprowadzony na dokumencie Wolembachowa wykazuje, że stemplowanie in blanco nie miało miejsca. W żadnym wypadku ta legitymacja z dołączonym już zdjęciem Wolembachowa nie mogła być pieczętowana in

blanco starą pieczęcią Globocnika — w Lublinie, Trawnikach czy gdzie indziej — gdyż część odcisku „bezmyślnikowej” pieczęci znajduje się na zdjęciu Wolembachowa, podczas gdy jej reszta na blankiecie legitymacji. Oznacza to, że pieczęć została przystawiona do blankietu już ze zdjęciem.

Stwierdzenie to obala argument oskarżenia o przestemplowaniu in blanco „bezmyślnikową” pieczęcią Globocnika innych dokumentów tożsamości z Trawnik — w tym legitymacji Demianiuka. Podważa również zasadniczo inne argumenty oskarżenia na temat numerowania, podpisywania in blanco i innych cech bałaganu administracyjnego w Obozie Ćwiczebnym Policji Porządkowej w Trawnikach.

Dokonany rzekomo w lipcu 1942 roku na zdjęciu Wolembachowa nadruk niegramatycznej pieczęci Globocnika tworzy niezamierzony błąd fałszerzy, wyraźnie nieświadomych, że pieczęć ta została unieważniona i zniszczona w połowie 1941 roku. Był to błąd nie do uniknięcia, gdyż dokumenty SS zdeponowane w zachodnich archiwach, potwierdzające i dokumentujące ów fakt, były dla nich niedostępne.

Posiadacze legitymacji z Trawnik byliby natychmiast aresztowani przez żandarmerię lub Gestapo.

Administracja nazistowska (podobnie jak i wszystkie inne) uważała poprawianie, wymazywanie i nieupoważnione wpisy na dokumentach tożsamości za znamię fałszerstwa, grożące odpowiedzialnością karną. Dla łatwego wykrycia takich zmian w dokumentach stosowano różnorodne środki techniczne — specjalny papier, gwiazdki, czy krzyżyki na krawędziach pieczęci itp. Na tylnej stronie wielu dokumentów znajdowało się sygnowane przez posiadacza oświadczenie, że jest świadomy, że wszelkie zmiany w dokumencie będą surowo karane jako fałszerstwo, w konsekwencji unieważniając dokument.

Na badanych dokumentach tożsamości z Trawnik są widoczne wszakże przeróbki i wymazywania. Na legitymacji Demianiuka wyraźnie są poprawione cyfry dotyczące wydanego ekwipunku i odzieży. Jest to łatwo widoczne na jej trzeciej stronie, gdyż pierwotny wpis został wykonany jasnoszarym atramentem, podczas gdy poprawek dokonano atramentem jaskrawoczerwonym.

Poprawka stwierdza, że posiadacz legitymacji otrzymał dwie podkoszulki i dwie pary kalesonów w miejsce pierwotnie wpisanej jednej sztuki każdej z nich.

Według prawodawstwa niemieckiego poprawki takie unieważniłyby ów dokument, dlatego zdumiewającym jest, że oficerowie przydzielający Demianiuka podobno do Okszowa we wrześniu 1942 i do Sobiboru w marcu 1943 roku nie zauważyli przeróbek i nie zastąpili dokumentu właściwym (bez poprawek).

Odnosić należy również wykreślenie i nadpisywanie maszynowe na dokumencie Bondarenki. Dwie wpisane maszynowo linijki są prawie całkowicie wytarte. Dokładne badanie ujawnia co najmniej część usuniętego tekstu — konkretnie słowo Mykoła w rubryce „Nationatität” (narodowość). To, co zostało wymazane w rubryce „geboren in” (urodzony w) jest nie do odczytania bez zastosowania specjalistycznych technik kryminologicznych. Na wytartych

słowach nadpisano słowa „Ukrainer” i „Kloschko” — to ostatnie to przypuszczalnie nazwa jakiej wsi.

Z uwagi na wymazywanie i poprawki, legitymacje Demianiuka i Bondarenki byłyby uznane w czasie wojny za nieważne, czy też za podrobione. Z historycznego punktu widzenia jest niewyjaśnione, jak te przerabiane dokumenty mogły być używane tak długo, jak wynika z rzekomych kolejnych w nich wpisów.

Nie wiadomo, dlaczego fałszerze zdecydowali się wymazywać oryginalny tekst. Może byli niechlujni, nieświadomi niemieckiej pedanterii w kwestii dokumentów tożsamości i ścisłego przestrzegania przepisów. Może brakowało im oryginalnego papieru, a może w tej materii współzaistniały wszystkie te czynniki.

Gdy fałszerstwo dokumentu tożsamości Demianiuka zostało zasadniczo ukończone, gdzieś około września 1977 roku, Rosjanie nadal nim manipulowali. Radziecka gazeta propagandowa rozpowszechniana w krajach anglojęzycznych w swym wydaniu z września 1977 roku opublikowała faksymile rzekomej legitymacji. Wszystkie ręczne dopiski (po rosyjsku) na tym faksymile zostały usunięte, zapewne po to, by czytelnicy nie wiedzieli, że dokument pochodzi ze źródeł KGB (MWD).

Drukarz się nie po(d)piśał.

Badacz niemiecki Dieter Lehner w książce „Nie mów fałszywego świadectwa” wskazał na brak bezpośredniej zwierzchności administracyjnej dowódców SS i policji nad policją niemiecką i opisał niezależne hierarchie przyporządkowań dyscyplinarnych i kompetencyjnych wewnątrz SS i policji. W dodatku ilustrując dobrej jakości faksymile i zdjęciami wykazał, że „legitymacje z Trawnik” zostały wydrukowane techniką offsetową. Technika ta była wprawdzie znana w trakcie II wojny światowej, jednak z uwagi na skomplikowaną produkcję i koszty, stosowano ją do druku jedynie ważnych dokumentów wojskowych i państwowych, na obszarze Rzeszy właściwej. Nie wiadomo nic o użyciu techniki offsetowej dla druku pomniejszych, lokalnych dokumentów tożsamości, które drukowano tradycyjną metodą na maszynach płaskich stosując klisze trawione chemicznie. Pod koniec wojny były one nawet pisane maszynowo.

Produkcja blankietów, dokumentów tożsamości, była w III Rzeszy ściśle kontrolowana (o stopniu trudności uzyskania oryginalnych blankietów, dokumentów, zwłaszcza politycznych czy wojskowych najlepiej wiedzą członkowie komórek „legalizacyjnych” AK). Wszystkie blankiety opatrzone były znakiem drukarni, podejrzanie nieobecny na blankietach z Trawnik (nie wiadomo, kto i gdzie je drukował).

Niemcy byli perfekcjonistami druku. Przejawiało się to nie tylko w Rzeszy, lecz dotyczyło również dokumentów drukowanych w GG. Wśród dokumentów tożsamości nawet obszerny, trójjęzyczny formularz dla Żydów przeznaczonych na zagładę, został wydrukowany przez Niemców bezbłędnie i skrupulatnie. Skąd więc sugestia oskarżenia w Jerozolimie o niedbałości lubelskich drukarzy?

Argument oskarżenia, że niechlujnie wykonane legitymacje z Trawniki były tolerowane przez władze niemieckie, gdyż miały zastosowanie „wewnątrz-obozowe” jest sprzeczny z samą zawartością tych dokumentów — ich posiadacze odkomenderowani byli z Trawniki do różnych części dystryktów lubelskiego, warszawskiego i Dystryktu Galicja.

Argument oskarżenia pomija również fakt, że żołnierskie dowody tożsamości, wydane w niemieckich obozach ćwiczebnych nie były wydawane posiadaczom, w trakcie pobytu w zgrupowaniu, lecz przechowywane dla bezpieczeństwa (i uniknięcia dezercji) w pomieszczeniach administracyjnych. Dowody tożsamości wydawane były posiadaczom tylko w przypadku, gdy mieli oni czasowo, lub na stałe opuścić obóz.

Wartość naukowa publikacji Lehnera została potwierdzona m.in. przez prof. J. Marszałka, dyrektora Muzeum Majdanka i wydawcę Zeszytów Majdanka, które są pozycją merytoryczną, a nie propagandową.

Zostawmy na razie na boku nasz wywód na temat chronologii stosowania pieczęci Globocnika. Interesujący jest fakt, że jego autentyczna pieczęć „bez-myślnikowa” i „bezmyślnikowa” pieczęć z badanych „legitymacji z Trawniki” nie pokrywają się po nałożeniu. (Zilustrował to w swym artykule J. Ramsay).

Powiększenie do jednakowych wymiarów obu pieczęci dowodzi całkowitej niemożności nałożenia na siebie odcisków „tej samej” pieczęci. Jest to ostatecznym dowodem fałszerstwa, równie jednoznacznym jak analiza odcisków palców.

Analiza językowa legitymacji również wskazuje na błędy popełnione przez fałszerzy, którzy nie znali w wystarczającym stopniu języka niemieckiego.

Słowo „Merkmale” (znaki szczególne) nie było nigdy drukowane czy używane na niemieckich dokumentach tożsamości. Po przejrzaniu 200 różnych typów wojennych dokumentów tożsamości — od karty rowerowej robotnika przymusowego do legitymacji Himmlera stwierdzić należy iż słowem powszechnie używanym jest: „Kennzeichen” lub „Zeichen”. Jedynym miejscem, gdzie występuje na określenie znaków szczególnych występuje to słowo są ankiety personalne (Personalbogen) z Trawniki.

Słowo „Essgeschirr” (naczynia stołowe) o ile wiadomo, na dokumentach tożsamości z czasów III Rzeszy było używane równie rzadko. Stosowano powszechnie słowo „Kochgeschirr”. Wprowadzając terminologię fałszerze chcieli zapewne potwierdzić specyficzny charakter legitymacji.

Co do słowa „Unterhosen”, zastosowanego w liczbie mnogiej (kalesony), to jest to typowy sławizm, gdyż w języku niemieckim „die Unterhose” jest rodzaju żeńskiego liczby pojedynczej.

Co więcej karty z Trawniki są absolutnym unikatem wśród dokumentów tożsamości wszechczasów. Stopień uwierzytelniającego urzędnika — oficera jest na nich wydrukowany, nie zaś stemplowany, czy pisany ręcznie (s. 60). Gdyby potraktować to poważnie, wynikałoby, że legitymacje może uwierzytelniać jedynie kapitan SS (Hauptsturmführer), nie zaś np. major, czy porucznik. Autor dokumentów tożsamości wykluczył z góry zmiany na stanowisku komendanta obozu jego chorobę, wyjazd w delegację, urlop, awans służbowy, czy też śmierć.

Dowody z Trawniki są również unikatowe wśród dokumentów tożsamości z tego powodu, że nie zawierają ani daty wystawienia, ani daty ważności, nie przewidują okresowego przedłużenia itp. Każdy, kto choć raz miał w ręku kartę rowerową, pływacką, wędkarską, prawo jazdy, nie mówiąc o paszporcie, czy zwłaszcza legitymacji funkcjonariusza policji, nie potrzebuje do tej informacji komentarza.

To, że twórcy tych dokumentów mieli problemy z niemieckim językiem urzędowym, ilustrowaliśmy powyżej. Z jaskrawych błędów ortograficznych — słowo „festzunehmen” (aresztować) zostało na pieczęcie na odwrotnej stronie wszystkich legitymacji przedstawione jako „fest zu nehmen”, co jak w przypadku „kalesonów” świadczy o mglistej znajomości niemieckiego u autorów dokumentów tożsamości.

SS wystawia swym ludziom podwójne legitymacje służbowe.

Do akt sprawy Demianiuka przed sądem w Jerozolimie włączono 6 stron list osobowych z obozu ćwiczebnego Trawniki i obozu pracy Treblinka. Oryginały przechowywane są w Archiwum Państwowym im. Rewolucji Październikowej w Moskwie. Kiepski stan fotokopii wskazuje na uszkodzenie w wyniku upływu czasu i warunków przechowywania.

Pierwsze trzy strony zawierają nazwiska strażników z Trawniki i podoficerów przeniesionych z Trawniki do obozu pracy w Treblince (Treblinka I) w marcu 1943 roku. Na każdej stronie tej listy transferowej, strażnicy z Trawniki (w tym Bondarenko) są wyraźnie wymieniani z nazwiska i numeru identyfikacyjnego w ostatniej kolumnie oznaczonej „Erk. Nr” („Der Erkennung Nummer” — oznaczający blaszkę tożsamości — „nieśmiertelnik”).

Przeniesienie to miało miejsce w czasie, gdy sztab operacyjny dla „ustanowienia usuniętych posterunków policji”, który rzekomo wydał omawiane „demianiukopodobne” legitymacje, był już rozwiązany, a obóz ćwiczebny Trawniki pozostawał jeszcze pod zarządem Policji Porządkowej (Ordnungspolizei). Dlatego nie jest zaskakujące, że na liście tej Bondarenko jest określony jako posiadający jedynie wydaną blaszkę tożsamości z numerem i nie ma wzmianki o posiadaniu przez niego legitymacji tożsamości wydanej przez obecnie funkcjonujące kierownictwo.

Gdyby strażnicy z Trawniki mieli faktycznie „demianiukopodobne” dowody tożsamości, fakt ów powinien znaleźć odbicie w listach transferowych ich dotyczących. Kolumna wyliczająca numer tożsamości każdego strażnika byłaby oznaczona „Dienstausweis Nr” zamiast „Erk Nr”, zwłaszcza, że do marca 1943 byłoby wydanych rzekomo co najmniej 3078 takich legitymacji (s. 82). Pochodzące z 1943 roku listy transferowe personelu z Trawniki wskazują, że wymienieni w nich strażnicy nie mieli ważnych dokumentów tożsamości — w ten sposób wątpliwe jest istnienie legitymacji Bondarenki.

Tacy przesłuchiwanii funkcjonariusze z obozu Trawniki jak K. Streibel i A. Schaeffer, oraz liczni strażnicy stwierdzili, że dla identyfikacji w 1943 roku zostały wydane jedynie „blaszki tożsamości”.

Dane te niestety zostały niewykorzystane przez obronę Demianiuka.

Trzystronicowa lista osobowa z Obozu Pracy Treblinka nie jest wyraźnie zatytułowana, ani datowana. Cały górny margines strony tytułowej jest zasłonięty nalepionym białym paskiem papieru, szerokości 29 mm z przeważnie nieczytelnym, napisem. Na ostatniej stronie odcyfrować można rok „1944”, lecz nie wiadomo, czy oznacza to datę sporządzenia listy.

Dokument zdaje się zawierać listę personelu Obozu Pracy Treblinka i wyraźnie wskazuje, że strażnikom z Trawnik przeniesionym do Trebłinki wydano ważne dokumenty tożsamości (Soldbücher) — tzw. książki żołdu SS.

Obóz w Trawnikach przeszedł w pełni pod administrację SS w połowie 1943 roku. Był to okres gdy Niemcy przegrywali na wszystkich frontach i rozpoczęli wcielać cudzoziemców do oddziałów SS. Stąd lista osobowa Obozu Treblinka stwierdza, że cudzoziemskim strażnikom z Trawnik delegowanym do Trebłinki wydano książeczki żołdu SS, co jest w zgodzie ze znanymi faktami historycznymi, sprzeczne natomiast z istnieniem rzekomych, ważnych w 1944 „demianiukopodobnych” dokumentów tożsamości wydanych przez organ, który przestał istnieć w 1942 roku.

Lista osobowa obozu Treblinka wykazuje, że strażnik Mikołaj Bondarenko posiadał ważną w 1944 roku książkę żołdu SS o nr. 1926. Jednakże zgodnie z rzekomą legitymacją z Trawnik, Bondarenko posiadał też niedatowany Dienstaussweis (legitymację służbową) wydany przez komisariat do ustanowienia wysuniętych placówek policyjnych. (Na marginesie — komisariat przestał istnieć latem 1942 roku zanim wydano legitymację Bondarenko, co wynikałoby z względnie wysokiej liczby porządkowej dokumentu — 1926).

Na tej karcie tożsamości wyznaczenie go do obozu pracy Treblinka sugerowane jest zapisem w karcie na rok 1943 — konkretnie stemplem na tylnej stronie legitymacji. Ponieważ nie posiada ona daty ważności, ani oznaki unieważnienia, należy stwierdzić, że była też ważna w 1944 roku, podczas gdy ważność książki żołdu SS na rok 1944 jest potwierdzona analizowaną listą osobową z tego roku.

W konsekwencji lista osobowa personelu Trebłinki i legitymacje z Trawnik przeczą sobie wzajemnie, gdyż wbrew właściwej procedurze strażnik-żołnierz posiadałby w ten sposób dwa różne i ważne dokumenty tożsamości wydane w tym samym czasie przez tę samą organizację (książkę żołdu SS i legitymację z Trawnik którą zgodnie z uwierzytelniającymi pieczęciami wydana została przez Waffen-SS).

Niezgodność powyższa powinna być zbadana przez sąd w Jerozolimie jeszcze za życia Johna Demianiuka.

Były funkcjonariusz z Trawnik zeznał, że „SS-Soldbücher zostały dostarczone strażnikom, lecz nigdy nie używane” — tzn. nie zostały rozdane strażnikom. Jest to w zgodzie ze znanym faktem, że w oddziałach zwartych, żołnierskie dokumenty tożsamości pozostawały w biurach administracji, i z przytaczaną listą osobową personelu z Trebłinki.

W konkluzji — powyższe 6 stron dokumentów niemieckich przedstawionych jako dowód oskarżenia w sądzie w Jerozolimie wykazuje, że wyznaczonym do

Treblinka w marcu 1943 roku strażnikom z Trawniki nie wydano uprzednio legitymacji i że dla identyfikacji tych strażników zastosowano w roku 1944 książeczki wojskowe SS. Konstatacje te, wyciągnięte z protokołu sądowego i korzystne dla oskarżonego nie były ani dyskutowane w trakcie przewodu sądowego, ani też uwzględnione w 768-stronicowym uzasadnieniu wyroku.

Dokumenty z Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich dotyczące procedury odnawiania zaginionych legitymacji dla strażników (s. 78, 87—88) dotyczą najprawdopodobniej wyjątków.

Tych niewiele utraconych i odnawianych legitymacji odnosi się do strażników, którzy byli wyznaczeni do wydzielonych posterunków policyjnych w odległych miejscowościach w składzie kilku „Trawniki-wachmänner” dowodzonych przez 1—2 Reichsdeutscher. Natura obowiązków tych strażników wymagała okresowych podróży, co wynika z przytaczanej korespondencji. Potrzebowali zatem dokumentów tożsamości. Jednakże brak dowodów, by dokumenty te były podobne do badanych „legitymacji z Trawniki” (Demianiuka i trzech innych) dostarczonych z ZSRR.

Obecnie dostępne kserokopie dokumentów wskazują, że prawdziwe legitymacje wydano tylko niewielu strażnikom z Trawniki, przydzielonym do wydzielonych posterunków policyjnych. Lista transferowa z Trawniki i lista personelu z Treblinka wskazuje, że większości strażników wydano blaszki tożsamości, a później SS-Soldebücher, lecz nie legitymacje.

Ze statystycznego i historycznego punktu widzenia jest skrajnie nieprawdopodobne, by przetrwały tylko 3 legitymacje z Trawniki obecnie odkryte w ZSRR, z tego każda innego rodzaju. To, że zaginęły w 1948 roku i zostały właśnie po 39 latach znalezione jest również zadziwiające.

W zbiorach Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Warszawie znajduje się duży zespół akt lubelskiej żandarmerii polowej. Znajduje się w nim teczka „Trawniki”, zawierająca około 100 stron dokumentów dotyczących obozu szkoleniowego strażników policji pomocniczej w Trawnikach koło Lublina. Teczka ta zawiera m.in. korespondencje pomiędzy SS — Standortkommandantur Lublin Waffen — SS a kancelarią obozu Trawniki, akta postępowań dyscyplinarnych i kryminalnych prowadzonych przez władze hitlerowskie przeciwko strażnikom z Trawniki (kradzieże w obozie żydowskim, wymuszanie pieniędzy od ludności polskiej itp.). W związku z tymi postępowaniami karno-dyscyplinarnymi kartoteki personalne podejrzanych, bądź skazanych strażników przeniesione zostały z ich macierzystej jednostki w Trawnikach do Lublina. Dzięki temu dochowały się do dziś w Warszawie, podczas gdy kartoteki pozostałych około 4500 strażników przejęte zostały jeszcze w lipcu 1944 przez władze i archiwa radzieckie.

Jednakże nawet tak szczątkowy podzespół akt z teczki „Trawniki” pozwala prześledzić nie tylko przeszłość strażników Zagrabu, Kosickiego, Grzesiuka, Kamińskiego czy Pawłowskiego, lecz również zapoznać się z prawidłowościami procedury administracyjnej w obozie, w którym rzekomo szkolony był również

Demianiuk, a także reguł rządzących kontaktami administracji tego obozu z innymi strukturami hitlerowskiej hierarchii biurokratycznej. Wnioski wypływające z analizy wspomnianych materiałów z warszawskiego archiwum ponownie wykazują błędy merytoryczne popełnione przy fabrykacji omawianych w naszej książce „legitymacji z Trawniki”.

Analiza zawartości teczek „Trawniki” pozwala na sformułowanie następujących wniosków:

1. Wszystkim szkolonym w obozie Trawniki zakładano kartotekę personalną (tzw. Personalbogen). Każda z nich opatrzona była kolejnym (wzrastającym) numerem porządkowym (tzw. Erkennungsnummer). Numer ten był jednocześnie wybitym na metalowym „nieśmiertelniku” wydawanym wszystkim żołnierzom Trzeciej Rzeszy.

2. Legitymacje służbowe (tzw. Dienstaussweis) wystawiano strażnikom, którzy byli odkomenderowani z Trawniki na wydzielone placówki (od posterunków policyjnych na terenie Generalnej Guberni jak Kraśnik, Jabłoń, czy Zaklików po służbę w oddziałach wartowniczych na terenie Rzeszy Werkschutz). Powyżej wykazaliśmy jednak, że strażnikom w oddziałach zwartych (takich jak Treblinka) legitymacji nie wydawano. Teczka „Trawniki” sugeruje, że również na terenie Trawników legitymacje nie były używane. Przemawia za tym fakt, że wśród zachowanych dokumentów znajduje się tzw. Sonderausweis strażnika Teodora Pryjmy wystawiony w związku z odkomenderowaniem go do Lublina. Gdyby „Trawnikiwächmänner” posiadali już w obozie szkoleniowym normalne Dienstaussweisy, a co więcej gdyby posługiwali się nimi na codzień, to czy Pryjma potrzebowałby SPECJALNEGO zaświadczenia tożsamości w związku z oddelegowaniem? Wystarczyłby przecież zwykły Reise- lub Marschbefehl dołączony do posiadanej przez niego rzekomo legitymacji służbowej. W razie potrzeby takie same Sonderausweisy wydawano również w obozie Treblinka i Demianiuk nie potrzebowałby tam legitymacji służbowej.

Co więcej — niesprecyzowany zapis w rzekomej legitymacji Demianiuka — „Sobibór”, o ile byłby prawdziwy, sugerowałby co najwyżej, że posiadacz legitymacji służył jako strażnik w odległym o 5 kilometrów od obozu śmierci o tej nazwie posterunku policyjnym.

3. Strażnikom o ile byli poza Trawniki, legitymacji służbowych również nie wydawano do ręki. Starym niemieckim, a także polskim zwyczajem wojskowym trzymano je w administracji i wydawano żołnierzowi tylko wówczas, gdy wychodził na przepustkę. W sytuacji, gdy legitymacje te były przysyłane, zasadą było przekazywanie ich bezpośrednio z kancelarii SS — Ausbildungslager Trawniki do sekcji administracyjnej placówki, do której strażnicy zostali przeniesieni (vide załączone zestawienia).

— Na terenie obozu Trawniki Dienstaussweisy nie były używane. Dlatego też pośpiech w wystawieniu rzekomego Dienstaussweisu Wolembachowa i uwierzytelnianiu go przez samego szefa sztabu dowódcy SS i policji dystryktu w sytuacji, gdy Wolembachow jeszcze prawie rok nie ruszał się z Trawniki, jest raczej trudny do pojęcia i zaakceptowania.

W teczce personalnej SS-Wachmanna Zdzisława Zagraby, zwolnionego ze służby 29 czerwca 1944 roku (wyreklamował go ojciec na wieść o rozpoczęciu przez Armię Czerwoną decydującej ofensywy na Białorusi — „Operacji Bagration”) znajduje się książeczka wojskowa SS (SS-Soldbuch), którą w związku ze zwolnieniem ze służby obowiązany był zwrócić do akt. „SS-Soldbuch” wystawiony został 1 lipca 1943 roku, co jest zgodne z naszymi wcześniejszymi ustaleniami o dacie wydania „Trawnikiwachmänner” tych dokumentów i przyjęcia Trawników przez SS WVHA. Zapis w „Personalbogen” Zagraby wykazuje, że 13 stycznia 1943 roku odkomenderowany został podobnie jak Zenon Kosicki, do ochrony zakładów Heinkla w Rostocku. Natomiast władzą dyscyplinarną i zwierzchnością administracyjną pozostawał dla nich nadal nie kto inny, jak właśnie SS-Hauptsturmführer Streibel, komendant Trawników. Streibel uwierzył w lipcu 1943 roku Soldbuch Zagraby, ukarał dyscyplinarnie Kosickiego za wykroczenia na terenie fabryki w Rostocku (zachowana obszerna korespondencja z dyrekcją zakładów Heinkla i Kriminalpolizei Rostock), 25 czerwca 1943 roku był konsultowany przez SS-Standortkommandantur Lublin Waffen-SS w sprawie awansów trzech wachmanów, oddelegowanych z Trawnik 23 lutego 1942 roku. Uwierzytelnienie przez Globocnika, czy też Hoeflego rzekomych „legitymacji” Demianiuka i Juchnowskiego zaprezentowanych na procesie jerozolimskim byłoby niezrozumiałą ingerencją w kompetencje Streibela. Jeśli biurokracja nazistowska wszelkie sprawy dotyczące „Trawnikiwachmänner” (niezależnie od miejsca ich pobytu) konsultowała z komendantem Trawnik, to czy można uwierzyć, że poza jego plecami administracja dowódcy SS i Policji na dystrykt lubelski w osobie Hermanna Hoeflego uwierzytelniała legitymacje służbowe bezpośrednich podkomendnych kapitana Streibela?

Z zapisów w zachowanych aktach wynika wniosek, że operacja wydania książeczek wojskowych SS w lipcu 1943 roku przeprowadzona została przez kancelarię SS-Ausbildungslager Trawniki, znów niezależnie od bieżącego odkomenderowania pochodzącego z Trawnik strażnika. Musiała mieć zatem charakter całościowy, dotyczyłaby zatem również Demianiuka i innych „właścicieli” „legitymacji” z procesu jerozolimskiego. Tymczasem zapis na „legitymacji” Wolembachowa jednoznacznie wykazuje, że była ona uwierzytelniana urzędowo jesienią 1943 roku (konkretnie — 23 września i 14 listopada tego roku). Czy możliwe jest, by pozostającemu na miejscu Wolembachowowi nie wymieniono „Dienstausweisu” na Soldbuch, jeśli uczyniono to w przypadku Zagraby? Przecież w takim przypadku wytworzyłaby się paradoksalna i absurdalna zarazem sytuacja, w której część podkomendnych kapitana Streibela legitymowałaby się jednym, druga zaś innym dokumentem tożsamości, wydanym przez to samo Waffen-SS!!! Dodajmy, że SS-Soldbuch posiadający numer porządkowy identyczny z Personalbogen, zawiera również rubrykę o wydanym posiadaczowi ekwipunku. Niemożliwym jest, jak już zauważyliśmy, by ta sama osoba po-

sługiwała się dwoma wydanymi przez tą samą instytucję dokumentami tożsamości, tym bardziej, że po pierwsze Dienstaussweisu nie dostawała do ręki, po wtóre zaś, przyjmując za dobrą monetę zawartość „legitymacji” z ZSRR, treść Soldbuchu nawet w detalach dublowałaby je. Przyczyną niewydawania „Trawnikiwchmänner” dokumentów tożsamości „do ręki” była ich niepewność polityczna i wysoki stopień przestępczości (karalność w czasie służby — za kradzieże, pijaństwo, łapownictwo, ucieczki). Niewydawanie dokumentów miało utrudnić dezercję.

— Jeśli, jak twierdzi oskarżenie w Jerozolimie, dostarczone z ZSRR „legitymacje” są autentyczne, zachować się mogły one tylko w „Personalbogen” poszczególnych osób w aktach kancelarii w Trawnikach. Konsekwencją przyjęcia autentyczności „legitymacji” jest posiadanie przez KGB kompletnych akt personalnych wszystkich posiadaczy legitymacji, w tym oczywiście i Demianiuka. Byłoby nader wskazane, by oprócz „legitymacji” zaprezentowano też publicznie, a co najmniej jerozolimskiemu trybunałowi teczki personalne, z których je „wyciągnięto” ...Sądzić należy, że Wolembachow, Juchnowski, czy Bondarenko nie wytoczą KGB procesu o naruszenie intymnych szczegółów swych życiorysów. Dyskrecja wydaje się zatem niezupełnie na miejscu. Co do Demianiuka, to nikt nie ma chyba wątpliwości, jak bardzo zawartość jego „Personalbogen” zainteresowałaby Sąd Najwyższy Izraela, a także światową opinię publiczną.⁸

Fakty:

- Kopie list osobowych z Trawniki, zeznania uprzednich procesów dotyczących obozu przeprowadzonych w RFN i Personalbogen wykazują, że było tam ćwiczonych co najmniej 4827 strażników.
- Każda z trzech legitymacji odkrytych ostatnio przez radzieckich archiwistów jest uwierzytelniona przez innego hitlerowskiego funkcjonariusza (lub organizację), i tworzy przez to inny wariant legitymacji.

Ze sposobu, w jaki legitymacja zostały dostarczone wynika, że były dokumentami, które przetrwały wojnę przypadkiem. Przyjmijmy dla uproszczenia, że pierwotnie było tylko 3000 legitymacji, a każdą z trzech odmian przypada 1000 legitymacji. Jakie jest prawdopodobieństwo, by tylko 3 dokumenty z pierwotnych 3000 odkryto po 45 latach? Jakie jest prawdopodobieństwo, by każdy z tych 3 dokumentów był innego rodzaju?

⁸ Istnienie jakichkolwiek oryginalnych Dienstaussweisów jest zdaniem autora problematyczne. Z chwilą wydania wszystkim Trawnikiwchmänner książeczek wojskowych SS (VII 1943), a nieliczni posiadający Dienstaussweisy z pewnością musieli je zwrócić z chwilą otrzymania SS-Soldbuch. Wycofane Dienstaussweisy byłyby przekazane do kancelarii SS-Ausbildungslager Trawniki. Tu też, jak się praktykuje powszechnie zostały zapewne komisyjnie zniszczone. Stąd kłopoty KGB „impro wizacji” blankietu w oparciu o posiadane Personalbogen i resztę archiwum kancelarii w Trawnikach. Jednakże „Dienstaussweisy” — mogły się dostać w ręce KGB wyłącznie z teczkami personalnymi ich właścicieli — nie mają prawa samoistnego bytu.

Analiza

Prawdopodobieństwo, że przetrwała tylko 1 legitymacja na tysiąc zamiast np. 2,34 czy 567, i została odkryta po 39 latach pobytu w archiwach wynosi 1 na 1000.

Prawdopodobieństwo, że przetrwała pojedyncza legitymacja z rodzaju wynosi 1 na 1000. Stąd prawdopodobieństwo przetrwania po legitymacji każdego rodzaju wynosi 1 na 1000 (1000x1000).

Prawdopodobieństwo przetrwania pojedynczej legitymacji trzeciego rodzaju wynosi również 1 na 1000.

Konkludując:

Matematyczna szansa przetrwania jedynie 3 dokumentów każdego innego rodzaju, wynosi 1 na 1 000 000 000.

Trzy dodatkowe legitymacje z Trawnik ostatnio „odkryte” w ZSRR miały zapewne skorygować uprzedni błąd fałszerzy zastosowania bezmyślnikowej, przeterminowanej pieczęci Globocnika na karcie Demianiuka dostarczonej w połowie lat 70, błąd ujawniony publicznie w artykule J. Ramsaya.

Należy zauważyć, że Dieter Lehner w przytaczanej książce wykazuje przekonująco, że legitymacje z Trawników powinny być uwierzytelniane jedynie pieczęcią szefa OrPo (Der Beauftragte), nieobecną na legitymacji Demianiuka. W konsekwencji, jedna z legitymacji (Juchnowskiego s. 38), dostarczona z ZSRR do Izraela została uwierzytelniona pieczęcią „Der Beauftragte”. Jednakże ta próba potwierdzenia autentyczności legitymacji Demianiuka spaliła na panewce wskutek niechlujnego wykonania fałszerstwa.

Jak wspomnieliśmy powyżej, błąd sprowadzał się do przesunięcia linii skrzydeł orla i użyciu czcionki łacińskiej zamiast runicznych znaków SS na pieczęci.

Druga legitymacja — Wolembachowa została uwierzytelniona przedawnioną, „bezmyślnikową” pieczęcią Globocnika. Motyw był prosty — chodziło o wykazanie, że były jeszcze inne „demianiukopodobne” dokumenty z taką pieczęcią — są one zatem wiarygodne.

Trzecią legitymacją (Bondarenki) uwierzytelniono pieczęcią „Zweigstelle Trawniki” wyłącznie dla liniiki „Waffen SS”. Motywem było udowodnienie, że błędnie sfalszowana pieczęć na legitymacji Demianiuka była stosowana na innych dokumentach, zatem jest autentyczna (Pieczęcie „Zweigstelle Trawniki” bez liniiki „Waffen SS” są zweryfikowane jako autentyczne). Jednakże fałszerze przesunęli oś swastyki na tej pieczęci.

W sumie fałszerstwa mające uwiarygodnić partackie wykonanie legitymacji Demianiuka zawierają dodatkowe, kompromitujące wykonawców błędy.

Pięć wersji rzekomej legitymacji Demianiuka

W tych pięciu odsłonach rzekoma legitymacja Demianiuka podlegała wielostronnym metamorfozom. Jej rozmaite wersje ilustrują manipulację fotografiami i tekstem badanego dokumentu, a także opieszałość władz radzieckich w ujawnieniu tylnej (4-tej) strony dokumentu.

Rzecznik oskarżenia przeciw Demianiukowi, prokurator Sądu w Cleveland włączył do protokołu jako załącznik kopię strony z czasopisma radzieckiego „The News from Ukraine”, dopuszczonego do ograniczonego rozpowszechniania w Stanach Zjednoczonych.

Wersja 1 — rzekomej legitymacji Demianiuka przedstawiona w wydaniu z września 1977 jest wolna od ręcznych dopisków w języku rosyjskim, są reprodukowane tylko trzy pierwsze strony legitymacji przy pominięciu czwartej.

W wersji 2 — legitymacji z 1981 roku czwarta strona dokumentu (ostatnia, tylna) jest nadal niewidoczna, na pierwszej (frontowej) stronie pojawiają się natomiast ręcznie pisane adnotacje w języku rosyjskim.

W trzy lata później, w roku 1984, w **3 wersji** legitymacji górna część ostatniej strony zostanie odsłonięta ujawniając podłużną pieczętę z niemieckim tekstem stwierdzającym, że posiadacz dokumentu będzie aresztowany jeśli wydali się poza wyznaczony garnizon. Pieczęć jest o tyle interesująca, co do pochodzenia dokumentu, że w słowie „aresztować” (festzunehmen) znajdują się wspomniane już błędy gramatyczne, składniowe i ortograficzne.

W dwa lata później w gazecie radzieckiej „Mołod' Ukrainy” z 30 kwietnia 1986 roku przedstawiono czwartą wersję legitymacji. Publikacja związana była z ekstradycją Demianiuka z USA do Izraela i planowanym rozpoczęciem jego procesu. Towarzyszący fotografii legitymacji długi artykuł zatytułowany „Upiór żył w Cleveland” był kontynuacją oskarżenia Demianiuka.

W wersji 4 pojawiają się dodatkowe linijki ręcznych napisów rosyjskich. Co bardziej natomiast zaskakujące, na stronie 4 legitymacji pojawia się zdjęcie człowieka zupełnie różnego od przedstawionego w wersji 1 z 1977 roku.

Wskazuje to na fakt, że na tym samym dokumencie tożsamości były równocześnie przychepione dwa zdjęcia dwu różnych osób.

W półtora roku później, po długich procedurach prawnych w USA, dzięki Freedom of Information Act stwierdzono niespodzianie, że źródłem nieznanej fotografii jest Okręgowy Oddział KGB w Winnicy.

Ostateczna **5 wersja** rzekomej legitymacji Demianiuka została dostarczona do Izraela pod koniec 1986 roku przez Armada Hammera. Ta została włączona jako dowód do protokołu sądowego w początkach roku 1987. W kilka miesięcy później po raz pierwszy dobrej jakości kolorowe zdjęcia tej legitymacji stały się dostępne dla powszechnej analizy. Należy zauważyć jednak, że zdjęcia wysokiej rozdzielczości całej legitymacji Demianiuka są nadal nie dostępne, co odnosi się do kompletu 3 pozostałych legitymacji z Trawników.

W wersji 5 legitymacji zdjęcie niezidentyfikowanego mężczyzny obecne na **wersji 4** zostało usunięte, wreszcie zaś pojawiły się trzy dodatkowe linijki rosyjskiego tekstu, brzmiące jak następuje:

„Tłumacz 4 oddziału MGB (Ministerstwo Bezpieczeństwa Państwowego) ZSRR. Z. Bazilevskaja; 12 III 1948 r.”

Ewolucja legitymacji Demianiuka, z niewiadomych przyczyn ujawnianej partiami opinii publicznej, rzuca dziwne światło na jawność przewodu sądowego,

oczywistą w społeczeństwach demokratycznych. Sprawa ta nie była niestety rozpracowana w Jerozolimie nawet przez obronę Demianiuka.

Szermierz autentyczności legitymacji Demianiuka — ZSRR — dostarczył dodatkowych jeszcze argumentów na przedstawionych legitymacjach. Po analizie okazuje się, że rodzinne miejscowości Bondarenki i Wolembachowa wymienione na legitymacjach nie istnieją ani obecnie, ani nie istniały w przeszłości. Korespondencja dotycząca istnienia tych miejscowości wysłana do ambasady ZSRR w Waszyngtonie pozostała bez odpowiedzi. „Historia miast i sił Ukrainy R.S.R.” — encyklopedia obejmująca miejscowości do 150 mieszkańców teraz i w przeszłości nie odnotowała tych miejsc. Znalazła się natomiast wieś Szabelnia (Schebelni) z legitymacji Juchnowskiego. Według niesprawdzonych doniesień odnaleziono tą drogą na Ukrainie córkę Juchnowskiego, która stwierdziła, że ojciec w Trawnikach nigdy nie był, był członkiem policji pomocniczej opodal Kijowa i za fakt ów skazany został po wojnie przez sąd radziecki na 8 lat Łagru.

Warto by może zwrócić się o akta sprawy Juchnowskiego, jedynej zapewne obok Bondarenki rzeczywistej postaci spośród bohaterów legitymacji z Trawników.

Demianiuk zawdzięcza wyrok połączonym wysiłkom oskarżenia i swej obrony.

Niedorzeczność dotychczasowej obrony Demianiuka już znalazła szeroki oddźwięk w fachowej literaturze prawniczej. Periodyk „The American Lawyer” w artykule „Ivan the Terrible's Terrible Defence” opublikowanym w październiku 1988 roku przeanalizował jej aspekt prawny.

Prof. W. Wagenaar opublikował książkę „Identifying Ivan, a Case Study in Legal Psychology” (Ukazała się nakładem Harvard University Press). Uznany ów naukowiec, świadek na procesie jerozolimskim, stwierdził, że z 46 zasad zastosowanych do identyfikacji Iwana, władze śledcze pogwałciły 37. Wywód zamyka następująca konkluzja „Nie powiem, by procedura śledcza była farsą, lecz pełna farsa mogłaby pogwałcić już niewiele więcej reguł”.

Historyczne gafy obrony opisywane były również w prasie popularnej choćby w artykule Gitty Sereny w „The Independent” (28 grudnia 1988 roku) i wielu innych gazetach anglosaskich.

Dotąd wszakże ekspertyza legitymacji z Trawnik ograniczyła się do potwierdzenia wieku papieru i atramentu użytych do ich sporządzenia. Nie zostały one poddane szczegółowej analizie formalnej, takiej jak powyżej. Autentyczny papier i atrament z okresu III Rzeszy są dostępne w obrocie komercyjnym na Zachodzie. Autentyczne blankiety książeczek żołdu i innych dokumentów tożsamości występują w wielu katalogach aukcyjnych. Z tego względu potwierdzenie wieku papieru i atramentu nie jest żadnym dowodem autentyczności legitymacji z Trawnik.

Casus szefa krematorium obozu Majdanek

Na procesie w Lublinie w roku 1945, eks więzień Majdanka Niemiec — Paul Hoffman został przez kilkunastu żydowskich świadków oskarżenia współ-

więźniów mylnie rozpoznany jako szef krematorium. Nie zważając na jego żałosne protesty uznano go winnym „zbrodni przeciwko ludzkości”, skazano na śmierć i powieszono publicznie w obecności 20 tysięcy świadków w przeddzień wigilii Bożego Narodzenia 1945 roku.

Faktyczny, jedyny szef krematorium na Majdanku Erich Muhsfeldt powieszony został za to samo przestępstwo, w tym samym miejscu w dwa lata później...

Czy Demianiuk będzie drugim Hoffmanem? W przypadku Hoffmana „bezsposorna identyfikacja” nastąpiła w rok po wojnie...

„Is Fecit Cui Prodest”

Czytelnik zapoznawszy się z powyższą analizą tzw. legitymacji z Trawnik zada niechybnie pytanie — dlaczego wyspecjalizowane służby KGB — uważanej nie bez kozery za najsprawniejszą policję polityczną świata, popełniły przy fabrykacji powyższych dokumentów omalże sztubackie błędy?

Odpowiedź tzw. naiwna brzmieć by mogła: „Ponieważ strażnikom z Trawnik wydano najwyżej kilkadziesiąt legitymacji (wyłącznie tym, którzy nie byli skoszarowani w oddziałach zwartych) fałszerze nie posiadając oryginału dokumentu musieli go sprokurować drogą inpropwizacji. Mając zaś dostęp jedynie do części zespołów archiwalnych akt dystryktu lubelskiego, przejętych w latach 1944—45 przez ekipy Armii Czerwonej i wywiezionych do Moskwy, popełnili liczne błędy w legitymacji Demianiuka. Następne legitymacje miały uwiarygodnić potknięcia popełnione przy sporządzaniu pierwszej”.

Z drugiej strony nasunąć się może następująca hipoteza — czy prymitywizm fałszerstwa nie ma przypadkiem dać możliwości świadomej „demaskacji” go w przyszłości?

Czy nie zachodzi tu mechanizm analogiczny do postępowania morderców księdza Popieluszki, którzy na miejscu porwania „podrzucili” milicyjnego orzelka?

Pomyślmy — „sprawa Demianiuka” służyła przez lata jako znakomity pretekst propagandowy do ataków na niepodległościową emigrację ukraińską, narzędzie przedstawiania jej jako zbiorowisko zbiegłych kolaborantów i przestępców wojennych — domagający się uczciwego badania dowodów byli przedstawieni co najmniej jako kryptoesesmani bądź ich agenci.

Jeśli Sąd Najwyższy Izraela zatwierdzi wyrok śmierci na Johna Demianiuka, nie znajdując uchybień w przeprowadzonym przewodzie sądowym i nie przekazując sprawy do ponownego rozpatrzenia i uzupełnienia materiału dowodowego (w prawie izraelskim istnieje ograniczona możliwość przeprowadzenia dodatkowych dowodów, czy powołania świadków przed sąd apelacyjny) i Demianiuk zostanie stracony — nie zdziwmy się specjalnie jeśli dyspozycyjny radziecki historyk, bądź „rewolwerowy” zachodni dziennikarz, w miesiąc czy dwa po tym fakcie „ujawni rewelacyjne” materiały dotyczące „legitymacji z Trawnik”. Prymitywizm fałszerstwa dokumentów i nie poddanie ich wszech-

stronnej analizie⁹ przez sąd w Cleveland, sąd rejonowy w Jerozolimie i sąd Najwyższy Izraela będzie wówczas okolicznością kompromitującą amerykański i izraelski wymiar sprawiedliwości.

Identyfikacja Demianiuka jako „Iwana Groźnego” opiera się na dwu filarach — zeznaniach świadków i legitymacji z Trawnik. Gdy w grę wchodzi kara główna — nieodwracalna — konieczne jest skrupulatne zbadanie dowodów dla wyeliminowania wszelkich wątpliwości.

Jeśli John Demianiuk, jak twierdzi oskarżenie, w istocie jest „Iwanem Groźnym”, nie umknie sprawiedliwości — przebywa nie w Argentynie, lecz w celi izraelskiego więzienia. Nie ma więc pośpiechu z wydaniem wyroku i wykonaniem kary. Nie może być wszakże skazany i stracony w oparciu o ewidentnie sfabrykowane dokumenty. Dziś, w dobie „pieriestrojki”, gdy możliwe stało się sięgnięcie do czeluści archiwów radzieckich znajdujących się dotąd (i nadal) pod troskliwym zarządem KGB, postulatem silne qua non staje się:

- Przekazanie przez Sąd Najwyższy Izraela sprawy do uzupełniania przewodu sądowego.
- Analiza „legitymacji z Trawnik”, która potwierdzi, bądź rozproszy zastrzeżenia podniesione powyżej przez autora.
- Zwrócenie się przez sąd rejonowy w Jerozolimie do władz ZSRR o dostęp do całości akt dystryktu lubelskiego wywiezionych na przełomie 1944 i 1945 roku do ZSRR, zwłaszcza Personalbogen z obozu Trawniki, bez wątpienia będących w posiadaniu KGB. Personalbogen Demianiuka jednoznacznie wykaże czy był oddelegowany do Trebłinki. Udostępnienie przez KGB Personalbogen jest podstawowym testem autentyczności przedstawionych legitymacji. Mogły one pochodzić wyłącznie z tych teczek personalnych. „Jeśli KGB twierdzi, że „legitymacje” są autentyczne, niechże dostarczy teczek, z których je wyciągnięto i które nie pozostawiają wątpliwości co do istnienia wojennych losów Bondarenki, Juchnowskiego, Wolembachowa i Demianiuka
- Zwrócenie się do władz ZSRR o udostępnienie akt procesu Juchnowskiego, skazanego po wojnie.
- Zwrócenie się do społeczeństwa radzieckiego o znalezienie świadków tożsamości Wolembachowa i Bondarenki, oraz żyjących jeszcze strażników z Trawnik, by potwierdzili, bądź zanegowali fakty zaprezentowane w powyższej książce.
- Wyjaśnienie losów Iwana Marczenki, przedstawionego przez jednego z polskich świadków jako „Iwan Groźny”.
- Zwrócenie się do żyjących jeszcze żołnierzy AK — pracowników komórek legalizacyjnych, z prośbą o analizę merytoryczną „legitymacji z Trawnik” w oparciu o posiadane przez nich pierwszorzędne doświadczenie w zakresie niemieckich dokumentów tożsamości.

⁹ Nie ograniczonej tylko od wieku papieru i atramentu, które jak wspominaliśmy można swobodnie nabyć na Zachodzie.

Jeśli „sprawa Demianiuka” nie ma stać się nową wersją „sprawy Dreyfusa” wszystkie te wątpliwości muszą bezwzględnie być wyeliminowane. Póki istnieją, zgodnie z tradycją prawa europejskiego przemawiają na korzyść oskarżonego. Pośpiech w sprawie tej rangi jest niedopuszczalny — jeśli Demianiuk jest „Iwanem” musi być to udowodnione ponad wszelką wątpliwość — w majestacie prawa. Gdyby tak się nie stało — po cóż farsa procesu — nie prościej byłoby wysłać zabójców do Cleveland? Jeśli postulaty powyższe — przedstawione publicznie zostaną zignorowane, oznaczać to będzie złą wolę — nikt nie będzie mógł zasłonić się nieświadomością. A wówczas krew jego spadnie na głowy wszystkich tych, którzy wiedzieli, lecz pozostali bierni.

Różański, Rudenko, Demianiuk...

„My zawsze potrafimy udowodnić, że Pan był agentem gestapo, gdyż jesteśmy w posiadaniu oryginałów odpowiednich czystych blankietów, oryginałów stempli, pieczęci itp. z gestapo, a ponadto mamy w swym ręku takich byłych gestapowców, którzy chętnie oryginalnie podpiszą dzisiaj Pańską, zrobioną przez nas kartę agenta gestapo” — oświadczył w początkach roku 1949 płk. Jacek Różański przesłuchiwanemu Kazimierzowi Moczarskiemu. Nie były to bynajmniej czcze przechwałki. Podczas pobytu w więzieniu w dwadzieścia lat później Jacek Kuroń zetknął się z jednym z tych „dyspozycyjnych” gestapowców. We wspomnieniach „Wiara i wina” czytamy:

„zaprowadzili mnie do celi, gdzie siedział łysy człowiek w okularach, wydawał się być buchalterem (...) Nazywał się Otto.

— Jestem skazany na dożywotnie więzienie za zbrodnie wojenne — powiedział (...)

— Czy pan był zastępcą szefa gestapo w Alei Szucha?

Skinął głową bez słowa. (...) Otto nigdy nie opowiedział mi tego, co w gruncie rzeczy w jego historii było najważniejsze — dlaczego dostał dożywocie, on jeden z większych zbrodniarzy wojennych? Ano dlatego, że był dyspozycyjnym - świadkiem. UB przejęło kancelarię gestapo w Alei Szucha i mogło sobie śmiało wpisywać w blankiety dowolne nazwiska, oskarżając AK-owców, że byli konfidentami gestapo. A Otto po prostu przybił to wszystko mówiąc:

„— Pan był konfidentem gestapo, to jest pański pseudonim, widziałem się z Panem tego i tego dnia.”

Przytoczyłem powyższe świadectwa ludzi, którzy otarli się o proceder fałszowania dokumentów hitlerowskich przez polską filię NKWD nie bez kozery. Otóż sąd rejonowy w Jerozolimie uzasadniając wyrok przeciw Demianiukowi stwierdził kategorycznie:

„stwierdzeniu temu (o niewiarygodności dokumentów ze źródeł NKWD-KGB — przyp. A.R.) zaprzeczają świadkowie oskarżenia: historycy prof. Scheffler, dr Meisler, dr Spector i prokurator okręgowy Hamburga Helga Gravit. Świadek p. Helga Gravit sprawująca funkcje prokuratora w procesach hitlerowskich przestępców wojennych przez ostatnich 21 lat stwierdziła, że w przeciągu lat pracy nie spotkała się z ani jednym dokumentem otrzymanym z ZSRR, który byłby sfałszowany. Podobnie stwierdził prof. Scheffler, który udzielił wielu ekspertyz historycznych w procesach zbrodniarzy hitlerowskich. (...) Wprawdzie służby wywiadowcze stosują fałszerstwo dokumentów dla własnych celów i możemy przyjąć nawet, że KGB fałszuje więcej niż inni, jednakże w konkretnej kwestii — którą są dokumenty nazistowskie z okresu II wojny światowej — nie ma dowodów na jakiekolwiek fałszerstwo.”

Nie jest to niestety jedyny przypadek pewności siebie wynikającej z ignorancji historycznej, jaki znaleźć możemy w blisko ośmiusetstronicowym sądowym

uzasadnieniu wyroku na Demianiuka. Jest to tym bardziej znamienne, że oskarżenie, a następnie sąd postawiły sobie szersze ambicje — nie tylko identyfikacje i osądzanie „Iwana Groźnego” — operatora komory gazowej w Treblince, ale również, a może nawet przede wszystkim — ostateczne skodyfikowanie dziejów Holocaustu. Protokół procesu jerozolimskiego i uzasadnienie wyroku byłyby w przyszłości niepodważalnym w zamierzeniu źródłem historycznym — na podobieństwo ustaleń norymberskich, czy procesu Adolfa Eichmanna. Ze wspomnianych 800 stron ponad jedną czwartą (konkretnie 215 stron) zajmują rozważania historyczne — kontekst działalności „Iwana”. Przyjrzyjmy się niektórym ustaleniom:

1. Sąd Rejonowy w Jerozolimie obciążył Niemców winą za Katyń:

„Przypisywanie dokumentom fałszywej zawartości (...) jest owocem generalnego uprzedzenia, co do sfalszowania dokumentu pochodzącego z ZSRR.

Drugi przypadek, o którym wspomniał Shifrin (świadek obrony — A.R.) wiąże się z morderstwem 15.000 (sic! — A.R.) polskich oficerów w lesie katyńskim.

Groby zostały odkryte przez nazistów, gdy podbili ten obszar i sformowana przez nich komisja międzynarodowa orzekła, że morderstwo popełnione przez Sowieców. W roku 1944, gdy teren został przez Sowieców odbity, utworzona została komisja radziecka i w sporządzonym raporcie stwierdziła, że mordercami byli naziści. Wniosek ten oparty został m.in. na rozmaitych dokumentach znalezionych w masowym grobie, takich jak kwit depozytowy, czy listy wysłane do oficerów. Wspólnym mianownikiem wszystkich tych dokumentów było ich sporządzenie w okresie gdy terenem władali naziści, choć nie było wśród nich dokumentów hitlerowskich.

Odnosnie tej kwestii Shifrin zeznał:

„że KGB (oczywiście NKWD — A.R.) zaraz po morderstwie w 1939 (sic!) roku w dołach, gdzie pochowano oficerów umieściło sfalszowane dokumenty nazistowskie, tak by można było obarczyć winą Niemców w razie odkrycia zbrodni w przyszłości.”

Teza ta nie ma dowodu na piśmie (Shifrin twierdził, że lista sfalszowanych dokumentów jest załączona do raportu komisji międzynarodowej — Sądowi nie dostarczono jednak tego raportu), lecz jest ona niemożliwa również z logicznego punktu widzenia. Jak bowiem mogli w 1939 roku wiedzieć Sowieci, że ten teren będzie zdobyty przez Niemców? Lecz jeśli przyjmujemy, że to przewidzieli, nie pomogły by im sfalszowane dokumenty gdyż wpadłyby one w ręce nazistów. Shifrin nie miał odpowiedzi na te argumenty. Odparł, że go tam nie było, a opowieść usłyszał od ludzi, których spotkał w więzieniu w Rosji.” (uzasadnienie wyroku s. 583-84)

Logika rozumowania jest tu w istocie nieodparta. Stopień ignorancji i natarczywej wiary w dobrą wolę, prawosć, prawdomówność i wiarygodność sowieckich tajnych służb pozostawiamy ocenie Czytelnika...

Przestaje nas w tym momencie dziwić, że jedyny dowód rzeczowy w procesie — „legitymacja” z Trawnik doczekał się w uzasadnieniu wyroku 51 stron

omówienia. Z tego większość zajęły rozważania prawne — czy jest to dokument, czy zaświadczenie; czy dane personalne z dokumentu (wzrost itp.) zgadzają się z osobą oskarżonego, czy podpisy są autentyczne. Następnym kilkanaście stron zajęła analiza antropometryczna — czy osoba na zdjęciu z „legitymacji” i John Demianiuk są tożsame. I to wszystko.

Jeśli jedna z największych zbrodni na jeńcach wojennych czasu II wojny światowej, przedmiot aktu oskarżenia na procesie norymberskim (gdzie Sowietom prokurator Rudenko, ten sam, który zdecydował o „udostępnieniu” „legitymacji” Demianiuka Amerykanom (próbowali bezskutecznie obarczyć zbrodnią Niemców), przedmiot oficjalnego śledztwa Kongresu USA i licznych szczegółowych publikacji w wielu językach (choćby praca prof. Zawodnego), jeśli ta zbrodnia potraktowana została tak jak powyżej, to czy „zawilosci” procedury administracyjnej III Rzeszy, bądź szczegółowa analiza formalna „legitymacji” z Trawnika mogły być przedmiotem badania i oceny Sądu? Tym bardziej, że poziom wiedzy historycznej obrony i jej świadków nie odbiegał, jak łatwo zauważyć, od zasobu informacji składu sędziowskiego. Sąd mógł nie znać szczegółowych zagadnień historycznych — nie było jednak nikogo, kto by na wyłaniające się pytania zwrócił sędziom uwagę...

2. Drugie zagadnienie nie ma bezpośredniego związku z pytaniem o tożsamość „Iwana Groźnego”, lecz ilustruje luki w materiale dowodowym i brak krytycznego podejścia do szczegółowych problemów Holocaustu. Jest to kwestia narzędzia zbrodni — czyli sposobu masowego uśmiercania w komorach gazowych.

Jeszcze w czasie wojny pisano o „wypompowywaniu powietrza” i „duszeniu parą wodną”. Dowódca Armii Krajowej, gen. Tadeusz Komorowski — „Bor” w powojennych pamiętnikach „Armia Podziemna” pisze na s. 101: „Polscy kolejarze odkryli na warszawskiej stacji węzłowej trzy wagony ludzkich włosów. Próbkę tych włosów daliśmy do analizy i ustaliliśmy, że Żydów otruto gazem, na który składała się jakaś mieszanka wodoru i cyjanku (cyjanowodor, czyli Cyklon-B — przyp. A.R.). Później zastąpiono gaz parą wodną, tak że ofiary ginęły nie z zatrucia, ale z uduszenia”.

Tymczasem „Iwan Groźny” miał obsługiwać silnik Diesla z radzieckiego czołgu. Ofiary ponosić miały śmierć w wyniku zatrucia tlenkiem węgla zawartym w spalinach wpuszczanych do komory gazowej. Zatrucie (zaczadzenie) tlenkiem węgla ze spalin dieslowskich jest przyczyną śmierci ofiar wszystkich obozów zagłady — Treblinka, Sobiboru, Belzca (s. 68 uzasadnienia wyroku i wszędzie dalej).

Kwestia jest zbyt ważna i tragiczna, by pozostawić ją bez analizy i komentarza. Otóż bowiem z badań Amerykańskiej Federalnej Agencji Ochrony Środowiska wynika, że silnik wysokoprężny (Diesla) wydziela spaliny zawierające śladowe ilości tlenku węgla (CO), natomiast wysoki odsetek tlenu. Związane jest to z samą konstrukcją silnika i istotą jego działania. W związku z tym nawet wielogodzinne przebywanie w pomieszczeniu, do którego wpompowano spaliny dieslowskie nie może doprowadzić do zatrucia tlenkiem węgla. Zupełnie inaczej

ze zwykłym gaźnikowym silnikiem spalinowym, którego spaliny w istocie są śmiertelne (wskutek wysokiej zawartości CO).

Autor nie jest inżynierem. Podaje te informacje na odpowiedzialność US Environmental Protection Agency. Warto by inni kompetentni specjaliści wypowiedzieli się na temat. Sąd przyjął bowiem kategorycznie i bezkrytycznie zarazem silnik Diesla jako narzędzie zbrodni, opierając się na zeznaniach świadków. Czy nie potrzebna byłaby tu ekspertyza naukowa, analiza składu chemicznego spalin i ewentualna korekta ustaleń?

3. Identyfikacja Johna (Iwana) Demianiuka jako „Iwana groźnego” została dokonana w praktyce w oparciu o zeznania pięciu świadków, przy czym sąd odrzucił kilkanaście zeznań świadków — byłych więźniów Treblinki (w tym kilku przebywających w obozie parę miesięcy), którzy bądź nie przypominali sobie postaci „Iwana Groźnego”, bądź zupełnie odmiennie przedstawiali jego wygląd zewnętrzny.

Cofnijmy się zatem do schyłku roku 1945, gdy sędzia śledczy Zdzisław Łukaszewicz prowadził w Polsce dochodzenie w sprawie Treblinki. Ustalenia sędziego wykorzystane zostały w procesie norymberskim. Przesłuchał on kilkunastu świadków — więźniów Treblinki, którzy uwolnili się w wyniku powstania z sierpnia 1943 roku. Obok metod masowej zagłady i organizacji obozu kluczowym pytaniem był oczywiście skład personelu Treblinki — niemieckiego i „ukraińskiego” (cudzoziemców, gdyż chodziło o wszystkich cudzoziemców na służbie niemieckiej, przeważnie byłych jeńców radzieckich). Z trzynastu indywidualnie przesłuchiwanym świadków — więźniów Treblinki, tylko jeden — Hejnoch Brenner wymienił „Iwana Groźnego” jako człowieka zaganiającego z psem do komór. Wspomniał też o nim w swej broszurze Jankiel Wiernik (ale bez przydomku „groźny”). Pozostali, w tym Henryk Reichman, jeden z pięciu świadków oskarżenia w procesie jerozolimskim, nie wspomnieli o „Iwanie” ni słowa. Co więcej, sędzia Łukaszewicz zwrócił się z prośbą o wspólne zebranie świadków i „burze mózgów” — podanie maksymalnej ilości personeli obozu Treblinki. Zebranie koła więźniów Treblinki II odbyło się w Łodzi 5.XI.1945 roku. Jego rezultatem było sporządzenie listy nazwisk 21 Niemców i 6 „Ukraińców” — członków załogi obozu śmierci. Lista zawiera imię, nazwisko, stopień SS, bądź OrPo, funkcje w obozie, a także przedwojenne miejsce zamieszkania i cywilny zawód. Były to dane dokładne i prawdziwe — zweryfikowano je podczas powojennych procesów esesmanów.

I otóż lista strażników „ukraińskich” przedstawia się następująco:

„II. Ukraińcy.

1. Jan Rogoza pochodzący z Małopolski — Zugwachmann, 2. Strcebel — Zugwachmann, 3. Biedermann — Zugwachmann, 4. Sascha Jeger pochodzący z Charkowa — Zugwachmann, 5. Schulz — Zugwachmann, 6. Loch — Zugwachmann. Nazwisk pozostałych Ukraińców nie udało się ustalić.” (dok. śledztwa Z. Łukaszewicza NTN 69, k. 114)

Materiały z tego dochodzenia nie zostały wykorzystane przez sąd rejonowy w Jerozolimie. Tymczasem mają one rangę szczególną — były sporządzone prawie niezwłocznie po wojnie, gdy pamięć osób i wydarzeń była świeża. Czy jedenastu świadków, szczegółowo opisujących okrucieństwa Treblinki i nazwiska katów zmówiło się by nie wymienić nawet imienia człowieka, którego okrucieństwa, sadyzm i pierwszoplanowa rola w zagładzie zostały szczegółowo opisane w czterdzieści lat później przed sądem? Dlaczego w zeznaniach tylu świadków nie ma śladu tego człowieka, a w sporządzonym zestawieniu nie figuruje choćby jako „Iwan, nieznanego nazwiska — operator komory gazowej”? Operator komory śmierci to nie był w Treblince pionek, o którym możnaby nie słyszeć, bądź zapomnieć, zwłaszcza wobec bezprzykładnego okrucieństwa.

W zeznaniach z lat osiemdziesiątych demoniczny cień „Iwana Groźnego” pada na Treblinkę. Czy nie nastąpiła tu przypadkiem personifikacja bezosobowego, zinstytucjonalizowanego okrucieństwa obozu zagłady? Autor nie stawia takiej tezy, rysuje tylko w tym miejscu duży znak zapytania.

Przedstawione tu wątpliwości tym mocniej przemawiają na rzecz publicznego udostępnienia przez ZSRR teczek personalnych z Trawniki, w tym przede wszystkim teczek „Iwana Demianiuka” jeśli „legitymacje” mają być traktowane jako autentyki. Istnieje dowód rzeczowy winy, bądź niewinności Johna Demianiuka, nie pozwalający na oparcie identyfikacji „Iwana Groźnego” na swobodnie dobranych zeznaniach kilku świadków. Znajduje się w archiwach KGB.

W procesie Demianiuka światowe mass-media nie wnikając w szczegóły, prześlizgując się nad lukami materiału dowodowego wydały z góry wyrok skazujący. Pomogła im błędna i niekompetentna zarazem linia obrony i ignorancja historyczna wszystkich zaangażowanych w sprawę stron. **MY WSTRZYMAJMY SIĘ Z FEROWANIEM O WINIE, PÓKI NIE UJRZYMY W PERSONALBOGEN IWANA DEMIANIUKA ODKOMENDEROWANIA DO TREBLINKI.** Światowa opinia publiczna, zwłaszcza zaś ukraińska diaspora poprzez swe organizacje, parlamentarnych reprezentantów i na wszelkie inne możliwe sposoby **MUSI UZNAĆ ŻĄDANIE WYDANIA TECZEK PERSONALNYCH PRZEZ ZSRR** za postulat numer 1, klucz do jerozolimskiego „procesu stulecia”. Każdy zaś uczciwy człowiek poprzec powinien wysiłek dotarcia do prawdy i uzyskania sprawiedliwości.

The name Demianiuk appeared for the first time on American list of the suspect immigrants at the beginning of 1975 because of the statement included in Demianiuk's application for American visa in 1951. In the statement he declared that he had lived in „Sobibor, Poland.” until 1943. The name of the place was explicitly associated with a Nazi extermination camp and it put the authorities on alert.

To trace back the beginning of the „Demianiuk affair” you should look for the testimony of Daniliczenko, an ex-guard from Sobibor, published in a crypt-communist New York weekly „Ukrainian News”. The testimony was to be taken out from Russian files of the Nazi war criminals processes, and Daniliczenko had identified Ivan Demianiuk as a guard in the Sobibor extermination camp. The editor-in-chief of „Ukrainian News”, Hanusiak, added that in the USSR he had seen the dossiers coming from the orderly duty police training camp (Ordnungspolizei) and concerning the name and the photograph of Demianiuk. Three years later the survivors from Treblinka recognized him as a guard in the same camp. To establish the exact spot where Demianiuk was staying during the War, the American jurisdiction (OSI) appealed more than once the Soviet authorities to accept Daniliczenko being questioned. But the Soviet Security Service (KGB) delivered just a report of the complementary examination. The report reveals the fact that both Demianiuk and Daniliczenko had served in Sobibor as guards (impossible — the camp was dismantled in the end of 1943) until the spring 1944, and then they were transferred to the concentration camp in Flossenbürg where they were staying till the end of the War. The question coming up here goes as follows: how is it possible that an ordinary guard from Sobibor could have been recognized by eye-witnesses in Treblinka as a functional one? With no doubt, if Demianiuk had served in Flossenbürg till the end of the War, he couldn't have found himself in Trieste at the same time, i.e. the place where „Ivan the Terrible” had been transferred to, which was confirmed by testimonies of the following members of the SS shock troops from Treblinka: F. Suchomel and Ivan's chief of gas chambers — Unterscharführer G. Münzberger.

The Israelite Court appeared to be interested only in Treblinka, and that way they got out of trouble. Apparently they assumed that the accused had served in both Sobibor and Treblinka. Demianiuk's defenders claimed him to be a German P.O.W until the year 1944, and then to join Russian Wlasov units.

A data base for identification of Demianiuk were as follows: the testimony of Daniliczenko, who had never been seen by anybody but the Soviet KGB, the

testimonies of five ex-prisoners from Treblinka who identified „Ivan the Terrible” immediately in spite of forty years gone-by, and an identity card with the photograph and the name of Demianiuk coming from the auxiliary police training camp (OrPo) in Trawniki and containing a note about his detachment to Sobibor. To be precise, the note did not identify the very spot of the detachment; it could have been both a village police station and an extermination camp. To prove the authenticity of the identity card the Soviets sent three others. The analysis of the documents is the author's main task.

The certificates in question, although they were issued on the same blanks, do not have their copies, which is really unique. The experts appointed by the Jerusalem Court limited their analysis to the age of paper and ink which do come from the 1940's, but they are available not only on the Western collector's market. The experts neglected to make close analysis of the documents as well as to compare them to some similar documents coming from the same period of time, the same territory and the same state institutions in the IIIrd Reich.

Ivan Demianiuk's certificate (Dienstausweis) coming from the middle of the year 1942 has been certified with the stamp of SS-Brigadeführer, Odilo Globocnik, the commander of SS and of German Police in the Lublin District. The grammatically erroneous seal lacking a hyphen which should have followed the runic symbol of „SS”, was used by its owner for a short time, at the beginning of his career, in fact. In the spring or in the summer of 1941 it was replaced by the proper one, having the hyphen. This was standard practice in the Reich to destroy immediately the outdated, spoilt or inaccurate seals immediately according to the instructions of the Ministry of Home Affairs in Berlin-Dahlem. So, this was quite impossible to certify a policeman's identity card with the seal which had been withdrawn the year before. This was impossible to prestamp or sign „in blanco” so important documents of German Police, too. The certificate in question was stamped with the Waffen SS seal. And this was impossible again in 1942 because the camp in Trawniki started being governed by Waffen SS administration (WVHA) not earlier than in the latter part of the year 1943. The very fact refutes credibility of the incriminated document.

For over ten years the Russian authorities have maintained that Demianiuk's certificate is the only available one. The document was delivered to Cleveland in February 1981 and left there for such a short time (just a weekend) that it was impossible to examine all the details carefully. Later on the certificate came back to the USSR where made it unavailable.

Later Demianiuk had been extradited from the USA to Israel (February, 1986) and the certificate followed him by means of Armand Hammer, the friend of all the Russian leaders including Lenin and Stalin. Apart from Demianiuk's certificate, Hammer brought three other newly „discovered” ones which were to confirm the document's authenticity. The three were the certificates of the following guards: Bondarenko, Juchnowski and Wolembachow.

The stamp of the chief of Ordnungspolizei in Juchnowski's certificate is different from the stamp on the original SS Soldbuch belonging to the guard

Rudolf Reiss. The eagle on the seal has been shifted for about 18° in comparison with the original. The shift is clearly visible on photographs. What is more, on the original seal the symbol „SS” is represented by runes, and on the stamp in Juchnowski's certificate the symbol is written with Latin letters.

On the stamps in Demianiuk's and Bondarenko's certificates (Dienstausweis) there are two following inscriptions: „Zweigstelle Trawniki” and „Waffen SS”. The seals like those haven't appeared in any original documents, f.ex. in the Reiss's document mentioned above. Besides, on both stamps in the certificates of Soviet origin you can see 10° shift of axis of swastika if you compare them to the original seal. As it has been already mentioned, the camp started being governed by Waffen SS not earlier than in July, 1943. Demianiuk's Dienstausweis as well as one of the three documents delivered by the Soviet KGB were certified with an outdated Globocnik's stamp which went out of use in the middle of 1941. The evidence of forgery seems obvious.

In the Juchnowski's document there is one curious detail more, i.e. the photograph itself. German regulations demanded the right profile to be taken. On the photograph we can see the left one. Moreover, Juchnowski's uniform is buttoned up not from left to right, as it should have been, but from right to left. This is the evidence that the negative was turned over. Nevertheless, the certificate number has been written down properly, which should have taken a lot of time and effort. What for?

The language spoken by those who filled up the blanks of the certificates is considerably different from the one spoken in the state institutions in the Reich (Amtsprache). One of the examples is a slang word „Schupo” which does not appear in any other document from the Reich.

Demianiuk's certificate (No 1393) and Bondarenko's one (No 1926) have been signed by Rottenführer (corporal) Teufel, and Wolembachow's document (No 1211) by the same quartermaster again but this time holding a rank of sergeant (Unterscharführer). The above certificate numbers were not printed originally, but they were typed down when handed over. Teufel was promoted in 1942, July 19, by Himmler himself. So, while signing Demianiuk's and Bondarenko's certificates either must he have forgotten his promotion or he must have used somebody else's seal when signing Wolembachow's document. Anyway the thing would have been considered undoubtedly a serious orderly offence. Nothing in Teufel's dossier makes us think that he could do that.

The documents delivered by Soviets show many signs of historical asynchronism. One of the examples is the case of Odilo Globocnik who, at the end of March, 1942, was dismissed from service as a commissioner Extraordinary of SS and of SS and of Nazi Police to set up their outposts on newly annexed Eastern Territories, and who stamped Demianiuk's and Wolembachow's certificates later than on July 19, 1942, (which has been certified with the signature of sergeant Teufel) with the seal invalidated in the middle of 1941, (i.e. when the Trawniki camp had not been set up yet!). Bondarenko's, Demianiuk's and Wolembachow's documents had been stamped with the seal of Waffen SS the year before the camp

was taken over by the formation (July, 1943)! Sturmbannführer (major) Hoefle put his signature below the printed rank of Hauptsturmführer (captain). Hoefle was promoted to major by Himmler on July 21st, 1942. On Wolembachow's certificate Teufel appears a sergeant (so the document was issued after the 19th of July).

(Juchnowski's and Bondarenko's certificates have been attested by Streibel, the Camp Commander, and not by Hoefle, a district Chief of Staff).

On Bondarenko's and Demianiuk's certificates we can still see the evident traces of making a correction. Remaking, correcting and removing notes from documents were considered forgery. The documents with errors used to be destroyed and replaced by new ones. That is why the documents in question must have been recognized invalid and replaced by the new ones, if they prevailed.

A German scientist, Dieter Lehner, maintains that the „Trawniki certificates” were printed with off-set techniques. The techniques was applied only on the territory of the Reich, and not in Nazi governor general into which Lublin was included. All the firms which printed State official blanks, used to put their own printer's marks on them, but none of the printer's marks has been noticed on the certificates. (If so, no one can say where they have been printed and by whom).

When analysing the language of the filled up blanks it is worthy to focus our attention on the word „Unterhosen” ('pants' or 'drawers'). This is a typical Slavonic word (plural ending) because the German equivalent is „die Unterhose” (singular feminine). The same refers to the word „Festzunehmen” ('to arrest'). On the stamps in the certificates delivered by KGB the word is taking on the uncorrect form „Fest zu nehmen”.

The „Trawniki certificates” are absolutely unique in the world for the reason that there is a printed, and not stamped or written down the rank of the officer who has certified them. Was Hauptsturmführer the only person to certify them? There is neither the date of issue nor validity of the documents, and this raises serious doubts about their German origin.

The files of Jerusalem process prove that the guards from Trawniki were handed over their SS paybooks (Soldbuch) in Treblinka, and surely they were not given their certificates. The guards previously wore metal identity labels with their serial numbers („dog tags”) which was proved by means of transfer lists from Trawniki to Treblinka, (on the lists we can see the name of Bondarenko only). The testimonies of ex guards from Trawniki and those of other witnesses have proved the above facts.

In the light of the process evidence Nikolaj Bondarenko was to own, in 1944, a valid, issued in Treblinka SS paybook (Soldbuch) as well as a Dienstaussweis with neither date nor time limit. The document was delivered by KGB and issued by Commissioners whose task was to set up new police outposts on Eastern Territories. The Commissioners vanished in the summer 1942. The conclusion drawn from the above is that the guards drafted from Trawniki to Treblinka owned two different identity cards issued by the same administration (Waffen SS) at the same time.

Preserved documents of the other guards from Trawniki prove that their paybooks were handed them over as early as in July, 1943, (ex. Zagrab's Soldbuch), and they were certified by Streibel, a commander of the camp. It really would have been a strong interference in his scope of duties, if H. Hoefle, the Chief of Globocnik's Office, had signed Wolembachow's certificate. And this document's validity was certified again in the autumn (September 24th), 1943. Is it possible that the Dienstaussweis was not replaced by Soldbuch? It seems rather improbable that some guards owned soldier books, and the others used identity cards, both the documents issued by the same Waffen SS.

Camp guards used to wear just identity labels. They were given their identity cards only in case when they were leaving the camp either for some time or for good. When they were called away on business, they were handed over special certificates, so called Sonderausweis, (one of them, belonging to T. Pryjma and issued on the 10th of March, 1943, has survived up today).

If the identity cards delivered by KGB are original, **they could survive only in „Personalbogen”, i.e. in dossiers of particular persons, which the dossiers were being kept in the Camp Office.** If so, it is really difficult to explain extraordinary reluctance of KGB to reveal all of them. **The whole of Demianiuk's dossier would be probably more interesting to the Israelite Court than just a single identity card.** Besides, the complete dossier would be undoubtedly useful to give an explicit answer to the question about Demianiuk's war fortunes.

Each of the three identity cards delivered by Soviets to confirm the originality of the one belonging to Demianiuk has been certified by a different official or by an institution of State administration, and all of them are nothing else but just variants of an identity card. Most probably they were sent to correct the mistakes having been made forgers, (ex. the out-of-date seal of Globocnik).

Identity cards, according to D. Lehner, should have been certified only with the original seal of Ordnungspolizei Chief, and the kind of stamp is not present on Demianiuk's document. We can see a similar but ineffectively forged stamp in Juchnowski's certificate. Wolembachow's document has been certified with a previous seal of Globocnik, and on Bondarenko's certificate there is a stamp of Zweigstelle Trawniki with an extra note „Waffen SS”. The three identity cards mentioned above were to confirm the fact that Demianiuk's document was not the only one having been stamped with such a seal.

Demianiuk's certificate has been presented to the public in five different copies and in different periods of time. But most interesting is that on the last, fourth page of the fourth copy of the document there is a photograph of quite different person than the one shown on the first page. Curiously enough, in one document we can see two photographs of two different persons! In the fifth copy of the certificate there is no photograph at all on the last page. And the very copy has been delivered to the Court in Jerusalem.

Another interesting thing is, that the native towns of Bondarenko and Wolembachow do not exist on any map, and in fact they have never existed.

A Dutch scientist, professor W. Wagenaar, who was a witness in the Jerusalem process, stated that the Israelite Court of Inquiry violated 37 out of all the 46 principles having been applied to the identification of John Demianiuk as „Ivan the Terrible”. After forty years the survivors from Treblinka could in fact do it? The activity of so called HSS syndrome, which is a variant of well known KZ syndrome, has not been taken into consideration. The point is that after some time the HSS syndrome creates the myths of martyrdom and rises the feeling of revenge on all the guards (or oppressors) who have hand any kind of experience or anything in common with concentration camps.

During the Lublin process in 1945 an ex prisoner of Majdanek, Paul Hoffman, a German, was identified as a crematory chief several Jewish eyewitnesses, and finally sentenced and hanged.

The one and only crematory chief in Majdanek, Erich Muhsfeld, was sentenced and hanged for the same crime two years later on the same spot... The point is that the „indisputable identification” of Hoffman took place just a year after the War!

Why did KGB commit so many cardinal errors when forging „Trawniki certificates”? The simply „naïve” answer to the question is that the camp guards were handed over some tens of identity cards (and only those who were not quartered in detachments), and the Soviet secret services did not possess the original documents. That is why the Demianiuk’s certificate had to be created. As just a part of the Lublin District archives was available for KGB, the part which was taken to Moscow after the War, they have made the mistakes mentioned above.

However, if the Supreme Court of Israel confirms the death sentence on John Demianiuk notwithstanding transgressions of court proceedings, and if the Court does not have the evidence completed and examined again, and if Demianiuk is executed, the day may come when some one in the USSR will „reveal” „sensational” evidence of the Trawniki certificates. Then primitive forgery of the documents and keeping them away from a careful and thorough analysis by the Cleveland Court, the District Court of Jerusalem, and the Supreme Court of Israel will be compromising for both American and Israelite administration of justice.

If Demianiuk really is „Ivan the Terrible” he will not avoid a just sentence. But he cannot be executed because of the false evidence. So this is not advisable to make up the decision in a hurry because this might lead straight to an indivertible error of the administration of justice. To avoid the error it is necessary to:

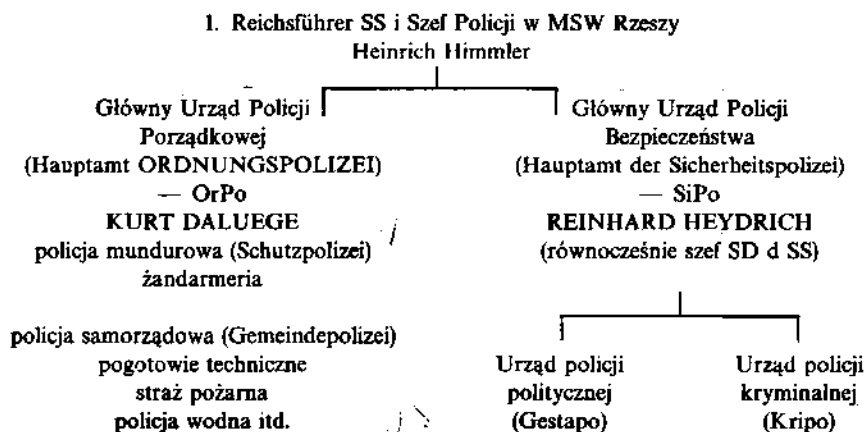
- transmit te case back for completion of preparatory proceedings; (the Supreme Court of Israel)
- study the „Trawniki certificates” again. The analysis should either confirm or resolve the author’s reservations described in the text.
- let the District Court of Jerusalem turn to the Soviet authorities to give the run of all the Lublin District files taken away from Poland to the USSR on the turn of the 1944, particularly personal files (Personalbogen) from the Trawniki camp, which are still kept secret by KGB. The pesonal files of

Demianiuk should prove undoubtedly if he was delegated to Treblinka. Giving the run of personal files by KGB is the main test on originality of the certificates. They could come only from those files. If KGB maintains the „certificates” being original, let them deliver the files from which the certificates have been taken out and which will tell us the truth about the war past of Bondarenko, Juchnowski Wolembachow and Demianiuk.

- let the USSR authorities give the run of records of the proceedings in the Juchnowski case. He was sentenced after the War.
- appeal people in the USSR for help in finding witnesses willing to confirm Wolembachow's and Bondarenko's identities as well as living guards from Trawniki to confirm or abolish the fact presented in the text.
- clear up the fortunes of Ivan Marczenko who was presented as „Ivan the Terrible” by one of Polish witnesses.
- ask the living soldiers of the Polish Underground Army (AK) who worked in attesting sections to examine closely the „Trawniki certificates” making use of their firsthand experience of Germany identity cards.

The world public opinion, particularly the Ukrainian Diaspora as well as active and U.S & Canadian Congress-men should claim the USSR authorities in public to reveal the personal files of Demianiuk. If we are provided with the answer that these documents do not exist, we will be assured that the certificates delivered by Hammer are nothing more than old-papers. How all of the above compares with the coming trials of Jerusalem process — estimate yourselves, please.

Schemat organizacyjny policji niemieckiej

SD — Sicherheitsdienst der SS była służbą informacyjną SS i NSDAP. Poprzez personą, a więc partyjną a nie państwową. Kumulacja w ręku Heydricha stanowisk szefa SD i SiPo powodowało przenikanie się tych dwóch instytucji w pionie policji politycznej. Analogiczny charakter posiadało stanowisko dowódców SS i Policji — było to skupianie władzy nadzorczej w pionie policji politycznej. OrPo było wyodrębnionym pionem policyjnym.

SS — Ausbildungslager Trawniki — podlegały OrPo — ośrodek zaopatrzeniowo-ćwiczebny, utworzony w 1941 r. dla szkolenia kadr OrPo na terenach okupowanych. Kadra obozu była niemiecka, szkolono w nim cudzoziemców (Ukraińców, Rosjan, Polaków, Łotyszy, Białorusinów, Litwinów itd.). W VII 1943 r. przeniesiony pod zarząd SS-Wirtschaft-Verwaltungshauptamt (główny urząd administracyjno-gospodarczy SS). Szkolonych w Trawnikach wcielono wówczas do Waffen-SS, wydając odpowiednie książeczki wojskowe. Od tej pory był to również ośrodek zapasowy liniowych oddziałów Waffen-SS (np. dywizji SS-Galizien). Oboz funkcjonował do VII 1944. Niezwłocznie po zajęciu Trawnik przez Armię Czerwoną archiwizację kancelarii obozu przejęło NKWD.

Spis Dokumentów

Autentyczne dokumenty pieczętowane bezmyślnikową pieczęcią SS-Brigadeführera Odilo Globocnika, lub na analogicznym papierze korespondencyjnym, pochodzące sprzed 4.III.1941.
Examples of authenticated, brief use of erroneously unhyphenated seal and stationery by the SS-Brigadefuehrer Odilo Globocnik from Feb. 3 until March 4, 1941

Der H- und Polizeiführer.

Lublin, den 26. Mai 1940

im Distrikt Lublin

Of

Gl./H1.

An den

Höheren H- und Polizeiführer Ost,

K r a k o u

Betr.: Kommandierung des H-Hauptsturmführers Karl St r
H-Nr. 60 152 und H-Obersturmführers Max J e h n
H-Nr. 95 546 zum H-Abschnitt XXIV in Kattowitz.

Ich hat heute bereits telefonisch, die beiden vom Abschnitt XXIV rückbeordneten H-Führer und zwar H-Hauptsturmführer Streibel und H-Obersturmführer Schneider hier behalten zu dürfen. Während H-Obersturmführer Schneider durch eine Selbstverwundung im Lazarett liegt und daher sowieso nicht transportfähig ist, ist Hauptsturmführer Streibel hier beim Selbstschutz von unbedingter Notwendigkeit und würde er bei dem Führermangel hier eine starke Lücke lassen, die ich im Augenblick nicht wüsste, wie auszugleichen, umso mehr als durch die Aufstellung des Sonderdienstes eine Verwaltungsorganisation stattfindet, an der er derzeit arbeitet.

Sowohl Obergruppenführer Heilmeyer als auch Gruppenführer Schnitt haben mir seinerzeit bestätigt, dass zwar das Wiedergehen von H-Führern nicht geduldet werden kann, jedoch für die hier nun einmal tätigen Führer die Erlaubnis gegeben, dass sie hier bleiben könnten. In diesem Sinne sind auch schon einige Fälle aufrrecht erledigt worden. Ich bitte, Obergruppenführer, die Kommandierung des H-Hauptsturmführers Streibel daher zu bestätigen.

Heil Hitler!

gen. Globocnik

H-Brigadeführer

H-Obersturmführer

O. Globocnik seal and stationery with typographical error quickly replaced and removed from circulation

Autentyczne dokumenty pieczętowane bezmyślnikową pieczęcią SS-Brigadeführera Odilo Globocnika, lub na analogicznym papierze korespondencyjnym, pochodzące sprzed 4.III.1941.
Examples of authenticated, brief use of erroneously unhyphenated seal and stationery by the SS-Brigadeführer Odilo Globocnik from Feb. 3 until March 4, 1941

44 und Polizeiführer
im Distrikt Lublin

Lublin, den 5. März 1941

01/41.

Untersturmführer Heckensdaller

- Persönlicher Stab RFSS -

Berlin

Prinz-Albrecht-Strasse 7

Ich habe Ihren Brief erhalten und danke Ihnen für Ihre
lung. Leider habe ich die Dienstausszeichnungen wieder
kommen. Wollen Sie bitte so gut sein und nochmals nachfragen,
denn das Fälligkeitdatum war auf jeden Fall der 30. 1. 1941.

Bei dieser Gelegenheit möchte ich Sie auch bitten zu erfragen,
warum ich die Spange "Träger Burg", welche ich bereits Anfang
1939 durch die Standarte "Der Führer" eingereicht habe, bis
heute nicht erhalten konnte. Ich möchte wirklich gern diese
Singe in Ordnung haben und wäre Ihnen sehr dankbar, wenn Sie
mir hierbei behilflich sein könnten.

Ich grüße Sie herzlich mit

Heil Hitler !

Odilo Globocnik
SS-Brigadeführer

O. Globocnik seal and stationery with typographical error quickly replaced and removed from circulation

Autentyczne dokumenty pieczętowane bezmyślnikową pieczęcią SS-Brigadeführera Odilo Globocnika, lub na analogicznym papierze korespondencyjnym, pochodzące sprzed 4.III.1941.
Examples of authenticated, brief use of erroneously unhyphenated seal and stationery by the SS-Brigadefuehrer Odilo Globocnik from Feb. 3 until March 4, 1941

**und Polizeiführer
Distrikt Lublin**

Lublin, den 4. März 1941

01/41.

An den
Chef des Persönlichen Stabes
Reichsführer-SS und Chef der Deutschen Polizei
- SS-Gruppenführer **Goebbels** -
Berlin SS 11
Prinz-Albrecht-Strasse 9

Ich habe die Durchschrift des Schreibens des Reichsführers-SS von 20. Februar 1941 an den Reichsschatzmeister **Schwarz** erhalten. Ich wende mich nun in dieser Frage abermals an Sie, Gruppenführer, und darf Ihnen hierbei folgendes zur Kenntnis bringen:

Aus dem Brief des Reichsführers-SS ersehe ich, dass der Reichsführer von mir eine dem Reichsschatzmeister gebührende Verantwortung verlangt. Ich habe daher sofort einen entsprechenden Brief und notwendige Stellungnahmen an den Reichsschatzmeister verfertigt und lege diese in Durchschrift bei.

Ich habe dem Reichsführer in vorigen Jahre bereits über die verschiedenen Verdächtigungen Vortrag gehalten und er befahl mir, ihm hierzu entsprechende schriftliche Unterlagen zu geben. Dies habe ich am 3. 1. 1941 auch getan, glaube aber, dass der Reichsführer diesen keinen Bericht mit Stellungnahme noch nicht gesehen hat.

Dieser mein Bericht an den Reichsführer ist etwas schärfer gehalten und da ich den Brief des Reichsführers gelesen und seinen Wunsch mir gegenüber nach einer entsprechend entschuldigenden Einstellung dem Reichsschatzmeister gegenüber ersehen habe, ist meine Rechtfertigung zwar entschuldigend abgefasst, aber in ihren

- 2 -

O. Globocnik seal and stationery with typographical error quickly replaced and removed from circulation

Autentyczne dokumenty pieczętowane bezmyślnikową pieczęcią SS-Brigadeführera Odilo Globocnika, lub na analogicznym papierze korespondencyjnym, pochodzące sprzed 4.III.1941.
Examples of authenticated, brief use of erroneously unhyphenated seal and stationery by the SS-Brigadefuehrer Odilo Globocnik from Feb. 3 until March 4, 1941

- 2 -

tatsächlichen Argumenten genau so behandelt wie in mein
richt an den Reichsführer selbst. Ich bitte Sie, Gruppen-
führer voranlassen zu wollen, dass der Bericht an den Rei-
chsführer nur für diesen gilt und nicht an den Reichsschutz-
gelangt, da dieser sonst vielleicht durch die Schürferer
neu gereizt werden könnte.

Tatsache ist und bleibt für mich als Rechtfertigung dem
Führer gegenüber, dass ich nicht zu einer Stellungnahme
gefordert wurde, sondern dass ich nur durch Ermahnungen ver-
blicher Art Kenntnis von diesem Bericht bekam, dem ich mir
vom Revisor holte, um dem Reichsführer ausführlich berichten
können. Ich sehe aber selbstverständlich ein, dass der Reichsfüh-
rer die Einstellung, bestimmt, und ich habe daher auch dem Reichs-
schatzmeister entsprechend berichtet.

Wie ich immer, Gruppenführer, mit meinen Sorgen zu Ihnen gekommen
bin, so tue ich es auch diesmal und wäre Ihnen sehr dankbar, wenn
Sie gelegentlich dem Reichsführer dies mitteilen würden. Wenn ich
von Reichsschatzmeister S c h w a r z eine Bestätigung der
Erladigung haben werde, so werde ich sofort Meldung machen.

Ich habe ja. als heftiges Bedürfnis, endlich einmal von die-
sen ganzen Wiener Geschichten losgelöst zu sein und darf, Grup-
penführer, darauf hinweisen, dass mir der Reichsführer hier viel
grünere Werte anvertraut hat, und sogar unser gestrenger Grup-
penführer P o h l ist auf diesem Gebiet mit mir zufrieden.

Mit bestem Dank und herzlichem Gruss bin ich mit

H e i l H i t l e r !

Ihr

Anlage.

Globocnik

SS-Brigadeführer

O. Globocnik seal and stationery with typographical error quickly replaced and removed from circulation

Autentyczne dokumenty z pieczęcią myślnikową Globocnika, bądź na takimż papierze korespondencyjnym z okresu po 5.VIII.1941 r.

Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards

Hauptstadt Lublin
in Distrikt Lublin

Ha/Pn. 23.000. 995/41

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Sehr. wichtig

Hauptstadt Lublin
Hauptabteilung 1/2
9 AUG 1941

-Haupt-			
-9 AUG 1941-			
1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16
17	18	19	20
21	22	23	24
25	26	27	28
29	30	31	32

Der Hauptstadtführer... (text continues)

Der Hauptstadtführer... (text continues)

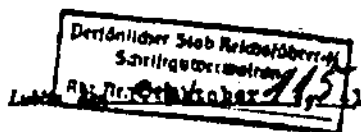
Der Hauptstadtführer... (text continues)

Wassermann

Autentyczne dokumenty z pieczęcią myślnikową Globocnika, bądź na takimż papierze korespondencyjnym z okresu po 5.VIII.1941 r.

Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards

240
**Der ~~4~~-Polizeiführer
im Distrikt Lublin**

01/T

An den
Reichsführer-~~H~~
und Chef der Deutschen Polizei
Heinrich H i m m l e r
"Sonderzug Heinrich"

HJ
minst. Bef.

Reichsführer !

In Vollzug Ihrer Absichten in der Verdeutschung des Distriktes habe ich gestern Obergruppenführer Krüger die ausgearbeiteten Unterlagen übergeben und wollte ~~H~~-Obergruppenführer Krüger diese Unterlagen Ihnen, Reichsführer, sogleich zur Vorlage bringen..

Die Dringlichkeit dieser Vorlage ist dem Obergruppenführer deshalb erschienen, weil die Notlage der Volksdeutschen im Generalgouvernement ein Ausmass angenommen hat, von dem man ruhig behaupten kann, dass ihre Lage unter polnischen Zeiten besser war. Der nahe Winter macht aber eine sofortige Lösung notwendig. Aber auch verschiedene sentimentale Verwaltungs-experimente auf diesem Gebiet, werden die Lage bei den Volksdeutschen nur mehr verwirren, aber nicht verbessern.

Da die Vorbereitungen zu einer Zusammensiedlung beendet sind, könnte mit der Durchführung sofort begonnen werden, um noch vor dem Winter die Zusammensiedlung abzuschliessen.

Aber auch die zu tausenden Flüchtigen und heimatlos gewordenen Volksdeutschen der neu eroberten russischen Gebiete sind eine Sorge, von der wir glauben, dass wir sie auf schnellsten Wege hier lösen können, wenn wir diese Volksdeutschen hier ansiedeln und ihnen damit eine Heimat geben, um sie vor ihrer

Autentyczne dokumenty z pieczęcią myślnikową Globocnika, bądź na takimż papierze korespondencyjnym z okresu po 5.VIII.1941 r.

Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards

- 2 -

Zugrundegehen zu bewahren. Auch diese Frage drängt zur Lösung vor Einbruch des Winters.

In diesem Zusammenhang darf ich aber auch darauf hinweisen, dass eine Zusatzensiedlung und eine durchgreifende Entseidung der Fremdvölkischen hier im Distrikt Lublin zu einer wesentlichen, politischen Beruhigung führen kann, da sowohl der politische Aktivismus der Polen und Ukrainer als auch der Einfluss der Juden vermehrt durch den Zuzug der zu tausenden ausgebrochenen Kriegsgefangenen eine Form angenommen hat, dass auch hier rein sicherheitspolitisch gesehen, rasch zugegriffen werden muss.

Diese Fragen, Reichsführer, möchte ~~H~~-Obergruppenführer Krüger Ihnen zum Vortrag bringen und bittet um einen Termin. Da ~~H~~-Obergruppenführer Krüger keine Möglichkeit gehabt hat, Sie, Reichsführer, zu erreichen und ~~H~~-Oberführer Gebhardt auf der Reise zu Ihnen ist, hat mir ~~H~~-Obergruppenführer Krüger befohlen, Sie, Reichsführer, um die Möglichkeit einer baldigen Versprache zu bitten.

~~H~~-Brigadeführer

und Generalmajor der Polizei

Autentische Dokumente mit Siegel des O. Globocnik, oder auf diesem Papier Korrespondenz aus dem Zeitraum bis 5.VIII.1941 r.
 Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards

Personal-Bericht

des Hauptsturmführers Hermann Höfle Referent beim H- und
 (Dienstgrad) (Vor- und Nachname) Polizeiführer Lublin (Dienststelle und Dienstort)

Mitglieds-Nr. der Partei: 6352 873 H.-Ausweis-Nr.: 307 469

Seit wann in der Dienststellung: 19.10.1940 Beförderungstermin zum letzten Dienstgrad: 17.3.1937

Geburtsort, Geburtsort (Kreis): 26.1911 in Salzburg

Beruf: 1. gelernter: Mechaniker 2. jetziger: H-Führer

Wohnort: Salzburg Straße: Hubert Sattler Gasse 13

Verheiratet: ja Mädchenname der Frau: Berta Dühr Kinder: 4 Konf.: CG

Hauptamtlich seit: 1937

Vorstrafen: ja (politische)

Verletzungen, Verfolgungen und Strafen im Kampfe für die Bewegung: Kerkerhaft in der illegalen Kampfzeit in der Ostmark.

Beurteilung

I. Allgemeine äußere Beurteilung:

1. äußeres Gesamtbild: kräftige, mittelgroße Erscheinung, nordisch/germanisch
2. persönliche Haltung: aufrecht, selbstbewusst
3. Auftreten und Benehmen in und außer Dienst: guter Kamerad, korrektes Auftreten
4. geistliche Verhältnisse: geordnet
5. Familienverhältnisse: geordnet

II. Charaktereigenschaften:

1. allgemeine Charaktereigenschaften: offen, ehrlich, gegen Fremde zurückhaltend
2. geistige Kräfte: sehr regsam, ausdauernd in der Verwirklichung seiner Ziele
3. Auffassungsvermögen: keine Auffassungsgabe, Sinn für praktische Dinge
4. Willenskraft und persönliche Härte: unerschütterlich seinen Willen durchzusetzen
5. Wissen und Erfahrung: sehr belassen, guter Durchdringung
6. Lebensauffassung und Urteilungsvermögen: zielklar - sachliches Urteil
7. besondere Vorzüge und Fähigkeiten: sehr selbständig, gutes Organisations-talent
8. besondere Mängel und Schwächen: keine bekannt, Alkohol und Nikotin mäßig

Autentyczne dokumenty z pieczęcią myślnikową Globocnika, bądź na takimż papierze korespondencyjnym z okresu po 5.VIII.1941 r.

Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards

III. Ausbildungsgang (alte Krone, RM, Wehrmacht, Polizei, Sonderfunkt.), imgehabte Dienststellung in der HZ:

nicht zedient.

IV. Grad und Fertigkeit der Ausbildung:

1. im Ordnungsdienst:

1. praktische Kenntnisse:

2. theoretische:

2. im Geländedienst:

1. praktische:

2. theoretische:

3. im Sport:

1. praktische:

2. theoretische:

3. besitz Sportabzeichen:

4. Weltanschauung:

1. eigenes Wissen:

2. Fähigkeit des Vortragens:

3. Einstellung zur nat.-soz. Weltanschauung:

5. Fähigkeiten und Kenntnisse im Innendienst, Disziplinarwesen und Verwaltung:

Gesamtwürdigung:

Eignung:

1. geeignet für jetzige Dienststellung ohne Aussicht auf höhere:

2. geeignet für andere Dienststellungen (welche):

Stellungnahme der vorgesetzten Dienststellen:

Vorstehender Beurteilung schliesse ich mich an.

SS-Brigadeführer und Generalmajor der Polizei

Autentyczne dokumenty z pieczęcią myślnikową Globocnika, bądź na takimż papierze korespondencyjnym z okresu po 5.VIII.1941 r.

Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards

3/4-Sondersturmbann Ost

(Dienstbescheid)

L u b l i n

20. Dezember

1941

An den

Haupt- und Polizeiführer

Betreff:

Beförderungsvorschlag

L u b l i n.

Zutragen: 1. Stenogramm-Maschine

2. Dienstbescheid und Besetzung

3. Selbstgeschriebener Lebenslauf

4. Durchschlag der Beförderung zum Hauptführer

5. Verleihungsbescheid

6. Zwei Schilder

Ich bitte, die Beförderung des H.-Hauptführers (S) Hermann H 8 f 1 e,

Nr. 307 409

als Referent beim H.- und Polizeiführer Lublin, zum

H.-Sturmbannführer (Allg.-H.)

erwirken zu wollen.

Ich erbitte gleichzeitig

Verleihung des (S) Dienststranges

Ernennung zum H.-

Sturmbannführer (S)

Bauftragung mit der Führung

Bauftragung m. d. W. d. S.

Privatanschrift: Salzburg, Hubert Sattler Gasse 13.

Stelle

Eintritt 11

4. Mr.

Hg.-Mr.

Lezte Beförd.

Beruf:

Bedienst:

L u b l i n

den 20. Dezember

Der Führer des 3/4-Sondersturmbann Ost

H.-Hauptführer (S)

Bemerkung: 1. Originalprotokolle und Bescheid sind nicht mit einbringen.

2. Derzeitige Schrift. möglichenfalls beibringen.

3. Die Anlagen 1, 2, 3, 4 und 5 sind mit der Beförderung zum Sturmbannführer abzugeben.

4. Für eventuelle per Beförderung notwendig werdende Begründung und Weitergabenehmung ist die Möglichkeit zu bedenken.

SSV K 13 11-Verordnungs-SS-2. Major, München (Post. 1411)

Autentyczne dokumenty z pieczęcią myślnikową Globocnika, bądź na takimż papierze korespondencyjnym z okresu po 5.VIII.1941 r.

Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards

Urschriftlich mit 1 Anlage
an den
Höheren ~~W-~~ und Polizeiführer Ost,
K r a k a u

weitergeleitet.

W-Hauptsturmführer H ü f f e ist seit Anfang in Generalgouvernement, hat hier zuerst den Selbstschutz im Kreise Neu-Sandez geführt und wird seine Dienstleistung im Dienstleistungszeugnis als mustergültig bezeichnet.

Er hat dann beim Bau des Ostgrenzrabens gearbeitet und die gesamte Verwaltung der Liegenschaften und der W- und Polizeistützpunkte aufgebaut und geführt.

Seit meiner Beförderung mit der Errichtung der W- und Polizeistützpunkte im neuen Ostraum ist er auch hier eingesetzt und für die Stelle des Außenstellenleiters in Tiflis vorgesehen.

Er hat alle seine Aufgaben in tadelloser Weise durchgeführt und ist einer von jenen Männern, die auf allen Gebieten verwendbar sind. Er gehört zu den alten W-Männern in der Ostmark und hat zuletzt dort die 76. W-Standard geführt.

Seine Beförderung zum W-Sturmabführer wäre nicht nur eine Anerkennung seiner bisherigen Dienstleistung, sondern im Anbetracht seiner neuen Aufgabengebiete im neuen Ostraum eine Notwendigkeit zur Durchführung derselben.

Ost- u. Polizeiführer
und Generalmajor der Polizei

Autentyczne dokumenty z pieczęcią myślnikową Globocnika, bądź na takimż papierze korespondencyjnym z okresu po 5.VIII.1941 r.
Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards

**Landespolizeiführer
am Distrikt Lublin**

Lublin, den 4. Februar 1942.

Ref.U/Ul. Tsb.Nr.2727/42.

Betr.: Ernennung zum Sonderführer der Waffen-SS

Besug: O.V.

Anlg.: --

An den
Chef des SS-Personalhauptamtes
B e r l i n, S w. 11
Friedr. Albrechtstr. 9.

Der SS-Sturmann d. Res. Helmuth P o h l , SS-Inf. Ers. Ptl.
Ost Breslau, SS-Nr. 363 406, ist SS-Obersturmführer der
Allgemeinen SS (90. SS-Standarte) und zur Dienstleistung
nach hier abkommandiert.

Da Pohl in reiner Dienststelle als Beauftragter für die
Errichtung der SS- und Polizeistützpunkte im neuen Ostraum
in einer wichtigen Führerstellung (Leiter von drei SGewerken,
einer MSbeltischlerei und einer Papierfabrik) eingesetzt
werden soll, bitte ich den Gehörnten zum Sonderführer der
Waffen-SS mit dem Dienstgrad SS-Obersturmführer (S) zu er-
nennen.

SS-Brigadeführer u.
Generalmajor der Polizei

Stohr

Autentyczne dokumenty z pieczęcią myślnikową Globocnika, bądź na takimż papierze korespondencyjnym z okresu po 5.VIII.1941 r.

Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards

Der SS- und Polizeiführer
im Distrikt Lublin.

Lublin, den 6. März 1942

An den

Höheren SS- und Polizeiführer

Betreff:

Beförderungsvorschlag

Krakau.

Vorgaben: 1. Sturmabführer

2. Personalreferat und Beurteilung

3. Entsprechendes Schutzbild

4. Beförderung der Beförderung zum Hauptsturmführer

5. Beförderungsvorschlag

6. Zeit Nachlass

Ich bitte, die Beförderung des SS- Hauptsturmführers Karl Streibel
a. St. Kommandeur des Ausbildungslagers Trawniki SS-Nr. 60 152

SS- Sturmbannführer (slg.-H)

erwirken zu wollen.

Ich erbitte gleichzeitig

Verleihung des

Sonderdienststranges SS-Sturmbannführer (S)

Bauftragung mit der Führung

Bauftragung m. d. W. d. S.

Privatanschrift: Oppeln O/S, Gustav Freytag Str. 3

Alter

Eintritt SS

SS-Nr.

Dg-Nr.

Letzte Beförd.

Beruf:

gedient:

Begründung umseitig!

Streibel

Lublin, den 6. März 1942.

Der SS- und Polizeiführer

Wassermann

SS-Brigadeführer
und Generalmajor der Polizei

Zusatz: 1. Originalentwurf von Unterschrift und Stempel
2. Deutliche Schrift, möglichst ohne Abkürzungen
3. Die Nummern 1, 2, 3, 4 und 5 sind auf dem Entwurf des Sturmbannführers anzugeben
4. Bei Entwurf der Beförderung nach dem SS-Regelwerk und Untergabebefehl ist die Beförderung zu bezeichnen.

RGV K 2 (1) Postfach 100 100, Berlin-Mitte (Postfach 100) 1942

Autentyczne dokumenty z pieczęcią myślnikową Globocnika, bądź na takimże papierze korespondencyjnym z okresu po 5.VIII.1941 r.

Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards

Begründung :

Der Hauptsturmführer **Streibel** steht seit Krieg
ginn im Osteinsatz. Er führte zunächst eine Kompanie des
kasernierten Selbstschutzes in Lublin und war anschließend
bis 26.3.1940 als Stabsführer des $\text{H- und Selbstschutzes}$
im Distrikt Lublin tätig. Vom 27.8.40 bis Ende Dezember 1940
war er beim Duggrabenbau in Belcoz eingesetzt. Vom 2.1.41
20.2.1941 verrichtete er dann seinen Dienst im Sonderdienst
E-Batl. Lublin als Kompanieführer und Batl. Adjutant. Vom
21.2.41 bis 26.10.41 war er Referent für den Sonderdienst
im Distrikt Krakau. Am 27.10.41 wurde er mit dem Auf- und
Ausbau des Ausbildungslagers für fremdländische Wachmann-
schaften Trawniki beauftragt, woselbst er noch heute tätig ist.
Die Stärke des Lagers beträgt 8 Kompanien und ein Unter-
führerlehrgang mit insgesamt 1250 Mann.

Streibel hat während der 2 1/2 Jahre seines Einsatzes im Osten
stets die an ihn gestellten Forderungen erfüllt und hat immer
sein Bestes hergegeben. Eine Beförderung zum H-Sturmabteiler
soll damit gleichzeitig eine Anerkennung seiner guten Lei-
stungen zum Ausdruck bringen und ich bitte meinem Antrage mit
Wirkung vom 20.4.1942 stattgeben zu wollen.

Altkommissar

H-Brigadeführer
und Generalmajor der Polizei

Autentyczne dokumenty z pieczęcią myślnikową Globocnika, bądź na takimż papierze korespondencyjnym z okresu po 5.VIII.1941 r.

Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards

Ausbildungsgang (alte Armee, RM, Wehrmacht, Polizei, Sonderkräfte), Innegehabte Dienststellung in der H:

1935 und 1936 Achtwochenübung bei der Wehrmacht
1941 3 Wochen H- Inf.Ers.Batl. "Ost", Breslau

IV. Grad und Festigkeit der Ausbildung:

1. im Ordnungsdienst:

1. praktische Kenntnisse:

2. theoretische:

2. im Geländedienst:

1. praktische:

2. theoretische:

3. im Sport:

1. praktische:

2. theoretische:

3. besitz Sportabzeichen:

4. Weltanschauung:

1. eigenes Wissen:

2. Fähigkeit des Vortragens:

3. Einstellung zur nat.-soz. Weltanschauung:

5. Fähigkeiten und Kenntnisse im Innendienst, Disziplinarwesen und Verwaltung:

Gesamtbeurteilung: *Offizier ist sehr gut mit 44 Jahren, der bis zu 50 Jahren
noch dienstfähig ist. Eine Beförderung ist zu
nicht vorhanden.*

Eignung:

1. geeignet für jetzige Dienststellung ohne Aussicht auf höhere:

2. geeignet für andere Dienststellungen (Art):

Entlassungnahme der vorgelegten Dienststellen:

Einverstanden.

Breslau, den 18. März 1942

CS-Überguppenführer
Generalmajor der Polizei

Der H- und Polizeiführer

H-Brigadeführer und Generalmajor der Pol:

Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards

W. G. G. G.
 Brigadeführer u.
 Generalmajor der Polizei

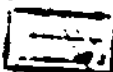
Autentyczne dokumenty z pieczęcią myślnikową Globocnika, bądź na takimż papierze korespondencyjnym z okresu po 5.VIII.1941 r.

Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards

Der H- und Polizeiführer
im Distrikt Lublin

Abt. IVa - As. 1629/Ra.

Lublin, den 27. Juli 1941
4.7.41/1

An Gen
H- und Polizeiführer
Lublin

Die Abt. IVa bittet um Zuteilung von im Lager "Chopinstrasse 27" vorrätigen Lebensmitteln für die Verpflegung der bei der Abt. IVa beschäftigten 8 Juden.
Gleichzeitig wird um Zuteilung von Rauchwaren gebeten.

Handwritten:
Rauschwaren
trinkt kein Gefährlich
nicht...
[Signature]

1. A. *[Signature]*
H-Stabsführer

Der H- und Polizeiführer
im Distrikt Lublin

ABT. IVa - As. 1629/Ra.

Führung einer Kartei bei den Lagern Tremmki, Chopinstr. 27,
Glebole, Reichsbahnwerk Glebole und Abt. IVa Lublin.

Es hat sich als notwendig erwiesen, daß die in Zuge der "Umstellung" aufgestellten Kartei wie Bepreisung, Devisen, Metallteile, oder Bekleidung Güter und sonstige Sachwerte, zugehörig einheitlich erstellt werden, weil es bei den einzelnen Lagern wie Tremmki, Glebole, Reichsbahnwerk, Chopinstr. 27, wie bei der Abt. IVa, H- und Polizeiführer, der letzteren Dienststelle obliegt die Führung einer Zentralkartei wo nach alle wachsenden Veränderungen bei den einzelnen Lagern einzutragen und somit jederzeit ersichtlich ist, welche Stückzahl der gelagerten Sachwerte jeweils vorhanden ist. Hieraus ist erforderlich, daß die Abt. IVa über jede Bestandveränderung mittels Becheinreichung unterrichtet wird und zwar sind die Unterlagen gesammelt und wöchentlich demnach der Abt. IVa einzureichen.

Es ist deshalb notwendig zwecks Anlegung dieser Zentralkartei eine angemessene Aufstellung unverzüglich, spätestens zum 25.9.42 einzuzeichnen, wobei zu berücksichtigen ist, daß die gelagerten Sachwerte nach ihrer Beschaffenheit, nach Sorten I und II getrennt erfasst werden.

Die Kartei, die mit den der Abt. IVa gemeldeten Lager und Mengen ist so erstellt, daß der tägliche Bestand jederzeit anzuzeigen werden kann und eine leichte Abstimmung mit der Zentralkartei ermöglicht.

Soweit es sich um Bepreisung, Devisen, Metallteile, Chron, Fänge, Schmutz und dgl. handelt, haben die Lager keine Kartierung vorzunehmen, sondern diese erte auf kürzestem Wege der Abt. IVa abzuliefern, da nur diese Dienststelle anzuweisen ist, die Kartierung, zugehörig Erfassung und Verzeichnung vorzunehmen. Eine Verwendung der Kartei für Verzeichnung des Bepreisung und Devisen ist anstatt dessen die Reichsbahnverwaltung 100/325 bestimmte Verzeichnungsart vorzuziehen. Für die Bezeichnung der Devisen in Noten und Geldmarken Gold ist ein Titelbuch Form 89 4.37 bereits in Verwendung.

Es wird sich als notwendig erwiesen, zur Einführung der Kartei bei den einzelnen Lagern eine Besprechung der einzelnen Sachhalter oder Lagerführer bei der Abt. IVa durchzuführen um eine einheitliche Führung der Kartei zu gewährleisten.

Zem. Globocnik
H- und Polizeiführer und
Generalkommandant der Polizei

F. 4. B. *[Signature]*
H-Stabsführer.

Autentyczne dokumenty z pieczęcią myślnikową Globocnika, bądź na takimż papierze korespondencyjnym z okresu po 5.VIII.1941 r.
Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards

**Der SS- und Polizeiführer
im Distrikt Lublin**

Lublin, den 19. Okt. 1941

- Entseerfassung -
Sohn.

An die
SS-Standortverwaltung Lublin
Lublin

Der Dolmetscher und Hilfspolizeimeister Johannes Schmidt befindet sich seit einigen Wochen im Ernteeinsatz in Grabowiec. Da das Wetter schon merklich kühl ist und Schm. seine Wintersachen aus der Heimat noch nicht erhalten hat, ferner ihm in Warschau ein Mantel gestohlen wurde, wird um leihweise Überlassung eines Mantels gebeten. Nach Eintraffen der Sachen von Schm. aus dem Reich wird der Mantel wieder zurückgegeben.

Der SS- und Polizeiführer
im Distrikt Lublin
1. A. *[Signature]*
SS-Hauptsturmführer.

**Der SS- und Polizeiführer
im Distrikt Lublin**

Gl/T Gd.Nr. 16/41/gdo

An den
Persönlichen Stab Reichsführer-
s.Hd. SS-Hauptsturmführer Grothmann
Berlin

Lublin, den 19. Okt. 1941
3 Ausfertigungen
1. Ausfertigung
SS-Hauptsturmführer
3 III 43

Lieber Grothmann!

Der Reichsführer hat bei seinem letzten Besuch, wie Sie sich erinnern werden, einige Unterlagen von mir gefordert, die ich Ihnen in der Anlage übermittle.

Diese sind:

1. Abgelieferte Werte zur Aktion Reinhard.
2. Beförderungsvorschläge.
3. Vorschlagslisten zur Verleihung des Kriegsverdienstkreuzes.
4. Feststellung über den Turn an der Straße nach Kulin (Cholim).
5. Siedlerbrief.
6. Einsatz der SS-Führerin Lisa W. I. I. I. I. I.
7. Feststellungen die sich aus der Umsiedlung ergeben.
8. Durchsuchte Deutschatknige.
9. Germanen-Umsiedlung.
10. Zahlen über angesetzte Deutsche und Umsiedler.
11. Maßnahmen für die weitere Umsiedlung.

[Signature]

SS-Gruppenführer
und Generalleutnant der Polizei

Autentyczne dokumenty z pieczęcią myślnikową Globocnika, bądź na takimż papierze korespondencyjnym z okresu po 5.VIII.1941 r.
Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards

3. 77- und Polizeiführer
Ling Disch. Lublin

Lublin 13. April 1943

305/43

Beförderungen.

Personalhauptamt

Stabschef

Stabschef

des Personalhauptamtes

Gruppenführer v. Herzf

Berlin

5A 21/6

Lieber Gruppenführer v. Herzf !

4-Obersturmbannführer Dr. Brandt teilte mir mit, daß ich Ihnen nochmals die Beförderungsunterlagen übersenden soll. Ich hatte die leise Hoffnung, daß Ihr angekündigter Besuch erfolgen würde. Da dies aber nicht der Fall ist und der 20. April als nächster Beförderungstermin in beträchtliche Nähe gerückt ist, übersende ich Ihnen die Vorschläge durch Kurier und bitte dieselben noch berücksichtigen zu wollen.

1. Der Reichsführer-4 hat anlässlich seines Besuchs im März Einrichtungen der Aktion "Reinhard" besucht und, wie ich Ihnen bereits mündlich mitteilte, eine Beförderung für die besten Männer und Führer, die an dieser Aktion beteiligt sind, bewilligt.

Ich habe ihm bereits beiliegende Beförderungsliste zugesandt, die ich Ihnen in Abschrift nochmals beilege.

Der Major 4-Hauptsturmführer Christian W i r t h wurde zum 4-Sturmbannführer befördert, worüber noch die entsprechende Begründung aussteht. Die beiden anderen Leiter, 4-Ordnungshauptmann Reichleitner soll 4-Hauptsturmführer werden, - während der 4-Ordnungshauptmann der den größten Anteil an der ganzen Aktion hat, 13 in der Liste genannte Polizeileiter soll 4-Hauptsturmführer befördert werden. Bei den Unterführern und Mannschaften ist noch eine Beratung in Frage.

Autentyczne dokumenty z pieczęcią myślnikową Globocnika, bądź na takimż papierze korespondencyjnym z okresu po 5.VIII.1941 r.

Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards

im Distrikt Lublin
(Dienststelle)

Lublin den 15. Mai 1941.

Betr.: Ernennung zum Fachführer

Anl.: 1-Personalbogen
1-Lebenslauf
1-Abbild.

An das

II-Personalhauptamt
Berlin-Charlottenburg 4
Wilmerdorfer Straße 98/99

auf dem Dienstwege über den
Höheren SS- und Polizeiführer Ost
K r a k a u .

Ernennungsvorschlag

Es wird gebeten, die Ernennung des II-Hauptsturmführers (P) und II-Sturm-
(Dienstgrad in der Waffen-SS) führer (Allg.-F.)
Karl S t r e i b e l
(Personen-Nr.) II-Nr. 60 152

zum II-Sturm-
Höheren SS- und Polizei-
beim führer Ost Krakau Fachgruppe: II- und Polizeiwesen
(Hauptamt)
mit Wirkung vom 21. Juni 1943 aussprechen zu wollen.

Verwendung als Fachführer: beim II- und Polizeiführer im Distrikt Lublin

Parteiverhältnisse:

Dienstgrad Allgemeine SS: II-Sturm-
führer

Dienststellung Allgemeine SS: hauptamtlicher II-Führer

Partei-Nr. 554 023

Personalverhältnisse:

Geboren am 11.10.1903 zu Neustadt O/S

Familienstand: verheiratet Kinder: (männlich) 1 , (weiblich) 1

Zivilberuf: hauptamtlicher II-Führer

Staatsangehörigkeit: Deutsches Reich Glaubensrichtung: EG.

Schulbildung: Mittelschule

Abgelegte Prüfungen (Staatsprüfungen): entfällt

Akademische Grade: entfällt

Autentyczne dokumenty z pieczęcią myślnikową Globocnika, bądź na takimż papierze korespondencyjnym z okresu po 5.VIII.1941 r.
Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards

Militärverhältnisse: 2 Achtwochenübungen bei der Wehrmacht in den
Dienstzeit in der Truppe: Jahren 1935 u. 1936, v. 25.8.41-27.10.41 H-2.Stl
Ost Breslau

Truppenteil:

Erreichter Dienstgrad: H- Sturmann und ROA

Fronteinsatz: nein

Auszeichnungen: Kriegsverdienstkreuz 1. und 2. Klasse m. Schwertern

Jetziger Truppenteil: Stabkompanie beim Höheren ^{Stellung} und Polizeiführer
Ost Krakau

Musterungsergebnis: kv.

Verwendung:

z. Z. als Kommandeur des Ausbildungslagers Trawniki

Begründung des Vorschlages: Da Streibel Sturmbannführer der Allg.-H ist,
handelt es sich um eine Dienstgradangleichung, die ihn auf Grund
seiner Stellung als Kommandeur eines Ausbildungslagers mit über
Regimentestärke zusteht.

Kurze Beurteilung über Persönlichkeit, Fähigkeiten und Leistungen: St. hat in Trawniki
(Distr. Lublin) aus kleinsten Anfängen heraus ein Ausbildungslager
für fremdvölkische Wachmannschaften geschaffen und leitet dasselbe
mit größter Umsicht und Verständnis für die besondere Führungs-
weise dieser Truppe. In vielen Einsätzen zur Bandenbekämpfung ha-
ben sich diese Einheiten bestens bewährt, insbesondere aber in
Rahmen der Judenumsiedlung. Streibel ist ein alter bewährter Füh-
rer, der unermüdlich bestrebt ist, durch bestmögliche Ausbildung
dieser Kräfte an der Lösung der Sicherungsfrage mitzuarbeiten.

Ort: Lublin

Datum: 15. Mai 1943

ux

Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei

Reichsleitung

Königliche, Parteiverwaltungsbüro NSDAP.

Telefon (München 33)

Telefon (München 33)

Telefon (München 33)

Reichsleitung der Partei

„Öffentliche Beziehungen“

Ordnung: München, Luitpoldstraße 11, Tel. 22131

Brief: München, Luitpoldstraße 11, Tel. 110022

Telefonleitung: München, Luitpoldstraße 11, Tel. 110022

Brief: München, Luitpoldstraße 11, Tel. 110022

Reichsschatzmeister

159769

München, den 25. März 1941

K IV

Anordnung 15/41

An die Dienststellen der Reichsleitung der NSDAP., an die Gauwirtschaftsmeister, an die Reichskassenverwalter der Gliederungen der NSDAP., und an die Obersten Verwaltungsdienststellen der der NSDAP. angeschlossenen Verbände.

Betreff: Beschaffung von Dienstsiegeln.

Bis zum Erlass der künftigen Dienstsiegelordnung ist aus besonderen Gründen eine sofortige Regelung der Beschaffung von Dienstsiegeln der NSDAP., ihrer Gliederungen und angeschlossenen Verbände in nachfolgender Weise notwendig:

Im Einvernehmen mit dem Stellvertreter des Führers bestimme ich:

1. Als Dienstsiegel gelten Reichssiegel mit dem Hoheitszeichen der NSDAP.

2. Beschaffung:

a) Bestellungen von Dienstsiegeln für die Dienststellen der Reichsleitung sind an den Reichsschatzmeister - Reichsverwaltungsamt - zu richten, für die Dienststellen der Gaueinheiten, Kreisleitungen und Ortsgruppen an den zuständigen Gauwirtschaftsmeister.

b) Bestellungen von Dienstsiegeln der Gliederungen der NSDAP. und der angeschlossenen Verbände sind durch die zuständigen Reichskassenverwalter, bzw. Obersten Verwaltungsdienststellen stängemäßig zu regeln.

3. Lieferfirmen:

Anträge dürfen von den Dienststellen der NSDAP., ihrer Gliederungen und der angeschlossenen Verbände nur an die von der Reichszeugmeisterei der NSDAP. zugelassenen Lieferfirmen erteilt werden.

Für jedes Gaugebiet wird eine Lieferfirma durch den Gauwirtschaftsmeister im Einvernehmen mit dem zuständigen Gauwirtschaftsleiter der Reichszeugmeisterei zur Erteilung der Berechtigung zur Herstellung benannt. Die ordnungsgemäß zugelassenen Lieferfirmen sind auf die besonderen Bestimmungen der

159770

Reichszeugmeisterei zu verpflichten, insbesondere dürfen sie "Aufträge, Herstellung von Dienstsiegeln der NSDAP. nur von den unter 2.a) und b) genannten Obersten Dienststellen der NSDAP., Gliederungen und angeschlossenen Verbänden entgegennehmen. Eine Liste der zugelassenen Lieferfirmen geht diesen Dienststellen zur gegebenen Zeit zu.

4. Auslieferung:

Die Lieferung und Abrechnung erfolgt durch die Lieferfirmen, eingeschrieben durch an die stammelführende Dienststelle für die das Dienstsiegel bestimmt ist.

Schwarz.

Befehlsblatt

Ausgabe A

des Chefs der Sicherheitspolizei und des SD

Herausgegeben vom Reichssicherheitshauptamt Berlin

Erscheint im allgemeinen jeden Sonnabend. -Schriftleitung im Reichssicherheitshauptamt, Amt I, Berlin SW 11, Prinz-Albrecht-Straße 8. Ausgabe A (unfallfester Druck), Ausgabe B (einfaltiger Druck). Einzelnummern durch die Schriftleitung. Druck: Preussische Druckerei- und Verlags-R.G. Berlin.

Nummer 20

Berlin, den 21. September 1940

1. Jahrgang

Inhalt

— Schriftliche Mitteilung der veröffentlichten RdErl. erfolgt nicht. —

Sicherheitspolizei und SD. RdErl. 9. 9. 40 Dienstregel der Inspektoren und Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des SD. S. 99. — RdErl. 13. 9. 40 Liste des schädlichen und unerwünschten Schrifttums. S. 99. — RdErl. 15. 9. 40 Ausnahmen vom Verbot der deutschsprachigen Auslandspreßer. S. 100. — RdErl. 17. 9. 40 Ausnahmen vom Verbot der deutschsprachigen Auslandspreßer. S. 100.

Stb. Staatspolizei. RdErl. 16. 9. 40 Fernunterstützungen für Beamten des mittleren und gehobenen Pol. Verwaltungsdienstes. S. 100.

Reichskriminalpolizei. RdErl. 15. 8. 40 Waffen der staatl. Kriminalpolizei. S. 100. — RdErl. 3. 9. 40 Briefsendungen an die Krim. Pol. (Kreisstellen). S. 100.

Verwaltungsbez. RdErl. 17. 9. 40 Dienstplan und fernsprechanschluß des Befehlsh. d. Sicherheitspol. u. d. SD in Cöthlingen-Saarpfalz. S. 100. — Verfügungen zum Verzeichnis der KdErlstellen und -stellen. S. 101. — Fernschreibbeurtheil. S. 101. — Richtigkeitsänderungen und Dienststellenverlegungen. S. 101.

Sicherheitspolizei und SD.

Dienstregel der Inspektoren und Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des SD.

RdErl. des RStB vom 9. 9. 1940 — I B 1 Nr. 265/40 — 165 —

(1) Die Inspektoren (Befehlshaber) der Sicherheitspolizei und des SD führen das kleine Reichssiegel gemäß § 3 des Erlasses des RStB über die Dienstregel vom 16. 3. 37 — RGBl. I S. 307 —, für die Bekleidung des Dienstregels sind die Maße 2a und 2b des genannten Erlasses maßgebend. Die Umfassung hat zu lauten:

„Der Inspekteur der Sicherheitspolizei und des SD in (Ort).“

bzw.

„Der Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des SD in (Ort).“

(2) Bei Erledigung der zugeordneten SD-Verwaltungsangelegenheiten, also bei der Veranlassung von Parteimitgliedern, ist ein Siegel der unter Absatz (1) beschriebenen Art zu führen, das unter dem Hoheitszeichen in kleinerer Schrift den Zusatz „SD-Verwaltung“ trägt.

(3) Sofern bei einer Dienststelle mehrere Dienstregel oder Sachdruckentwurf aus Metall oder Gummi beauftragt werden, haben diese außer der unter Absatz (1) und (2) angegebenen Verfassung eine Kennnummer (Nr. 1 usw.) zu tragen, damit stets festgestellt werden kann, welches Siegel benutzt wurde. Über die ausgegebenen Dienstregel ist eine Empfangsbilanz zu führen. Der Empfänger eines Siegels muß dafür, daß es nicht mißbräuchlich verwendet wird.

(4) Die Beschaffung der Dienstregel hat durch die Inspektoren (Befehlshaber) der Sicherheitspolizei und des SD im Rahmen des unumgänglichen Bedarfs zu erfolgen. Die

Verrechnung der Ausgaben für Dienstregel der unter Absatz (1) beschriebenen Art erfolgt durch die Stabsstellenstellen, denen die wirtschaftliche Betreuung der Inspektoren der Sicherheitspolizei und des SD übertragen ist. Die Beschaffung der Dienstregel für die SD-Verwaltung (siehe Absatz (2)) hat aus Parteimitteln zu erfolgen.

(5) Die in dieser Angelegenheit vorgelegten Bescheide finden hienüt ihre Erledigung. Der RdErl. v. 19. 10. 38 — S D I Nr. 68/38 — 165 — g., betr. Dienstregel für die Inspektoren der Sicherheitspolizei, wird aufgehoben.

An die Inspektoren (Befehlshaber) der Sicherheitspolizei und des SD.

Nachrichtlich: An alle übrigen Dienststellen der Sicherheitspolizei u. des SD. — Befehlsblatt S. 20.

Liste des schädlichen und unerwünschten Schrifttums.

RdErl. des RStB vom 11. 9. 1940 — IV B 4 —

Unter Bezugnahme auf meinen RdErl. vom 23. 5. 1940 — Befehlsblatt Nr. 4/40, S. 37 — teile ich folgende neue Einreichungen mit:

Drummer, Emil: Sämtliche Schriften.

„Bekenntnis zur Bibel. Persönliche

Erlebnisse und Erfahrungen von

Menschen der Gegenwart.“

„Die Wahrheit der Bibel.“

„Begegnung mit der Bibel.“

„Hornelius Eoang. Paradieses-Gold — Christlicher Hauschat.“, Leipzig, Verlag Otto Hillmann.

Treppl, Hans, Pastor: „Im Kreuz und Axt“, Bielefeld, Verlag der Missionarische Handlung.

An Sicherheitspolizei u. SD. — Befehlsblatt S. 99.

Konfanz,
Christl. Verlags-
anstalt.

KK. 4599/ 22. APR 1936 536

S. Anl. v. 1878. 1898

Verschaffung der neuen und Ablieferung der
veralteten Siegel, Stempel und Siegelmarken.

AbErl. d. RuPrWbD. v. 15. 4. 1936
— I A 4108/4053.

118

(1) Die Verschaffung der durch den Erl. über die Reichssiegel v. 7. 3. 1936 (RGBl. I S. 147) bestimmten neuen Dienstsiegel, Dienststempel und Siegelmarken ist den Behörden selbständig überlassen. Eine etwaige gemeinsame Bestellung mehrerer Behörden wird anheimgestellt. Ich weise darauf hin, daß die Zahl der zu beschaffenden Siegel, Stempel usw. auf das unumgänglich notwendige Maß zu beschränken ist.

(2) Die alten Siegel, Stempel usw. sind einzuziehen und zu vernichten, und zwar Gummistempel durch Abreißen und Verbrennen der Gummipplatten, Metallstempel durch Abfeilen. Die alten Metallstempel und Stempelgriffe sind bestmöglich zu verwerten, z. B. durch Abgabe an die Eisfabriken zur Wiederverwendung. Die Farbdruckstempel aus Metall, die Prägestiegel und Matrizen der Hebelpressen sowie Rad Siegel mit dem Reichsadler sind zur Vernichtung und Verwertung für die Reichskasse an das Reichsfinanz-Bezugamt in Berlin-Dahlem, diejenigen mit dem preuß. Landeswappen zur Vernichtung und Verwertung für die Preuß. Staatskasse an die Materialverwaltung der Preuß. Staatsmünze in Berlin abzuliefern.

(3) Das Reichsfinanz-Bezugamt in Berlin-Dahlem und der Direktor der Preuß. Staatsmünze haben Abdruck vorstehenden AbErl. erhalten.

(4) Über die Einführung eines neuen Amtsschildes ergeht besonderer Erlaß.

An alle zur Führung eines Reichs- oder preuß. Siegels oder Dienststempels berechtigten Behörden und Beamten der allgemeinen und der inneren Verwaltung, sowie die zur Anwendung des Reichsadlers in ihren Siegeln berechtigten Körperschaften des öffentl. Rechts und die außerpreuß. Landesregierungen.

Nachrichtlich an die obersten Reichsbehörden, die Hauptverwaltung der Deutschen Reichsbahngesellschaft, das Reichsbahndirektorium, den Preuß. Ministerpräsidenten, den Preuß. Finanzminister durch Abdruck.

— RMWB. Nr. 10.

Wiedervorgelegt

Büro 15.16.

Kay 1110112
C. 1575

Instrukcje dotyczące trybu postępowania z uszkodzonymi, zużytymi, bądź wycofanymi pieczęciami urzędowymi — NSDAP, Sicherheitspolizei i SD, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Rzeszy oraz Wehrmachtu.

Third Reich's wartime Regulations Manual indicates that outdated or defunct seals such as the unhyphenated seal of O. Globocnik had to be delivered to and destroyed at the Spandau Arsenal.

28. Waffen und Gerät.

953

- Anlage 1 Muster Ergebnisheft über Waffen u. Gerätuntersuchungen.
.. 2 Muster Verbrauchsnachweis.
.. 3 Muster Zeichnungsnachweis.
.. 4 Muster Bestandsliste.
.. 5 Muster Waffen- u. Gerätnachweis.
.. 6 Besitznachweis über Waffen u. Gerät im Soldbuch.
.. 7 Muster Anforderung von Waffen u. Gerät.
.. 8 Verzeichnis der Gerätklassen.
.. 9 Verzeichnis der Stollgebiete (Stoffgliederung).
.. 10 Behandlung der Handfeuerwaffen.
.. 11 Behandeln der Stahlfeldwagen mit Schwingachsen.
.. 12 Behandeln der Feldküchen.
.. 13 Anleitung für die Benutzung der Feldküchen (1).
.. 14 Muster Kraftfahrzeug-Stammrolle.
.. 15 Muster Begleitheft.
.. 16 Muster Fahrtnachweis.
.. 17 Muster Fahrbefehl.
.. 18 Muster Werkstattauftrag.
.. 19 Anleitung für Gasschutzgerätappelle.
.. 20 Ersatz von Sondergasmasken u. Polsterung des Dichtrahmens.
.. 21 Muster Nachweis der Genehmigung zum Absetzen von Verlusten u. Schäden an Reichseigentum.

XL Anhang.

- Teil 1 Munition.
.. 2 Bekleidung.
.. 3 Verpflegung.
.. 4 Pferde.

Allgemeines Heergerät.

Bzgl. des Allgemeinen Heergeräts gilt folgendes:

Zum Allgemeinen Heergerät gehören diejenigen Gerätestücke, wie Fahrzeuge, Pferde u. Tragtierrüstung, Wagenzubehör, Vorratssachen (sonstiges Gerät verschiedener Art), welche allen Truppenteilen gemeinsam sind (H.Vbl. 321 S. 53). Aufgeführt u. beschrieben sind diese Fahrzeuge usw. in der Vorchrift „Das Allgemeine Heergerät“ (H.Dv. 476, Teil 1—4).

Zur Ergänzung der Pferde- u. Tragtierrüstungsstücke der Truppe wird vom 1. 4. 35 ab ein Pferdeausrüstungsgeld aus Kapitel 15 Titel 33 zur Selbstwirtschaftung gewährt, das in einem besonderen Abschnitt des S.Buches nachzuweisen, also nicht dem Sammel selbstbewirtschaftungsfonds für Waffen u. Gerät zuzuführen ist. Siehe H.M. 35 S. 70 Nr. 239 u. S. 102 Nr. 352.

Die erstmalige Beschaffung von Dienststempeln u. Dienststegeln veranlassen die Gen.Kdo. nach H.Dv. 30. Die Kosten für Unterhaltung aus dem Bürogeld zu bestreiten. Die Kosten der Beschaffung u. Unterhaltung von Kopiestempeln usw. fallen ebenfalls dem Bürogeld zur Last. Verbrauchbare u. durch Auflösung von Truppenteilen usw. entbehrliche Dienststempel u. Dienststegel sind an Zeugamt Spandau zur Vernichtung abzuliefern.

Den Offz., San.offz., Vet.offz. u. Beamten, die auf Bestellung der zuständigen Dienststellen zur Unterhaltung einer ständigen eigenen Reitausrüstung verzichten, kann zur Unterhaltung einer Dienststempel im Haushalt veranschlagte Jahresbetrag gezahlt werden. Die Höhe

Porównanie pieczęci i papieru korespondencyjnego Globocnika dokonane przez J. Ramseya.
 „The Case of a Missing Hyphen”, an easy-to-read article describing Soviet forgery of Demjanjuk's ID card

A { Der ~~SS~~ und Polizeiführer
 im Distrikt Lublin

D { Der ~~SS~~ und Polizeiführer
 im Distrikt Lublin

B

E

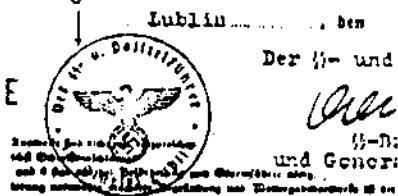

Illustration #4: Examples of authentic letterheads (top) and personal seals (bottom) belonging to SS-Brigadeführer O. Globocnik.

Left: grammatically incorrect letterhead (A) and seal (B) with missing hyphen: used until March 1941

Right: correctly hyphenated (C) letterhead (D) and personal seal (E) of Globocnik: used from mid-1941 till end of WW II

Apparently, inexact historians, the Soviet forgers overlooked this miniscule error, which is worthy of the scrutiny of Sherlock Holmes, and one which by Conan Doyle, it perhaps would be called: "The Case of the Missing Hyphen."

Furthermore, superimposition of authentic, grammatically incorrect imprints upon the imprint in the Soviet-supplied ID card reveals gross incongruity in the size of the eagles and the swastikas and difference in fonts and spacing of the lettering--all signs of crude and sloppy craftsmanship of the governmental forger. Superimposed images follow:

When superimposed, imprints of two authentic Globocnik seals merge into one

When superimposed, authentic Globocnik seal and one from the Demjanjuk I.D. card result in blurred picture due to spatial incongruity of the fake's fonts and size

Porównanie pieczęci i papieru korespondencyjnego Globocnika dokonane przez J. Ramseya.
„The Case of a Missing Hyphen”, an easy-to-read article describing Soviet forgeries of Demjanjuk’s ID card

[illegible][illegible]

Fotokopia listu Heinricha Himmlera do Odilo Globocnika z dn. 31.III.1942 r. zawierającego dymisję adresata ze stanowiska „Sonderbeauftragte”
Facsimile of H. Himmler's letter dismissing Globocnik as a commissioner on March 31, 1942

REICHSFÜHRER-H

b.Nr. I 526/42 H 8
V.E.

Flaker-Hauptquartier

31. März 1942

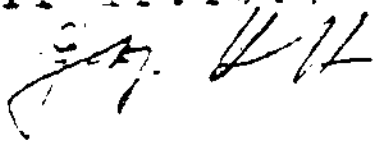
Ref # 13

An H-Brigadeführer Globocnik:
Mein Globocnik:

Ich habe Sie unter dem 17.7.41 mit der Vorbereitung, Planung und Errichtung der H- und Polizei-Stützpunkte im neuen Ostraum beauftragt. Sie haben die notwendigen Arbeiten der Planung und Inangabeetzung vorgenommen.

Für die ausgezeichnete Arbeit spreche ich Ihnen meinen Dank und meine Anerkennung aus und entbinde Sie mit Wirkung vom 31.3.42 von dem Ihnen erteilten Auftrag.

Heil Hitler!

Rozkaz Himmlera z 15.V.1942 powierzający dotychczasowe obowiązki „Sonderbeauftragte” Kurtowi Dalwege.

Himmler upholds dismissal of Globocnik as the Commissioner Extraordinary in his Administrative Order dated May 15, 1942. Responsibilities of the Chief of Civil Order Police, Kurt Dalwege, specified

Auszug aus den Wirtschafts- und Verwaltungsanordnungen
vom 15. Mai 1942 Nr. 3-

20

23. Befehl über die Einrichtung von W- und Polizeistützpunkten.

1. Die in Russland vorgefundenen Verhältnisse des Sommers, Herbstes und Winters 1941 haben sich geändert. In den besetzten Gebieten ist von W und Polizei bereits eine feste Organisation gebildet worden. Entsprechend der Ordnung der Verhältnisse habe ich den W-Brigadeführer G l o b o c n i k von seinem Sonderauftrag für die Errichtung der W- und Polizeistützpunkte mit Wirkung vom 31.3.42 entbunden.
2. Die Errichtung von W- und Polizeistützpunkten ist von den höheren W- und Polizeiführern beim Reichsführer-W zu beantragen. Der Antrag läuft unmittelbar an den Reichsführer-W abschriftlich an den Chef der Ordnungspolizei.
3. Der Chef der Ordnungspolizei bearbeitet den Antrag nach den polizeilichen Notwendigkeiten und ermittelt den polizeilichen und - nach Rückfrage beim W-Führungshauptamt - den waffen-W-mässigen Raumbedarf.
4. Nach Vorlage des Chefs der Ordnungspolizei genehmigt der Reichsführer-W selbst den Polizeistützpunkt und befiehlt seine Errichtung.
5. Die Errichtung des W- und Polizeistützpunktes ist Aufgabe des Chefs des Hauptamtes Wirtschaft und Verwaltung und seiner Bauinspektion.

F. d. d. A.

gez.: H. Himmler

Przeniesienie SS-Ausbildungslager Trawniki pod zarząd SS-WVHA nastąpiło 13.VIII. 1948 r.
By virtue of this letter of agreement, the Trawniki Training Camp management and administration were to be taken over by the SS-WVHA (SS Headquarters of Economy and Administration) as of August 13, 1943.

Beilage 1
Abschrift.

W-Wirtschafts-Verwaltungshauptamt
Chef A/Pr./Sch.

Berlin, 13. August 1943

Betr.: W-Ausbildungslager Trawniki

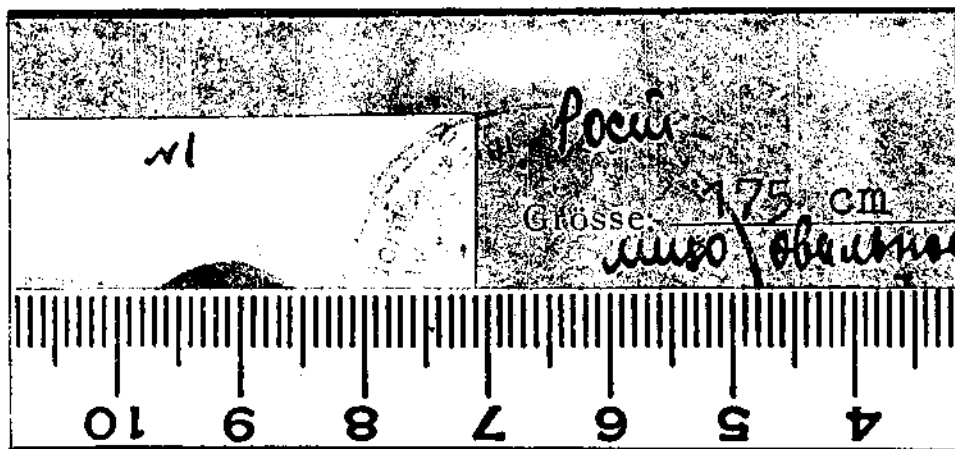
Mit sofortiger Wirksamkeit wird in Vereinbarung mit W-Gruppenführer G l o b o n i k das W-Ausbildungslager Trawniki im Distrikt Lublin vom W-Wirtschafts-Verwaltungshauptamt übernommen.

Das Ausbildungslager Trawniki wird der dienstlichen Aufsicht des Kommandanten des Konzentrationslagers Lublin unterstellt. Verantwortlich für alle Wirtschafts- und Verwaltungsangelegenheiten des W-Ausbildungslagers Trawniki ist W-Sturmabführer W i p p e r n e r .

gez. P o h l
W-Obergruppenführer
und General der Waffen-SS

Przedwczesne o ponad rok użycie rzekomej pieczęci „Waffen SS” na zdjęciu Demianiuka w radzieckiej „Legitymacji z Trawników”.

Premature use (by about twelve months) of seal with a suspect Waffen SS subscript is seen on a high resolution photo of Demjanjuk's ID card

Consequently, the Soviet-provided Trawniki IC cards validated by the SS Administration in mid-1942 must be fraudulent.

Za zwalczanie fałszerstw dokumentów odpowiadał w gestapo departament IV A 2a.
 Department Four (IV)A 2a, in the administrative structure of the German State Secret Police (Gestapo) was assigned to combat forgery of the identity documents

B. GEHEIME STAATSPOLIZEI

90. The Gestapo Headquarters, Amt IV of the RSHA

Amt IV of the RSHA is also known as the *Geheime Staatspolizei* (Gestapo), the original Gestapo Headquarters. It deals with the investigation and elimination of all political opposition to the Nazi State. The Gestapo receives much of its material and direction for its action from the *Sicherheitsdienst*, but in addition the Gestapo joins the SD in the "observation" of the German population, maintaining a great many files and a network of agents of its own. As one of the three branches of the *Staatsschutzkorps* (the "Combined Force for the Protection of the State," consisting of the Gestapo, SD and Kripo) the Gestapo is responsible for these measures—so characteristic of Nazi Police principles—which are euphemistically termed "*Präventivmassnahmen staatsabträglicher Handlungen*" (measures for the prevention of acts which might be harmful to the Reich). The implications of such vague terms are obvious, and they become even more striking when considered in the light of the official rights and privileges bestowed upon the Gestapo.

Gestapo decisions are not subject to, or limited by, any revision by the ordinary Judiciary (see para. 10). Furthermore the Gestapo may call upon the services of all other police branches in Germany and Occupied Territories and issue orders and directives to them; in the German terminology, the Gestapo is "*wirkungsberechtigt gegenüber allen anderen Zweigen der Polizei*." Thus, the Gestapo has assumed unlimited powers, and serves the Nazi State as an efficient tool for the ruthless suppression of all dissenters.

Amt IV, the Headquarters of all Gestapo activities, is a vast and intricate organization reflecting in its structure the widespread interests and functions of the Secret State Police. Up to the summer of 1934, Amt IV was sub-divided into several, probably 6, *Gruppen* (Sections), lettered from A to F. Shortly before the attempt on HITLER's life in July, 1934, the *Abwehr* (Military Intelligence) was dissolved and Amt IV of the RSHA took over most of the functions of M.I. Section III dealing with counter-espionage. This caused a complete reorganization of Amt IV and, according to latest indications, it now consists of two *Gruppen* only, IV A and IV B.

Gruppe IV A now covers most of the functions of the former Amt IV of the RSHA. In *Gruppe IV B* the counter-espionage activities of the former *Abwehr* are combined with the supervision of foreigners and the control of passports, visas and other identity papers.

Like the other *Amt* of the RSHA, Amt IV is organized into *Gruppen* (Sections, e.g. IV A), *Referate* (Sub-Sections, e.g. IV A 1) and *Hilfsreferate* (Sub-Sectional Units, e.g. IV A 1 a). In detail Amt IV appears to be organized as shown in the next paragraph.

Note.—Headlines marked by an asterisk (*) were not contained in the main source, but were taken from other German papers.

97. Structure of Amt IV

The official heading of Amt IV of the RSHA is *Gegner-Erforschung und Bekämpfung* (Investigation and Combatting of Opposition); it is organized as follows:—

Gruppe IV A

IV A 1 * Opposition			
IV A 1 a		<i>Heimtückengelegenheiten</i>	Treacherous acts, spreading of rumours, etc.
<i>Kommunismus, Marxismus und Nebenorganisationen (Nationalkomitee "Freies Deutschland" in Deutschland, den besetzten Gebieten und auch im Ausland Rundfunk-Verbrechen)</i>	Communism, Marxism and affiliated organizations (National Committee "Free Germany" in Germany, occupied territories and foreign countries Violation of broadcasting regulations	<i>Zersetzung der Wehrmacht und Miesmacherei</i>	Undermining of the morale of the Armed Forces, grumbling
<i>Illegale kommunistische und marxistische Propaganda</i>	Illegal communist and marxist propaganda	<i>Defaitismus</i>	Defeatism
<i>Feindpropaganda—durch Flugblätter und Auslandsendungen—und deren Verbreitung</i>	Enemy propaganda—through leaflets and foreign broadcasts—and its dissemination	<i>Unzufriedenheit Wehrmachtangehörige in Deutschland, auch in Kriegsgefangenschaft und deren Angehörige</i>	Discontented members of the Armed Forces in Germany, also those in enemy captivity, and their next-of-kin
<i>Bandenwesen in Deutschland, der Ostmark und Oberkärnten</i>	Hostile guerrilla units in Germany and the annexed portions of Northern Yugoslavia		
<i>Deutsche und verbündete Kriegsgefangene in Sowjetrussischer Gefangenschaft</i>	German and satellite Prisoners-of-War in Soviet captivity		
IV A 1 b			
<i>Reaktion</i>	Reactionary movements		
<i>Opposition</i>	Opposition		
<i>Liberalismus</i>	Liberalism		
<i>Legitimusmus</i>	Monarchism		
<i>Pazifismus</i>	Pacifism		
		IV A 2	
		* Sabotage	
		IV A 2 a	
		<i>Subotagenwehr und -kämpfung</i>	Prevention and combatting of sabotage
		<i>Politische Attentate</i>	Political assassinations
		<i>Politische Pass-Ausweisfälschungen</i>	Forgery of passports and identity papers, for political purposes
		<i>Terroristen</i>	Terrorists
		<i>Syndikoliten</i>	Syndicalists
		IV A 2 b	
		<i>Fallschirmagenten</i>	Parachute agents
		<i>Funkspiele</i>	Radio interference, jamming
		IV A 3	
		* <i>Abwehr</i> (Counter Intelligence)	
		IV A 3 a	
		<i>Gesellschaftsspionage</i>	Combatting of espionage in society

* See note, para. 96

Besondere Merkmale

Notiz aus Buchführung
Richtig empfangen:

Рост

Größe: 173 cm
 Haarform: *kurz*
 Gesichtsfarbe: *blond*
 Haarfarbe: *blond*
 Augenfarbe: *blau*
 Augenfarbe: *blau*
 Besondere Merkmale: *4 cm Narbe am rechten Unterschenkel*

ЮХНОВСКИЙ

Familienname: Juchnowskij

Vorname: Iwan/Iwan

Geboren am: 4.3.13

Geboren in: *Шебелін/Winiza*

Nationalität: Ukrainer

Abkommandiert am: 15.5.42

Abkommandiert am: 11.6.42

Abkommandiert am: 11.6.42

Abkommandiert am: 11.6.42

Abkommandiert am: 11.6.42

Abkommandiert am: 11.6.42

Empfangene Ausrüstungsgegenstände:

Mütze:	1	Koppel:	1
Mantel:	1	Seitengewehr- tasche:	1
Bluse:	1	Handschuhe:	1
Hose:	1	Unterhose:	1
Stiefel:	1	Unterhosen:	1
Schneeschuhe:	1	Wollweste:	1
Socken:	2	Fäustlinge:	1
Fußstapfen:	1	Fachmesser:	1
Essgeschirr:	1		
Brotbeutel:	1		
Trinkbecher:	1		
Feldflasche:	1		

Wolldecken:

Gewehr Nr.:

Seitengewehr Nr.:

Ausgegeben: Richtig empfangen:

Obw. d. Schupo d. Res.

Legitymacja Juchnowskiego.
 Alleged Juchnowskij's Trawniki ID card

Raum für Anmerkungen der Dienststelle:
 WIRD DER TRÄGER DIESER AUSWEISES
 AUßERHALB DES ANGELEGENEN STAND-
 ORTES ANGETROFFEN IST ER FEST ZU
 NEHMEN UND DER DIENSTSTELLE ZUMELIEFEN.

Ваше внимание должно привлечь:
 на будущей обнаружен вы укажете
 карты на, сданные задержаны
 и сообщите в развед.

Перебродна 4 Ин. МВС

10.6.42

Уполномоченный рейхсштурм-СС по созданию
 СС и промышленности Вагнера, мундштот 6
 Der Beauftragte des Reichsführers-SS
 für die Errichtung der SS- und Polizeistützpunkte
 im neuen Ostraum.
 AUSBILDUNGSLAGER TRAWNIKI
 Dienstausweis Nr. 847

ЮХНОВСКИЙ ИВАН

Der Juchnowskij, Iwan

ist in den Wachmannschaften des Beauftragten des
 RF-SS für die Errichtung der SS- und Polizeistützpunkte,
 im neuen Ostraum als Wachmann tätig.

судит в колониях уполномоченного
 рейхсштурм-СС по созданию СС и промышленности
 Вагнера, мундштот 6, на территории

Hauptsturmführer

Polizeiführer
Distrikt Lublin

Lublin, den 15. Mai

1943.

(85)

Ernennung zum Fachführer

1. ~~Stabschef~~
2. ~~Stabschef~~
3. ~~Stabschef~~

An das

SS-Personalhauptamt
Berlin-Charlottenburg 4
Wilmsdorfer Straße 98/99

auf dem Dienstwege über den
Höheren SS- und Polizeiführer Ost
Krakau.

Ernennungsvorschlag

Es wird gebeten, die Ernennung des SS-Hauptsturmführers (F) und SS-Sturm-
(Dienstgrad in der Wehrmacht) führung (Allg.-F)

Karl Streibel

SS-Nr. 60 152

(Vorname, Name)

zum SS-Sturm-
Sturm-
führer

(F)

Höheren SS- und Polizei-

beim führung Ost Krakau

Fachgruppe: SS- und Polizeiwesen

(Hauptamt)

mit Wirkung vom 21. Juni 1943

aussprechen zu wollen.

Verwendung als Fachführer: beim SS- und Polizeiführer im Distrikt Lublin

Partelverhältnisse:

Dienstgrad Allgemeine SS: SS-Sturm-
Sturm-
führer

Dienststellung Allgemeine SS: hauptamtlicher SS-Führer

Partel-Nr. 554 023

Personalverhältnisse:

Geboren am 11.10.1903 zu Neustadt O/S

Familienstand: verheiratet Kinder: (männlich) 1, (weiblich) 1

Zivilberuf: hauptamtlicher SS-Führer

Staatsangehörigkeit: Deutsches Reich Glaubensrichtung: EG.

Schulbildung: Mittelschule

Abgelegte Prüfungen (Staatsprüfungen): entfällt

Akademische Grade: entfällt

Obóz w Trawnikach odnawia zagubione dienstausweisy oddelegowanych strażników.
Punctiliousness of the SS Administration demonstrated in authentic documents

Militärverhältnisse: 2 Achtwochenübungen bei der Wehrmacht in den
Jahren 1935 u. 1936, v. 25.8.41-27.10.41 W-B. Stl.
Dienstzeit in der Truppe: Ost Breslau

Truppenteil:

Erreichter Dienstgrad: W- Sturmmann und ROA

Fronteinsatz: nein

Auszeichnungen: Kriegsverdienstkreuz 1. und 2. Klasse m. Schwertern
(Feldzug)

Jetziger Truppenteil: Stabkompanie beim Höheren W- und Polizeiführer
Ost Krakau

Musterungsergebnis: kv.

Verwendung:

z. Z. als Kommandeur des Ausbildungslagers Trawniki

Begründung des Vorschlages: Da Streibel Sturmbannführer der Allg.-W ist,
handelt es sich um eine Dienstgradangleichung, die ihm auf Grund
seiner Stellung als Kommandeur eines Ausbildungslagers mit über
Regimentstärke zusteht.

Kurze Beurteilung über Persönlichkeit, Fähigkeiten und Leistungen: St. hat in Trawniki
(Distr. Lublin) aus kleinsten Anfängen heraus ein Ausbildungslager
für fremdvölkische Wachmannschaften geschaffen und leitet dasselbe
mit größter Umsicht und Verständnis für die besondere Führungs-
weise dieser Truppe. In vielen Einsätzen zur Bandenbekämpfung ha-
ben sich diese Einheiten bestens bewährt, insbesondere aber im
Rahmen der Judenmordtätigkeit. Streibel ist ein alter bewährter W-Führer,
der unermüdlich bestrebt ist, durch bestmögliche Ausbildung
dieser Kräfte an der Lösung der Sicherungsfrage mitzuarbeiten.

Ort: Lublin

Datum: 15. Mai 1943

W. Streibel
W-Gruppenführer
und Generalleutnant der Polizei

МОЛОДЬ УКРАЇНИ 30. IV. 86

УПИР ЖИВ У КЛІВЛЕНДІ

[illegible]

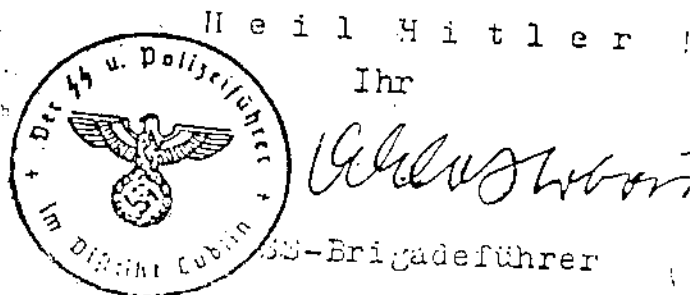
Powiększone do identycznych rozmiarów — bezmyślnikowa pieczęć Globocnika i jej wersja z „Legitymacji z Trawników” nie pokrywają się.

Transparencies of seal imprints prove forgery of O. Globocnik's seal on Trawniki ID cards. To see the difference between authentic and forged imprints, superimpose transparencies (Exhibits) A over B. Transparencies proving forgery of Globocnik's unhyphenated seal; to superimpose transparency of the questioned imprint over the authenticated imprint of the Globocnik seal see exhibit A and B.

WAS IS

Imprint of authentic Globocnik seal from a letter dated 2.23.42 (copy, page A) addressed to SS-Reichsführer's Hdqtr in Berlin. Please manipulate transparencies to see that imprints do not match because the seal of ID's card was ineptly forged (see Ref #10).

* best on white background

Niemiecki urzędnik podstemplował legitymację Wolembachowa nagłówkową pieczęcią instytucji „do góry nogami”...

Supposed sloppiness of SS Administration demonstrated by the up-side-down application of the main rubber stamp with the name of the issuing camp on the alleged Trawniki ID card

aum für Anmerkungen der Dienststelle:

DES AUSWEISES
DES 44. IMMENEN STAND.
TROPHEN IST ER FEST ZU
NEHMEN UND DER DIENSTSTELLE ZUMELDEN.

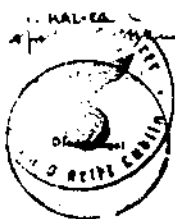
Der Beauftragte des Reichsführers-44
für die Errichtung der 44- und Polizeistützpunkte
im neuen Ostraum.

ABGELEHNT
RECHT ZUSISSEN.

Dienstausweis Nr. 1211

Der Wolembachew. Iwan
(Name des Inhabers)

ist in den Wachmannschaften des Beauftragten des
RF-44 für die Errichtung der 44- und Polizeistützpunkte
im neuen Ostraum als Wachmann tätig.

44-Hauptsturmführer

Autentyczna pieczęć Ordnungspolizei (der Beauftragte) z SS-soldbuch Rudolfa Reissa z Trawników.
(Uwaga- symbol SS pismem runicznym, końcówka skrzydła orła na przestrzeni pomiędzy słowami „die” i „Errichtung”).
Analysis of the authentic Ordnungspolizei (Der Beauftragte) seal imprint in R. Reiss' SS paybook from Trawniki

gegen		am					
a) Pochen Erfolg	am	23.7.					
b) Typhus Paratyphus ccm	am	22.7.	3.8.	10.8.	10.8.	15.10	5.0.11.45
c) Ruhe ccm	am	40	40	40	41	42	mit Typhus rel. Fieber
d) Cholera ccm	am	0.5	1.0	1.0	1.0	2.5	9.12.45
		H-Führersch					
		d.W.V.D. H-Führersch					
		Truppenarzt d.W.V.D.					
		Truppenarzt					
		12.8.44 12.8.44 12.8.44					
		0.5 1.0 1.5					
		19.6. 1.1. 13.7. 19.8. 19.8.					
		41. 41. 41. 42. 42.					
		0.5 1.0 1.0 1.5					
		12.11.45					
		8.1.42 14.1.42 20.1.42					

NOTE: THE "SS" SYMBOL IN RUNIC SCRIPT

NOTE: TIP OF WING POINTS TO SPACE BETWEEN WORDS "die" AND "Errichtung"

Imprint of questioned ordnungspolizei seal

Analiza pieczęci OrPo na legitymacji Juchnowskiego (uwaga — symbol SS pismem łacińskim, końcówka skrzydła orła na literze „I” w słowie „Errichtung”)

Analysis of the forged Ordnungspolizei (Der Beauftragte) seal imprint on Juchnowskij's ID card

Im neuen Osttrum.
~~Im neuen Osttrum.~~
DIENSTSITZ LUBLIN

AUSBILDUNGSLAGER TRAWNIKI

Dienstausweis Nr. 847

Юхновский Иван

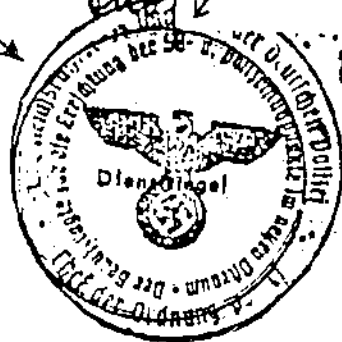
Der Juchnowskij,

(Name des Inhabers) Iwan

ist in den Wachmannschaften des Beauftragten des
RF-SS für die Errichtung der SS- und Polizeistützpunkte
im neuen O. Wachmann tätig.

NOTE: THE "SS"
SYMBOL IN ROMAN
LETTERING

NOTE: TIP
OF WINGS
POINTS TO
LETTER "I"

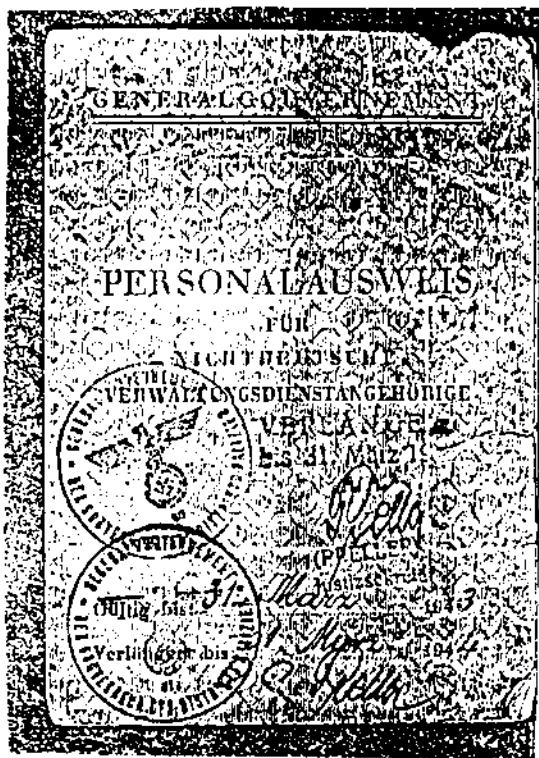

SS-Hauptsturmführer

Imprint of authenticated ordnungspolizei seal

Autentyczne pieczęcie wielokrotne z czasów III Rzeszy (uwaga na numer kolejny pod swastyką w szponach orła)

Examples of German WW II multiple issue seals

gängerne Eingabe erhalten die von diesem, nach der Verfügung...

Dienst als Gerichtsapplikant

bei dem Bezirksgericht in Lemberg,

mit Wirkung

vom 16. August 1942

unter dem Vorbehalt

des jederzeitigen Widerrufs aufnehmen können.

Examples of multiple issue seal: here with numerals „60” and „61”

Autentyczne pieczęcie wielokrotne z czasów III Rzeszy (uwaga na numer kolejny pod swastyką w szponach orła)
Examples of German WW II multiple issue seals

A.
Arbeitskarte
Gültig bis
Dienstnummer
Familienname: Orest
Vor (Ruf-) Name:
Geburtsname bei Frauen:
Geboren am 10.8.1912 in Lemberg
männlich X
Staatsangehörigkeit: ungeklärt (Ukrainer)
Volkszugehörigkeit:
Heimatsland (eingetragt aus) Distrikt Galizien
Heimort: Lemberg
Kreis: Lemberg
Wohnort:
Beschäftigt als: Konservenerbeiter 23A13
Arbeitsbuch-Nr.: A 372/009922
Arbeitssstelle: Hans Neumaier, Graz,
Babenbergerstrasse 54

Im Inl. seit 10.8.44
Ausgestellt am 5.9.1944
Arbeitsamt
GRAZ

Eintrag Nr. 368/184

für die Beschäftigten der Reichsarbeitsdienststellen auszubildenden

Q-2023

Examples of multiple issue seals: here with numerals „7” & „42”

[illegible]

Mr. J. Edgar Hoover, Director, FBI
 Washington, D. C. 20535

14. IX (36/32) 28b.Ir- 94/42

संस्कृत

	10 SEP 68
St- und Polizeiführer ¹ = District Leader	
St-Trigeführer G l o b c n i	
L u b l i k	

THE

Notr. I Beschaffung von Zeitwiese
Vorg. I Vermündliches Gespräch vom 1.9.1942.

Die fliegende Kommission IV der HWZ hat aus den folgenden Diensten 50 Garnituren Bettwäsche empfangen. Auf Grund eines telefonischen Anrufes des H-O'stubof. v. Mathen wird diese Bettwäsche für die Dienststelle Litzenmannstadt abgegeben. H-O'stubof. v. Mathen hat mich gebeten, mich wegen Bettwäsche an den H- und Polizeiführer Lublin zu wenden, der Kommission IV dieses Quantum an Wäsche zur Verfügung zu stellen, damit die in Litzenmannstadt empfangene Bettwäsche wieder zurückgegeben werden kann. Dagegenbemerke ich nur teilweise Überlassung von 50 Garnituren Bettwäsche, bestehend aus:

50 Hattungen und
50 Kissenzeug, sowie 50 Handtücher.

Da Litzmannstadt die Bettwäsche dringend benötigt, bitte ich um Auslieferung der angeforderten Bettwäsche.

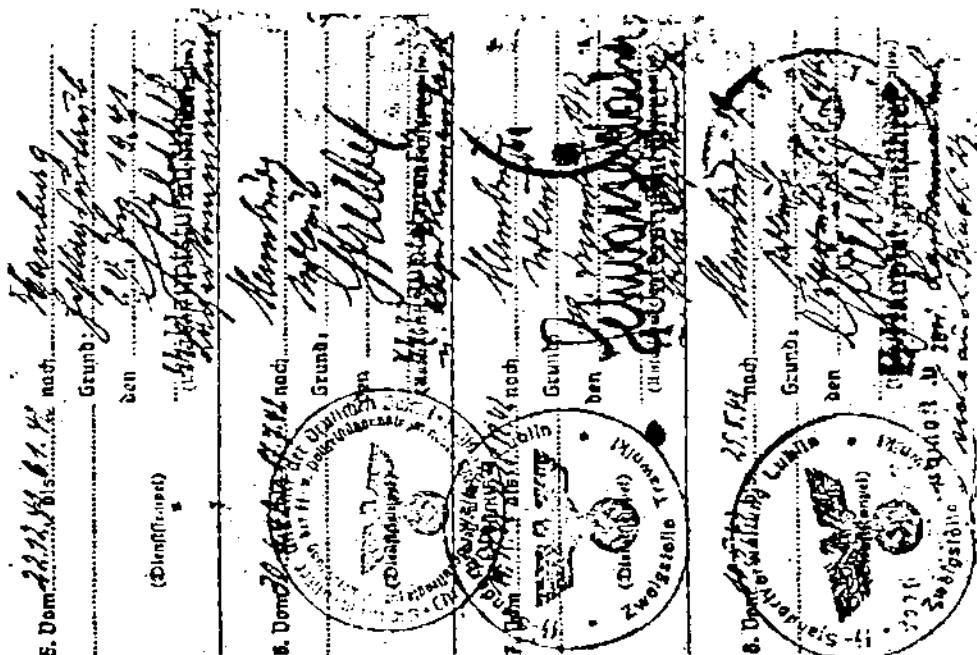
[Faint circular stamp or watermark]

1895 6/14. 3044
 Prof. Augustum 1898

48

Autentyczne pieczęcie „Zweigstelle Trawniki”.

Examples of authentic Zweigstelle Trawniki seal imprints

A. Auszufüllen durch Beamten der zuständigen Zentralstelle mit
beim Unterschrift, Dienststelle, Datum und Bel-
brücken des Stempelns. Der zuständige Stempelns.

Seite 14
Bezeichnung der Zentralstelle
Colonkopf - J. E. B. I. (2014)

— Verwaltung —

1.4.44
Stellung
L. J. E. B. I.

1.8.44
Stellung
L. J. E. B. I.

19.7.44
Stellung
L. J. E. B. I.

1.12.44
Stellung
L. J. E. B. I.

1.12.44
Stellung
L. J. E. B. I.

Autentyczne pieczęcie „Zweigstelle Trawniki”.
Examples of authentic Zweigstelle Trawniki seal imprints

2-102

14 14
7A F 134

Post-Police Officer
in Dienst... 2462
Wangswager... Trawniki

Wachm. Trawniki, den 6. März 1943
zug: Dtg. Schr. v. 19.2.43
H. 2-

An den
Kommandeur der Gendarmerie
in L u b l i n

Kommandeur der Gendarmerie Lublin
Eing.: - 2. 157. 203
Abt. 1. 1. 1. 1. 1.
Tgb. Nr. 1. 1. 1. 1. 1.

In der Anlage übersenden wir Ihnen einen neuen Dienstausweis
für den in Verlust geratenen des Wachmannes:

S u s l o w, Vorn.: Nikolai *zabiskow*
und den Dienstausweis für Wachmann:

D a y t r y j i w, Vorn.: Pedir
welcher dem Ado. Bilgoraj zugeteilt ist.

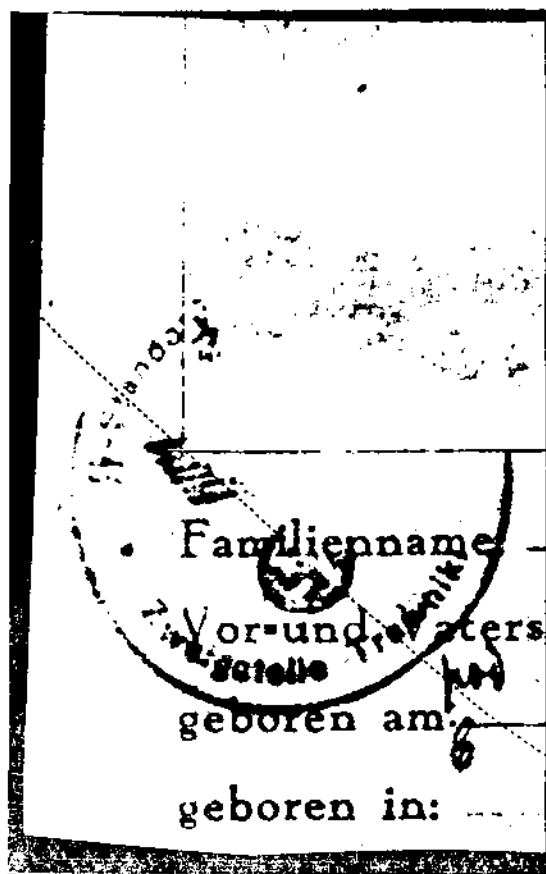
Der Kommandeur des Ausbildungslagers Trawniki

i.A. *Ketrikhe*
Oberw.d.Sch.R.

Analiza porównawcza pieczęci „Zweigstelle Trawniki” z SS-Soldbuch R. Reissa i pieczęci z legitymacji Demianiuka.

Analysis of suspect Zweigstelle Trawniki seal imprints on the Soviet-provided ID cards of Demjanjuk and Bondarenko

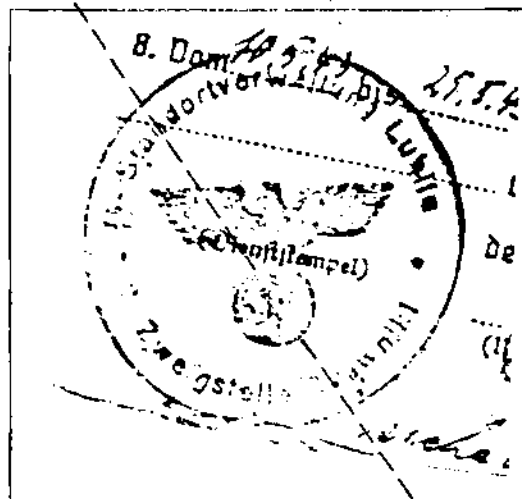

The axis of the arms of the swastika in the above suspect imprint falls between letters „t” and „a” while in the authenticated imprints it falls between letters „n” and „d”.

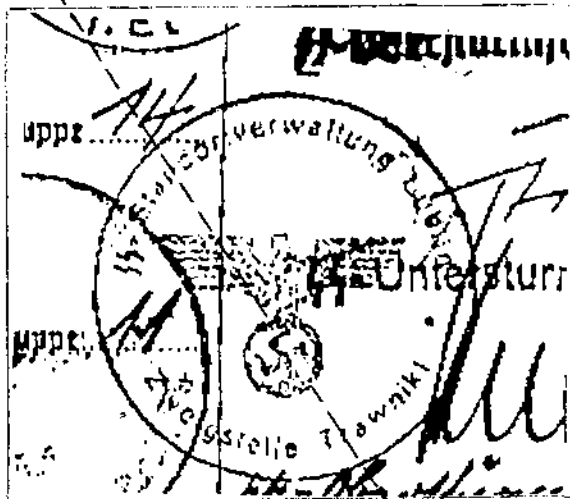
see exhibit G

Analiza porównawcza pieczęci „Zweigstelle Trawniki” z SS-Soldbuch R. Reissa i pieczęci z legitymacji Demianiuka.

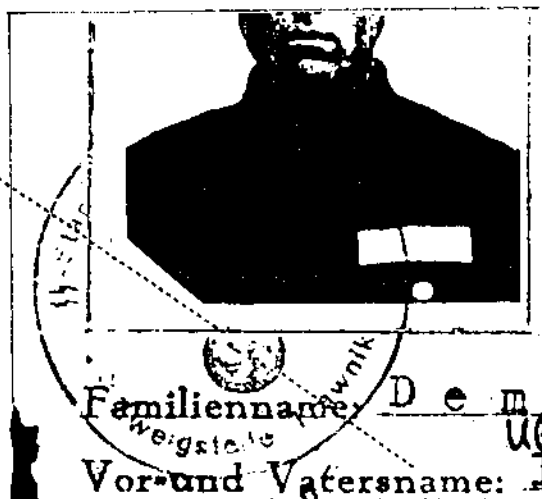
Analysis of suspect Zweigstelle Trawniki seal imprints on the Soviet-provided ID cards of Demjanjuk and Bondarenko

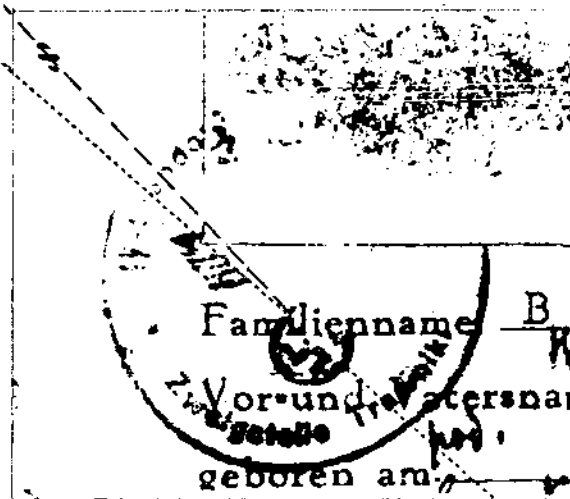
Authenticated seal from Reiss' Soldbuch

Authenticated seal from Reiss' Soldbuch

Questioned seal from Trawniki card
1393 (Demjanjuk)

Questioned seal from Trawniki card
1926 (Bondarenko)

Legend: Axis of swastika in authenticated seal imprints

Axis of swastika in questioned seal imprints

Przeróbki na legitymacji Demianiuka — uwaga na „Unterhosen”. Wymazywania i poprawki na legitymacji Bondarenki.

Alterations of the alleged Demjanjuk Trawniki ID card: see Exhibit C

Erasures and alterations on the alleged Bondarenko ID card

Empfangene Ausrüstungsgegenstände			
Mütze:	<u>1</u>	Koppel:	
Mantel:	<u>1</u>	Seitengewehr- tasche:	
Bluse:	<u>1</u>	Handschuhe:	
Hose:	<u>1</u>	Unterhemd:	<u>2</u>
Stiefel:		Unterhosen:	<u>2</u>
Schnurschuhe:	<u>1</u>	Wollweste:	
Socken:	<u>1</u>	Badehose:	
		<i>Boi Mann</i>	<i>1</i>

On lines „Unterhemd” and „Unterhosen” the numeral „1” was altered to „2”.

Such alteration would render this ID card automatically invalid in Germany.

Also note the grammatical error in the word „Unterhosen” (instead „Unterhose”), typical of russicism. see color photo, exhibit

Adressatensname: Mykola Was.

am 1.5.1922.

in: Kloschko

alität: Ukrainer

mandiert am 3.11.42 zu R. p. p.

mandiert am 3.11.42 zu 8. k. u.

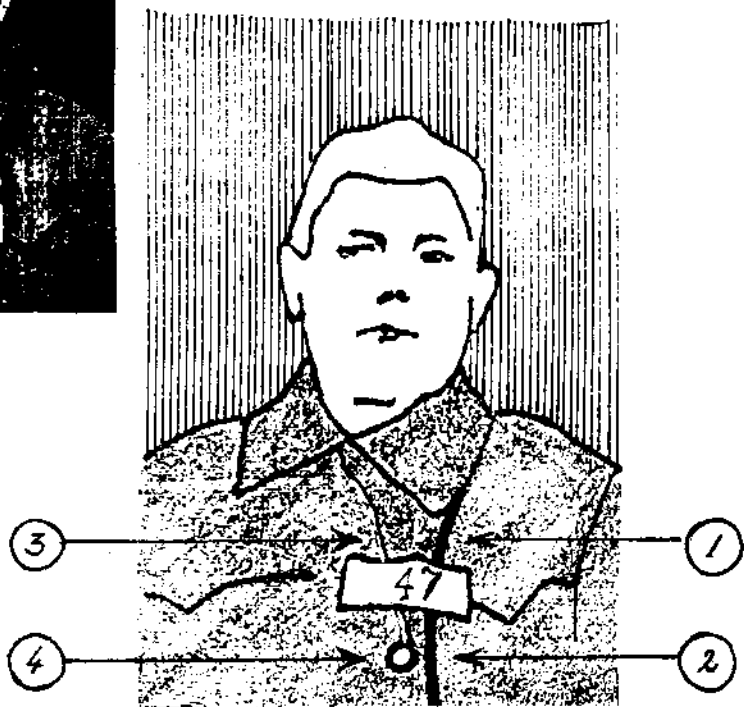
The erasures are typed over with words „Kloschko” and „Ukrainer”.

The erased word „Mykola” can be deciphered in the front of the typing over with word the „Ukrainer”.

Such alterations would render this ID card automatically invalid in Germany.

„Kobięcy styl” munduru Juchnowskiego widoczny na powiększonym zdjęciu.

„Female style” closure of Juchnowskij's uniform, evident on enlargement of his ID photograph, proves that this photograph was forged; see also Exhibit E

While adding the white ID tag onto the photo of this husky man, the forgers must have inadvertently inverted the negative before pasting on the made up ID tag. Therefore, their manipulation resulted in a spurious and inappropriate closure of Juchnowskij's uniform from right to left and correct (not reversed) placement of the numerals "47" in the ID tag.

+

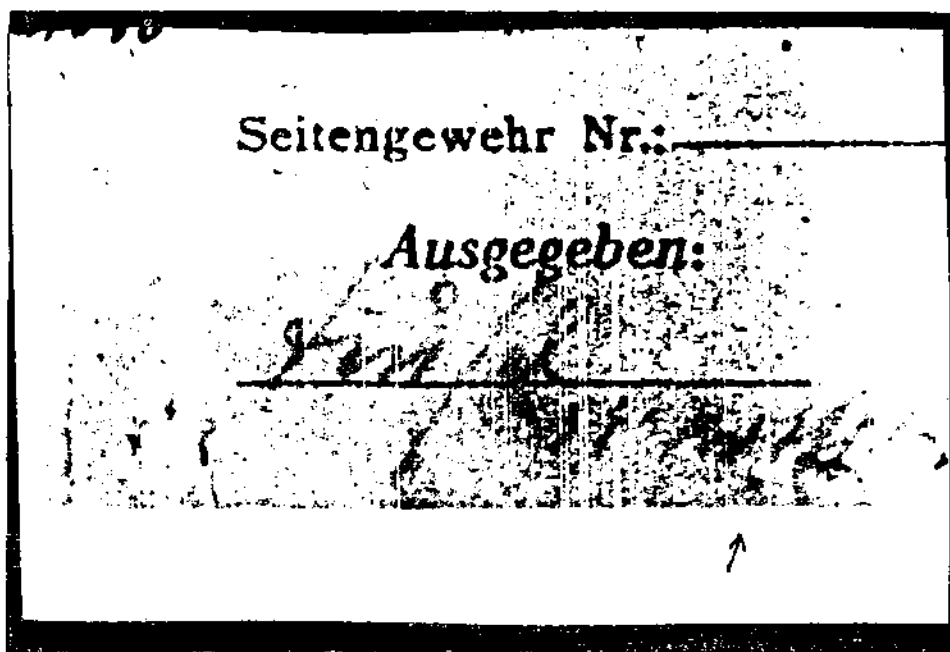
Juchnowskij's facing to the left, and diffraction fuzz along the upper edge of the pasted on ID tag, are less apparent but also result from the photomontage

1 & 2 - free (visible) edge of the right lapel identifies this uniform as one with "female style" closure.

3 - The crease of jacket's right lapel. The lapel is tucked (and buttoned) under the left collar.

4 - The button attached to the left lapel pokes thru the buttonhole in the right lapel in the "female style" of closure.

Sierżant Teufel „zapomniał” się i podpisał starym stopniem kaprala — „SS- Rottenfuehrer”.
Sergeant Teufel „forgets” his rank and signs alleged Bondarenko's ID card as corporal

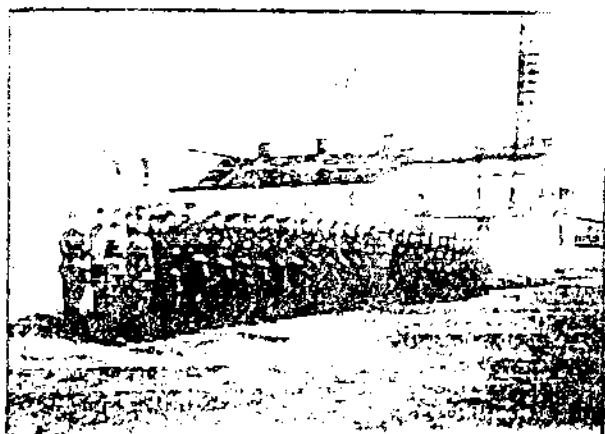

Sergeant Teufel „forgot”, and signed this card with his old rank of corporal (SS-Rottenfuehrer).
see color photo exhibit

Himmler w Trawnikach 19.VII.1942 r. o swym awansie podczas tej wizyty zapomniał Teufel.
Sergeant Teufel „forgets” his new rank despite the fact that he was promoted during momentous visit
(shown on this photos) of H. Himmler to Trawniki Camp on July 19, 1942

Himmler w Trawnikach 19.VII.1942 r. o swym awansie podczas tej wizyty zapomniat Teufel.
Sergeant Teufel „forgets” his new rank despite the fact that he was promoted during momentous visit
(shown on this photos) of H. Himmler to Trawniki Camp on July 19, 1942

Faksimile akt personalnych Erhesta Teufela z zaznaczoną datą awansu (19.VII.1942).
 Corporal E. Teufel promoted to Sergeant on July 19, 1942; facsimile of his personnel dossier

10-1112

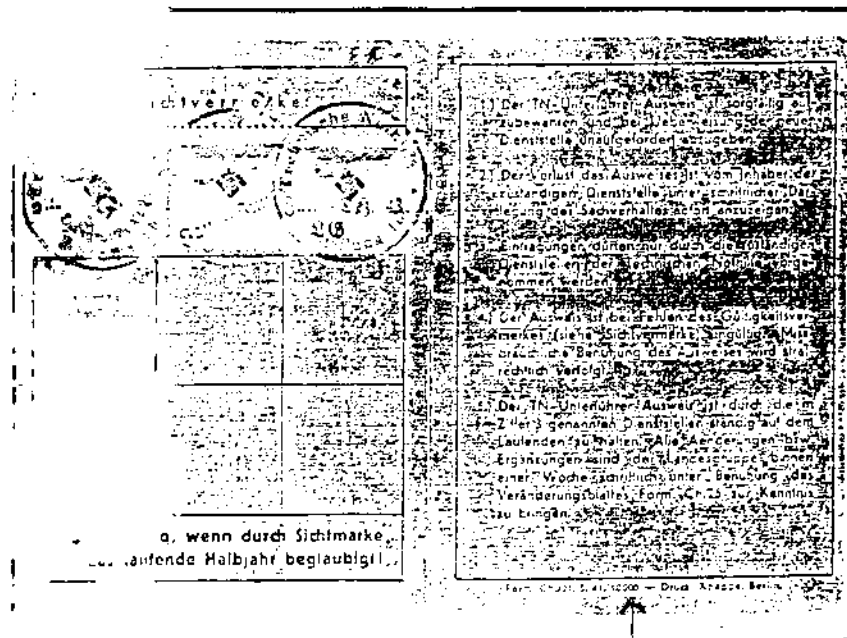
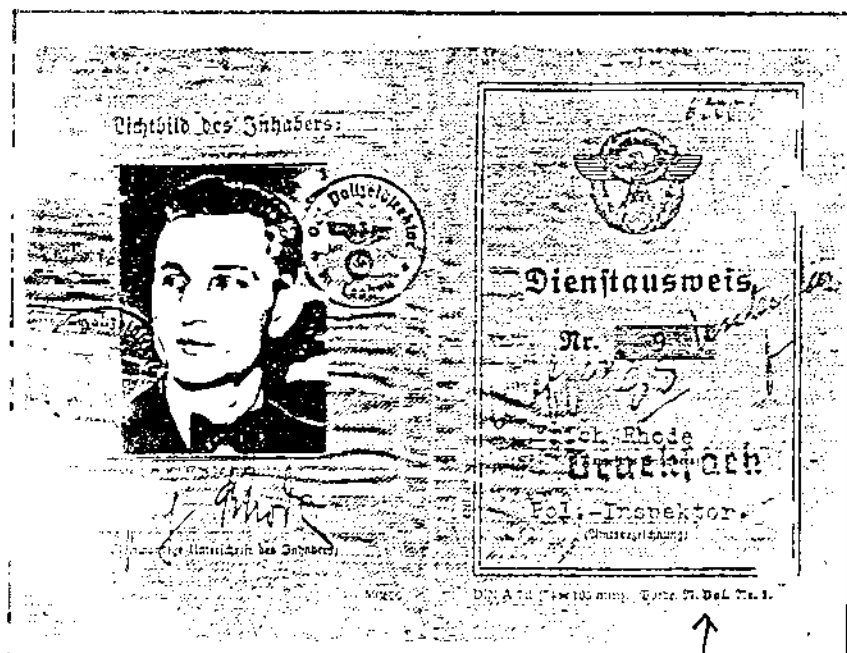
Gebührnis-Karte		Kriegsgefangener	
1. Name: Ernst		2. Geburtsdatum: 29.1.07	
3. Geburtsort: H-Oscha		4. Dienstnummer: 12.7.42 zum H-Flieger	
5. Dienstort: H-Oscha		6. Dienstzeit: 2.9.39	
7. Dienstort: H-Oscha		8. Dienstzeit: 2.9.39	
9. Dienstort: H-Oscha		10. Dienstzeit: 2.9.39	
11. Dienstort: H-Oscha		12. Dienstzeit: 2.9.39	
13. Dienstort: H-Oscha		14. Dienstzeit: 2.9.39	
15. Dienstort: H-Oscha		16. Dienstzeit: 2.9.39	
17. Dienstort: H-Oscha		18. Dienstzeit: 2.9.39	
19. Dienstort: H-Oscha		20. Dienstzeit: 2.9.39	
21. Dienstort: H-Oscha		22. Dienstzeit: 2.9.39	
23. Dienstort: H-Oscha		24. Dienstzeit: 2.9.39	
25. Dienstort: H-Oscha		26. Dienstzeit: 2.9.39	
27. Dienstort: H-Oscha		28. Dienstzeit: 2.9.39	
29. Dienstort: H-Oscha		30. Dienstzeit: 2.9.39	
31. Dienstort: H-Oscha		32. Dienstzeit: 2.9.39	
33. Dienstort: H-Oscha		34. Dienstzeit: 2.9.39	
35. Dienstort: H-Oscha		36. Dienstzeit: 2.9.39	
37. Dienstort: H-Oscha		38. Dienstzeit: 2.9.39	
39. Dienstort: H-Oscha		40. Dienstzeit: 2.9.39	
41. Dienstort: H-Oscha		42. Dienstzeit: 2.9.39	
43. Dienstort: H-Oscha		44. Dienstzeit: 2.9.39	
45. Dienstort: H-Oscha		46. Dienstzeit: 2.9.39	
47. Dienstort: H-Oscha		48. Dienstzeit: 2.9.39	
49. Dienstort: H-Oscha		50. Dienstzeit: 2.9.39	
51. Dienstort: H-Oscha		52. Dienstzeit: 2.9.39	
53. Dienstort: H-Oscha		54. Dienstzeit: 2.9.39	
55. Dienstort: H-Oscha		56. Dienstzeit: 2.9.39	
57. Dienstort: H-Oscha		58. Dienstzeit: 2.9.39	
59. Dienstort: H-Oscha		60. Dienstzeit: 2.9.39	
61. Dienstort: H-Oscha		62. Dienstzeit: 2.9.39	
63. Dienstort: H-Oscha		64. Dienstzeit: 2.9.39	
65. Dienstort: H-Oscha		66. Dienstzeit: 2.9.39	
67. Dienstort: H-Oscha		68. Dienstzeit: 2.9.39	
69. Dienstort: H-Oscha		70. Dienstzeit: 2.9.39	
71. Dienstort: H-Oscha		72. Dienstzeit: 2.9.39	
73. Dienstort: H-Oscha		74. Dienstzeit: 2.9.39	
75. Dienstort: H-Oscha		76. Dienstzeit: 2.9.39	
77. Dienstort: H-Oscha		78. Dienstzeit: 2.9.39	
79. Dienstort: H-Oscha		80. Dienstzeit: 2.9.39	
81. Dienstort: H-Oscha		82. Dienstzeit: 2.9.39	
83. Dienstort: H-Oscha		84. Dienstzeit: 2.9.39	
85. Dienstort: H-Oscha		86. Dienstzeit: 2.9.39	
87. Dienstort: H-Oscha		88. Dienstzeit: 2.9.39	
89. Dienstort: H-Oscha		90. Dienstzeit: 2.9.39	
91. Dienstort: H-Oscha		92. Dienstzeit: 2.9.39	
93. Dienstort: H-Oscha		94. Dienstzeit: 2.9.39	
95. Dienstort: H-Oscha		96. Dienstzeit: 2.9.39	
97. Dienstort: H-Oscha		98. Dienstzeit: 2.9.39	
99. Dienstort: H-Oscha		100. Dienstzeit: 2.9.39	

Beim anhängigen Gebühnistratungen

Seite 1	Seite 2	Seite 3	Seite 4
Seite 5	Seite 6	Seite 7	Seite 8
Seite 9	Seite 10	Seite 11	Seite 12
Seite 13	Seite 14	Seite 15	Seite 16
Seite 17	Seite 18	Seite 19	Seite 20
Seite 21	Seite 22	Seite 23	Seite 24
Seite 25	Seite 26	Seite 27	Seite 28
Seite 29	Seite 30	Seite 31	Seite 32
Seite 33	Seite 34	Seite 35	Seite 36
Seite 37	Seite 38	Seite 39	Seite 40
Seite 41	Seite 42	Seite 43	Seite 44
Seite 45	Seite 46	Seite 47	Seite 48
Seite 49	Seite 50	Seite 51	Seite 52
Seite 53	Seite 54	Seite 55	Seite 56
Seite 57	Seite 58	Seite 59	Seite 60
Seite 61	Seite 62	Seite 63	Seite 64
Seite 65	Seite 66	Seite 67	Seite 68
Seite 69	Seite 70	Seite 71	Seite 72
Seite 73	Seite 74	Seite 75	Seite 76
Seite 77	Seite 78	Seite 79	Seite 80
Seite 81	Seite 82	Seite 83	Seite 84
Seite 85	Seite 86	Seite 87	Seite 88
Seite 89	Seite 90	Seite 91	Seite 92
Seite 93	Seite 94	Seite 95	Seite 96
Seite 97	Seite 98	Seite 99	Seite 100

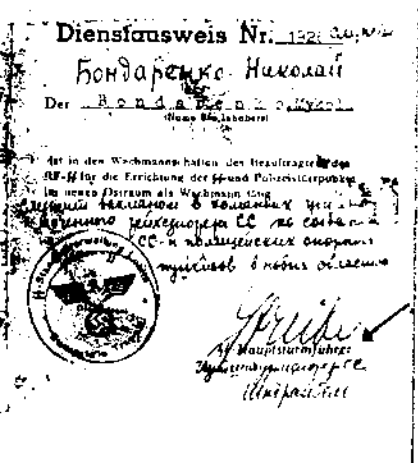
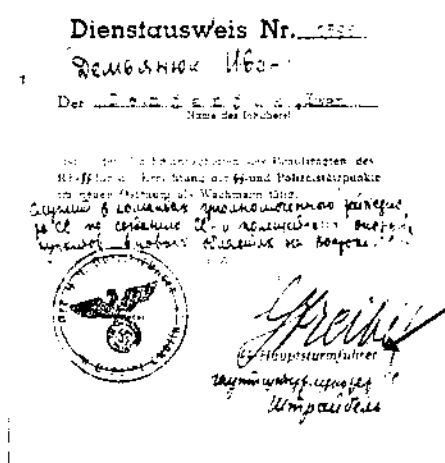
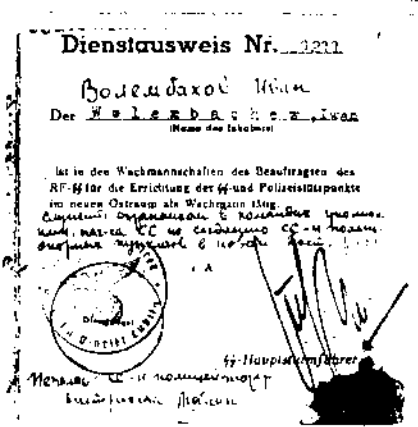
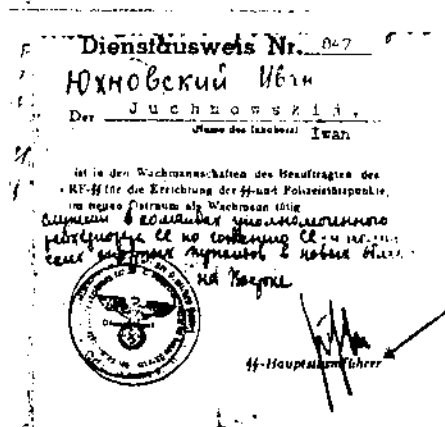
DATE OF CORPORAL TEUFEL PROMOTION TO SERGEANT:
 July 19, 1942

okumentach zaznaczona jest strzałkami sygnatura drukarni, nieobecna na
 "Trawniki"
 absence of printer's codes on German ID cards (conspicuously absent on Trawniki ID cards)

with arrows

Wydrukowany na blankiecie „legitymacji z Trawniki” stopień uwierzytelniającego oficera ewenementem praktyki administracyjnej świata.
Trawniki ID cards, with preprinted rank of commanding officer, unique among millions of wartime ID documents

The Trawniki ID cards are unique among millions of wartime ID documents to have the rank of the commanding officer pre-printed and not stamped, typed or written by hand.
Arrows point to the rank „SS-Hauptsturmführer” (captain)

• Błąd ortograficzny na pieczęcie — „fest zu nehmen” zamiast „festzunehmen”.

The word „to arrest” grossly misspelled in a important rubber stamp imprint on Trawniki ID cards

Raum für Anmerkungen der Dienststelle:

BEI DER ENTFAHRE SEINES AUSWEISES

BEI DER ENTFAHRE SEINES AUSWEISES

BEI DER ENTFAHRE SEINES AUSWEISES

BEI DER ENTFAHRE SEINES AUSWEISES

BEI DER ENTFAHRE SEINES AUSWEISES

BEI DER ENTFAHRE SEINES AUSWEISES

Zuständiger Truppenteil:

UND POLIZEI FÜHREN

IM DISTRIKT WARSCHAU

Arbeitslager Trawniki

"FEST ZU NEHMEN" INSTEAD CORRECT "FESTZUNEHMEN"

Facsimile from Bondarenko's ID card. I reviewed about two hundred different ID forms and do not remember off hand a single typographical error.

Examples of appropriately abbreviated ranks of Schutzpolizei

geb. am 29.12.09 in Wien
(Geb. Stuhl. Verordn.)
Brüder
Religion ev. Stand Hauswart
Personalbeschreibung
Größe 1,81 cm Gestalt slank
Gewicht 70 kg Haar blond
Haut hell Augen blau
Besondere Kennzeichen (z. B. Brillenträger):
keine
Schwartzungilte 42 Schwachungilte 6

(Vor- und Zuname, signifikante Unterschrift des Inhabers)

Die Richtigkeit der nicht umrandeten Angaben auf Seite 1 und 2
und der signifikanten Unterschrift des Inhabers bescheinigt:
am 9. Oktober 1944
Kommando
Stabschef
(Unterschrift des Kommandanten)
Karim
Hauptmann d. Stab.
(Unterschrift, Dienstgrad und Dienstnummer)

[illegible]

Examples of appropriately abbreviated ranks of Schutzpolizei on authenticated ID cards

1885 3.4.1885 L. Stammung
 (Der Vater von Paul)
 27.10.1885
 Religion ev. luth. Beruf Verwaltungsmann
 (Mutter Anna)
 Personalbeschreibung
 Größe 1,68 m — Gewicht 70 kg
 Gesicht hell — Haar schwarz
 Besondere Kennzeichen 1. V. Brille (Lsg.)
 (Mutter Anna)
 Größenangaben
 Brustweite 112
 Ellbogen 53
 Hüfte 52
 Schuhgröße 42
 (Hautfarbe hell)
Carl Schmitt
 (Name und Geburts- und Sterbedatum des Zeichners)
 (Die Angaben der Angaben auf Seite 2 und die eigenhändige Unterschrift des Zeichners bedingend)
Major der Schutzpolizei
 (Dienststellung, Dienstort, Dienstzeit und Dienstzeit des Zeichners)
 1885 1.1.1885

Examples of unabbreviated rare
stamps of Schutzpolizei

Rozkaz komendantury ordnungspolizei dystryktu lubelskiego, wykazująca, że 1.VIII.1942 r. obóz Trawniki podlegał OrPo. Uwaga na prawidłowe skróty rang Schutzpolizei.
Examples of appropriately abbreviated ranks of „Schutzpolizei”

1
Kommandeur der Ordnungspolizei
in Distrikt Lublin
- Polizei-Regiment 25 -

Lublin, den 7.8.1942.

16 103

Polizei-Kommando III	
Bis 1. AUG 1942	

Regiments-Befehl Nr. 33.

Offiziere und Meister v. Regimentsdienst:

10.8. Rev.Ltn.d.Sch.	Matejowski	Meistr.d.Sch.	Herrmann
11.8. " "	Mitze	Obw.d.Sch.d.R.	Kolitsch
12.8. Obltn.d.Sch.	Wehrheim	Wm.d.Sch.d.R.	Tröcker
13.8. Ltn.d.Sch.	Bartel	Rw.d.Sch.d.R.	Knote
14.8. Rev.Ltn.d.Sch.	Kemler	Zw.d.Sch.	Lieblisch
15.8. " "	Fuchs	Meistr.d.Sch.	Teuschnier
16.8. " "	Schüppel	Em.d.Sch.d.R.	Kuhn.

Berichtigung: (II 2)

Regiments-Befehl vom 25. Juli 1942 - Ernennungen betr. - ist folgende Berichtigung vorzunehmen:

- Unterbleibt nicht zu streichen:
Wm.d.Sch.d.R. Adolf S a l z e r , Rev.Pol.Komp.
Gleiwitz.
- Unterbleibt nicht zu streichen:
Wm.d.Sch.d.R. Adolf S a l z e r , Rev.Pol.Komp.
Gleiwitz.

Aberkennung: (II 2/b)

Gem. Befehl des Beauftragten des RMH vom 31. Juli 1942 - Abwicklungsbüro - werden mit Wirkung vom 1.8.1942 dem Pol.Regt. Lublin zugeteilt und diesen wirtschaftlich und diszipliniell unterstellt:

a) Von der Stabskompanie:

1. Rev.Ltn.d.Sch.	Knothe, Georg	P.7. Litzmannstadt
2. Meistr.d.Sch.	Schubert, Herman	" Chemnitz
3. Rev.Obw.d.R.	Köhler, Fritz	" Chemnitz W-u.Pol.3.
4. " "	Wendig, Fritz	" Chemnitz
5. " "	Lange, Konrad	" Dresden
6. " "	Preußinger	" Leipzig
7. Obw.d.Sch.d.R.	Schleske, Walter	" Leipzig W-u.Pol.3.
8. Rev.Obw.d.R.	Lehke, Fritz	" Leipzig
9. Obw.d.Sch.	Hohl, Valentin	" Frankfurt/A.
10. Meistr.d.Sch.	Drechsel, Albert	" Chemnitz Trawniki
11. Wm.d.Sch.d.R.	Hüb, Herbert	" Liegnitz
12. " "	Lachmann, Erich	" Liegnitz
13. " "	Matschke, Irth.	" Götting
14. " "	Stietert, Erwin	" Götting
15. Rev.Obw.d.R.	Frans, Otto	" Liegnitz
16. Wm.d.Sch.d.R.	Haidrich, Walter	" Liegnitz
17. Obw.d.Sch.d.R.	Heinze, Rudolf	" Chemnitz
18. Meistr.d.Sch.	Grundmann, Kurt	" Dresden
19. Rev.Obw.d.R.	Spallek, Erich	" Berlin
20. " "	Grundwald, Alfred	" Götting
21. Obw.d.Sch.d.R.	Gontke, Herbert	" Bunsau
22. Rev.Obw.	Thiel, Willi	" Hirschberg
23. Obw.	Gehrich, Otto	" Glogau
24. Rev.Obw.	Gollik, Gerhard	" Breslau W-u.Pol.3.
25. Hptm.d.R.	Schneide, Walter	"

Regimental Order 33 indicates that the Trawniki Camp was put under Civil Order Police administration as of August 1, 1942

Rozkaz komendantury ordnungspolizei dystryktu lubelskiego, wykazująca, że 1.VIII.1942 r. obóz Trawniki podlegał OrPo. Uwaga na prawidłowe skróty rang Schutzpolizei.
Examples of appropriately abbreviated ranks of „Schutzpolizei”

26. Rev.Obw.d.Sch.	Windasus, Walter	P.V.	Duisburg	
27. Wnd.R.	Kellner, Michael	"	München	
28. Pol. Angest.	Ollmann, Marianne	"	Kiel	u. Pol. 2
29. "	Rieger, Otilie	"	Hindenburg	"
30. Rev.Obw.d.R.	Arens, Heinz	"	Dortmund	
31. " "	Bäder, Wilhelm	"	Stuttgart	
32. Obw. "	Bär, Joachim	"	Darmstadt	
33. Wm. "	Bauder, Wilhelm	"	Heidenheim	
34. Obw. "	Steinmetz, Erhard	"	Essen	
35. Wm. "	Ehrenreich, Rudolf	"	Troppau	c)
36. Obw. "	Buschmeyer, Bernh.	"	Paderborn	
37. " "	Dresler, Josef	"	Essen	
38. Rev.Obw. "	Fiedler, Karl	"	Berlin	
39. Obw. "	Guttschobauch, Gerh.	"	Rötha	Raufe
40. Rev.Obw. "	Händel, Martin	"	Dresden	leute
41. Obw. "	Heiß, Friedrich	"	München	im
42. Obw. "	Leidemann, Gustav	"	Bremen	3-Mann
43. Wm. "	Lehmann, Fritz	"	Polkow	schuff
44. Obw. "	Lindner, Ernst	"	Weiden	haus.
45. Obw. "	Mann, Franz	"	Aussig	
46. Obw. "	Banker, Ernst	"	Rudolstadt	
47. Rev.Obw. "	Rhode, Franz	"	Bremen	
48. Wm. "	Richter, Hans	"	Leipzig	d)
49. Obw. "	Saenger, Arthur	"	Dortmund	
50. Obw. "	Speckner, Wilhelm	"	Dortmund	
51. Rev.Obw. "	Schaltkötter, Fritz	"	Siegen	
52. Wm. "	Schönborn, Karl	"	Leverkusen	
53. Obw. "	Schulz, Johannes	"	Kettwig	e)
54. Wm. "	Straub, Heinrich	"	Soelingen	
55. Rev.Obw. "	Torn, Otto	"	Stettin	
56. " "	Wagner, Rudolf	"	Dresden	
57. Obw. "	Weber, Willy	"	Dresden	
58. Hptw. "	Weidmann, Friedrich	"	Frankfurt/M.	4.)
59. Rev.Obw. "	Wöhke, Friedrich	"	Rostock	

b) Von Ausbildungslager Trawniki:

Piets, Friedrich	Zw.d.Sch.	Res. Pol. Btl. 61	
Baer, Karl	Hptw.d.Sch.	Res. Pol. Btl. 51	
Janczak, Michael	Obw.d.Sch.	Res. Pol. Btl. 61	5.)
Grinn, Karl	Obw.d.Sch.	Res. Pol. Btl. 61	
Wohlraab, Josef	Obw.d.Sch.	Res. Pol. Btl. 133	
Haselbauer, Otto	Wm.d.Sch.	Res. Pol. Btl. 133	
Essebaum, Walter	Zw.d.Sch.	Res. Pol. Btl. Frankfurt	
+ Schäfer, Hubert	Hptw.d.Sch.	Res. Pol. Btl. 131	5.)
+ Leonhardt, Helmut	Hptw.d.Sch.	Res. Pol. Btl. 131	
Grinn, Friedrich	Obw.d.Sch.d.R.	Res. Pol. Btl. Leipzig	
Hahn, Werner	Wm.d.Sch.d.R.	Res. Pol. Btl. Leipzig	
Knab, Artur	Obw.d.Sch.	Res. Pol. Btl. München	
Adamczak, Leo	Wm.d.Sch.	Pol. Btl. Lublin	
Lind, Karl	"	Reiterzug Lublin	
Stöckl, Julius	"	Reiterzug Lublin	
Pytel, Artur	Zw.d.Sch.	Pol. Btl. Lublin	6.)
Polthauer, Rudolf	"	Res. Pol. Btl. Głogów	

Rozkaz komendantury ordnungspolizei dystryktu lubelskiego, wykazująca, że 1.VIII.1942 r. obóz Trawniki podlegał OrPo. Uwaga na prawidłowe skróty rang Schutzpolizei.
Examples of appropriately abbreviated ranks of „Schutzpolizei”

den größten Teil auf Nachlässigkeit zurückzuführen. Um diesen haltlosen Zustand zu unterbinden, wird angeordnet, daß zerbrochene Fensterscheiben von den einzelnen Formationen bzw. Dienststellen selbst zu erneuern und aus eigenen Mitteln zu bezahlen sind.

8.) Baumaterialien und Arbeitskräfte (IVa):

Es ist immer wieder beobachtet worden, daß für bestimmte Bauwerke bereitgelegte Materialien ohne Erlaubnis abgeholt und für andere Arbeiten verwendet wurden. Ebenso wurden jüdische Arbeitskräfte, die als Bauhilfsarbeiter beschäftigt sind, von den einzelnen Formationen für eigene Zwecke verwendet. Ich verbiete hiermit allen Dienststellen, Baumaterialien (auch jegliches Holz) sowie jüdische Arbeitskräfte von den Baustellen abzurufen.

9.) Außerdienstliches Verhalten (Ia):

Der Reichsminister und Chef der Reichskanzlei hat mit Schreiben vom 20. Juni 1942 folgende Anweisung bekannt gegeben:

„Der Führer ist berichtet worden, daß in öffentlichen Verkehrsmitteln nicht immer die erforderliche Rücksichtnahme gegenüber Mitreisenden beobachtet wird, und zwar gerade von den Personen, die zu einer vorbildlichen Haltung verpflichtet sind, wie Beamten, Wehrmachtangehörigen und Unterführern der Bewegung. Der Führer erwartet, daß diese Personen sich gegenüber Kranken, Gebrechlichen und älteren Reisenden und besonders gegenüber Frauen rücksichtsvoll und hilfsbereit verhalten. Zu widerhandelnde haben harte Strafen zu erwarten. Ich bitte diese Anordnung des Führers innerhalb Ihres Dienstbereichs bekanntzugeben.“

Ich erwarte von allen Gefolgschaftsmitgliedern auch außerhalb des Dienstes eine vorbildliche Haltung und ersuche Sie, die Angehörigen Ihrer Dienststelle hiervon zu unterrichten.

gez. Dr. Bühler.

10.) Urlaubssperre (III/b):

Wegen des Bruttoausnahmestandes 1942 für alle Einheiten der Schutzpolizei ab 1.8.42 Urlaubssperre.
Für Gendarmerie ergoht Sonderbefehl.

11.) Umgang des Gewehres bei Fahrradstreifen.

Auf Grund eines Sonderfalles wird angeordnet, daß bei Fahrradstreifen das Gewehr auf dem Rücken zu tragen bzw. so am Fahrrad befestigt sein muß, daß es jederzeit bei Überreiter den Überfallern sofort ohne Hinderlichkeiten handgebräuchlich

Verteiler: III:

Nachrichtlich:

StO. Krakau = 1
W-u-Pol. F. Lublin = 1
Danaustr. d. KSt = 1

gez. K i n t r u p ,

Oberstleutnant der Schutzpolizei
und Regiments-Kommandeur.

Ungläubigst:

Stabsch. Kommando: 1. Div.

Stabsch. Kommando: 1. Div.

Akta personalne Hermanns Hoefle z zaznaczonym awansem na SS-Sturmabfuerehra (21.VII.1942)

H. Hoefle promoted to Major on July 21, 1942 according to his personnel dossier at the Berlin Document Center

11569
Führerschule M. D.

H. Hoefle, Hermann
Nr. 107 864
geboren: 19. Juni 1911 zu: Krynitz

1.	2. Datum			3.	4.	5.
Lfd.Nr.	Jahr	Tag	Monat	Dienstgrad	Einheit	Art der Dienststellung
1.	1933	16.	Febr.	Stabschef	St. Sturm	
2.	1938	17.	Nov.	Stabschef	"	
3.	1938	1.	Jan.	"	St. Sturm	St. Sturm
	1938	21.	Juli	Stabschef	St. Sturm	St. Sturm
	"	"	"	"	St. Sturm	St. Sturm
	"	1.	Oktober	"	St. Sturm	St. Sturm
1943	1.	Juli	"	Stabschef	St. Sturm	St. Sturm
1944	1.	Juli	"	Stabschef	St. Sturm	St. Sturm
1944	7.	Juni	"	Stabschef	St. Sturm	St. Sturm
1944	13.	Juni	"	Stabschef	St. Sturm	St. Sturm

DOCUMENT CENTER
BDC

DOCUMENT CENTER

Potwierdzenie awansu Hoeflego przez kancelarię Himmlera.

Example of standard delay in notification of promotion during WW II; here in the case of Major H. Hoefle

Feld-Kommandostelle, den 12. August 1942,

An den
H-Hauptsturmführer

Hermann Hoefle

(H-Nr. 307 469 - I/76. H-Standarte)

H-Sturmabführer

21. Juni 1942

F.d.R.

gez. H. Himmler

H-Obergruppenführer und
General der Waffen-H

76.0

LA 1	Dr.	
LA 2	Dr.	
LA 3	Dr.	
LA 4	Dr.	

RECEIVED CENTER

LA 1	Dr.	
LA 2	Dr.	
LA 3	Dr.	
LA 4	Dr.	

RECEIVED

LA 545

Diariusz doktora Czerniakowa i opracowanie Raula Hilberga potwierdzają używanie przez H. Hoeflego stopnia SS- Sturmbannführera już 22.VII.1942 r.

Three diaries describe the presence of Major H. Hoefle in Warsaw at 10:00 AM on July 22, 1942

Adama Czerniakowa
dziennik
getta warszawskiego
o 1X 1939-23 VII 1942

Opracowanie i przypisy
Marian Fuks

V
O
L
U
M
E
T
W
O

THE
DESTRUCTION
OF THE
EUROPEAN
JEWS
REVISED AND DEFINITIVE EDITION
RAUL HILBERG
HOLMES & MEIER NEW YORK LONDON
1985

Polowanie na Żydów w Warszawie - Warszawa 1982

22 VII 42 — Rano o 7.30 w Głównie. Granice małego getta obstawione specjalną formacją poza normalną.

O godzinie 10-11 zawiła się Sturmbannführer Hoefle z towaryszami. Telefonny wyłączeniśmy. Dzieci usunęło z przedwiołowego ogródka.

Oświadczono nam, że z pewnymi wyjątkami mają Żydzi, bez różnicy pici i wieku, być wysiedleni na wschód. Dziś do godziny 4 pp. ma być dostarczonych 6000 ludzi. I tak będzie (najmuje) codziennie.

Polecono opróżnić dom Żelazna 103 na potrzeby funkcjonariuszy niemieckich, którzy przeprowadzają wysiedlenie. Meble zatrzymane, Ponieważ urzędnicy Rady z żonami i dziećmi są woli od wysiłku, poprosiłem o dołączenie do tego urzędników JSS, Związku Rzemieślników, Amatorów etc., na co uzyskałem zgodę.

Poprosiłem o zwolnienie Gępcera, Rozena, Szolomana, Drybińskiego, Wintersa, Kobryniera, na co się zgodzono. O 3.45, z wyjątkiem Rozena, wszyscy są już w ghetcie.

Lejkin polecił mi zakomunikować po obiedzie, że podobno do auta policji zrzucono szkło. Zagrożono nam, że jeżeli to jeszcze raz się powtórzy

assured Czerniaków that if anything were to happen he would know about it. Yet another Gestapo officer told him it was all nonsense (Gestapo and Ungeheuer). The very next day, council members were arrested, and at 10 a.m. of the 22nd, Sturmbannführer Hoefle of Globocnik's Aussiedlungsstab arrived at the council office. The telephone was disconnected, and Czerniaków, with some of the council staff present, was told that all Jews, irrespective of sex or age save for certain categories, would be deported to the "East."

Hoefle decreed that 1,000 Order Service men be assigned to the roundups and that 5,000 Jews be assembled by 4 p.m. that day and every day thereafter. Initial contingents of Jews (Kontingente an Juden) were to be drawn from the population at large, and directives were going to be issued subsequently for seizures by streets and blocks. Exempt would be only those employed by German offices and firms, Jews capable of labor, employees of the council, members of the Order Service, Jewish hospital and disinfection personnel, all with their wives and children, and hospitalized Jews not capable of travel.

On July 23, Czerniaków, worried about the children in the orphanages, proposed additional categories for exemption to Hoefle's deputy, Obersturmbannführer Worthoff. He was informed that students in vocational schools and husbands of working women could stay, but that the status of the orphans was to be decided by Hoefle himself. When Czerniaków asked for how many days a week the operation would go on, he was told seven days a week. Czerniaków, observing the great rush to start new workshops, noted: "A sewing machine can save a life." It was afternoon and he was thinking about 4 p.m. That evening, alone in his office, Czerniaków asked for a glass of water and took a cyanide pill that he had kept in his drawer.

The council promptly elected Czerniaków's deputy, Marek Lichtenbaum, as his successor. The "authorities" (Behörden), said Lichtenbaum in his first monthly report, had promised the council normal rations for August and September and in addition 180,000 kilograms of bread and 36,000 kilograms of marmalade for the resettlers. Three

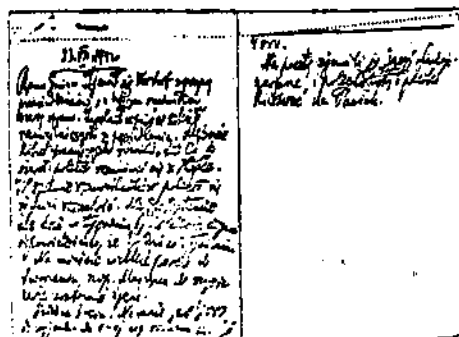
* Od tego dnia notatnik pisany jest na innych kartkach, z krótkiego nowego notetu. Zapoczątkowało to prapropodziele Notatnik Dniowy.

* Prawdopodobnie Sicherhahauptstelle (Sipol).

* Oczywiście chodzi o zamordowanie wielu osób.

* SS-Sturmbannführer Hermann Hoefle, pomocnik do spraw przesiedlenia, przybył z całym oddziałem z Lublina, aby uczestniczyć w akcji wyprowadzania Żydów na Umsiedlungsplatz.

304

71 — notatnik getta warszawskiego

305

Opinia personalna Hoefflego charakteryzująca go jako pedantycznego administratora. H. Hoeffle, characterized as an experienced bureaucrat in his personnel dossier at the Berlin Document Center but hardly as a military man, would not commit blatant administrative errors evident on the forged Trawniki ID cards

Abschrift Schf.

Waffen-Kommando
Konzentrationslager Sachsenhausen
Kommandant

Oranienburg, den 20. April

U r t e i l u n g

des 4-Sturm**ba**n**n**führers (F) Hermann H ü f l e
M.Nr. 307 469

Der seit 15.2.1944 zur ~~Einweisung~~ nach hier kommandierte 4-Sturm-
bannführer (F) Hüfle war

- 8 Tage bei der Kommandantur und Adjutantur,
- 10 Tage bei der politischen Abteilung,
- 22 Tage beim Schutzhaftlagerführer,
- 4 Tage bei der Verwaltung und
- 21 Tage beim 4-T.-Nachbataillon Sachsenhausen

beschäftigt.

Die einzelnen Arbeitsgebiete wurden ihm von den Leitern der Abteilungen erläutert. Hüfle wurde dann in die praktische Arbeit eingewiesen.

Trotz seiner Bequemlichkeit zeigte er Interesse für die einzelnen Sachgebiete und tauschte auch seine Lagererfahrungen, die er in Lublin gesammelt hatte, mit den einzelnen 4-Führern aus.

Seine militärischen Kenntnisse entsprechen in keiner Weise den Anforderungen, die man an einen 4-Führer mit dem Dienstgrad eines 4-Sturm**ba**n**n**führers stellen muß.

Charakterlich ist Hüfle undurchsichtig.

Willensmäßig ist er behäbig und gleichmütig.

Im Kameradenkreise ist er ruhig und zurückgezogen.

gez. Kaendl
4-Standartenführer u.
Lagerkommandant

F.d.R.d.A.
Berlin, den 20.5.1944

4-Obersturmführer

Dokumenty procesu norymberskiego opisują ograniczone kompetencje dowódców SS i policji, wykluczające uprawnienia dyscyplinarno-administracyjne — w sprzeczności z zawartością legitymacji z Trawniki.

Nueremberg Trial document describes restricted powers of the SS and Police Leaders which exclude administrative duties, contrary to the contents of the forged Trawniki ID cards

men viel weitergehende Zuständigkeiten als für deren dienst-
und verwaltungsrechtlichen Belange. Das macht ein Brief des
SSPF Ostland, Jeckeln, vom 9. 2. 1942 anschaulich. Jeckeln schrieb
[O-5052]:

1. Die Höheren SS- und Polizeiführer und Führer der SS-Ober-
abschnitte, die hier im auswärtigen Einsatz einschl. der Fahrer
des Funkpersonals usw. immerhin einen Stab von Kompanie-
stärke haben, besitzen keinerlei Disziplinarstrafgewalt. Es handelt
sich bei den im Stabe tätigen Führern und Männern durchaus
entweder um Angehörige der Waffen-SS oder um Polizeiange-
hörige. Über die Waffen-SS kann der Höhere SS- und Polizei-
führer keine Disziplinargewalt ausüben, da er selbst ihr über-
haupt nicht angehört. Über Polizeiangehörige kann der Höhere
SS- und Polizeiführer keine Strafen verhängen, weil trotz mei-
ner Anregung beim Chef der Ordnungspolizei die Höheren SS-
und Polizeiführer nicht mit einer Strafkompentenz ausgestattet
sind.

Genau so liegen die Verhältnisse auf dem Sektor der Beförde-
rungen. Der Höhere SS- und Polizeiführer hat keinerlei Beförde-
rungsbefugnisse, weder SS- noch Polizeiangehörigen gegenüber.

Für die Angehörigen der Stäbe der Höheren SS- und Polizei-
führer können Kriegsauszeichnungen überhaupt nur bei der
Wehrmacht beantragt werden,

To samo stwierdza sprawozdanie alianckiego kontrwywiadu z kwietnia 1945 r.
Powers of the SS and Police Leader, as described by the April 1945 Official Allied Intelligence Report, do not include administrative duties, contrary to the contents of the forged Trawniki ID cards

SUPREME HEADQUARTERS ALLIED
EXPEDITIONARY FORCE
EVALUATION AND DISSEMINATION SECTION
G-2 (COUNTER INTELLIGENCE SUB-DIVISION)

THE
GERMAN POLICE

Prepared jointly by M.I.R.S. (London Branch) and E.D.S.
In consultation with the War Office (M.I. 14(d))

E.D.S./G/10

April 1945

To samo stwierdza sprawozdanie alianckiego kontrwywiadu z kwietnia 1945 r.

Powers of the SS and Police Leader, as described by the April 1945 Official Allied Intelligence Report, do not include administrative duties, contrary to the contents of the forged Trawniki ID cards

There are three such SS-Oberabschnitte:—

SS-OA NORD (Norway).

SS-OA NORDWEST (Holland).

SS-OA OSTLAND (Baltic Countries).

The titles of these HSSPF are somewhat simpler than those located inside Germany because there is only one Higher Administrative Authority in occupied territory, namely the *Reichskommissar*. For example the title of the HSSPF in Holland reads as follows:

"Der HSSPF beim Reichskommissar für die besetzten Niederländischen Gebiete."

(c) HSSPF in other occupied areas such as the *General Gouvernement*, Serbia, Greece, France, and the various Russian sectors. Virtually all these territories are already liberated, or about to be liberated by the United Nations, and little attention need therefore be paid to this group of HSSPF.

In Italy the German police administration is slightly different. Since the BADOGLIO Armistice in September, 1943, between the Italians and the Allies, SS-OGF Gen. d. W. SS Karl WOLFF has been installed in the German held part of the country as *Hochste SS- u. Polizeiführer*. He is HIMMLER's representative and military plenipotentiary for all Italy with Headquarters at Verona.

WOLFF is the immediate superior to the HSSPF *Adriatische Küste* (Adriatic Coastal Zone) at Trieste and possibly also to one or two other HSSPF established for the Western and Central parts of Northern Italy. This, however, is not confirmed, and it is possible that WOLFF himself may administer these parts of Italy as HSSPF, his title as *Hochste SS-Pf* merely expressing that he is the superior of one other HSSPF, namely the one located at Trieste. In addition, several SS-Pf (see para. 18 below) are known to be established in Italy.

WOLFF is also *Chef des Persönlichen Stabes* (Chief of HIMMLER's Personal Staff) and was, until recently, HIMMLER's representative at the *Führerhauptquartier*, i.e. the OKW (The Armed Forces High Command).

A situation similar to the one described above for Italy existed in the Ukraine, where until summer, 1944, SS-OGF Gen. d. Pol. Hans PRÜTZMANN was known as *Hochste SS-Pf*, administering that territory himself like any other HSSPF, but being, at the same time, superior to another HSSPF, namely the HSSPF *Schwarzes Meer* (Black Sea) at Odessa—who has now moved to Tarnow (Tarnawa) in Transylvania.

17. Powers of the HSSPF

The principal functions of the HSSPF today are to ensure smooth co-operation between the regional SS and Police Offices and the local military and civil authorities, and, in the event of an emergency, to take over command of the combined SS and Police forces in his area.

As senior responsible police official representing Headquarters in Berlin the HSSPF has a seat on the Defence Committee set up by the *Ministerrat für die Reichverteidigung* (Ministerial Council for National Defence) in each *Reichverteidigungsbezirk* (Reich Defence Region). These Defence Regions were originally identical with the *Wehrkreise*, but as a result of the decree of 17th November, 1942, they are now identical with the 42 Party *Gemeinschaften* (see list of *Reichverteidigungskommissionen* in Annex B).

The Superior SS and Police Commanders are also HIMMLER's representatives with the *Wehr-*

macht and work in close co-operation with the Acting Corps commanders, who are the military chiefs and commanding Generals of the *Wehrkreise*. Collaboration between these two high commanders in each area has become more and more important, because, since about June, 1943, "volunteers" have been drafted regularly and at an accelerated pace, partly through *Wehrmacht* channels, into the *Waffen-SS*, instead of into the regular Army, Navy or Air Force.

The forces at the disposal of the HSSPF include the *Allgemeine-SS Standarten* (Regiments)—i.e. the part-time voluntary members of the SS—units of the *Waffen-SS* in the local garrison and *Waffen-SS* depot units, all branches of the *Reguläre Polizei* (Orpo) and security police (*Sipo*) and the forces of the Security Service (*SD*).

An HSSPF usually holds the rank of SS *Gruppenführer* and *Generalmajor* der Polizei. He has, as principal advisers and members of his staff, the Regional Commander of the *Sipo* and *SD* (BdS or IdS: see para. 90), the Regional Commander of the Orpo (BdO: see para. 30), the *Stabsführer* (Chief of Staff) of the *Allgemeine-SS*, and any other official who may be nominated for a specific task.

In occupied territory the HSSPF may also command the units of the *Waffen-SS* if they are not under direct *Waffen-SS* or Army Command. For example, the HSSPF in Norway, SS-*Obergruppenführer*, *General der Polizei* Wilhelm REDESS was appointed HIMMLER's special representative at the Norway Headquarters of the Army General Staff, and presumably commands the *Waffen-SS* units in Norway.

Two other recent incidents strikingly illuminate the growing potentialities of the post *Hochste-SS* and *Polizeiführer*.

SS-OGF, *General der Polizei und der Waffen-SS* Erich von dem BACH-ZELEWSKI, formerly HSSPF in *Wehrkreis VIII* (SS-Oberabschnitt SÜD-OST) and later HSSPF in several Eastern occupied territories, was recently appointed Commander in Chief of all German forces in the Warsaw sector, thereby commanding not only all SS, *Waffen-SS* and Police Forces, but the forces of the *Wehrmacht*, including even the *Luftwaffe*.

One day later, SS-OGF, *General der Polizei*, NSKK-OGF Hermann HÖFLE, the HSSPF of *Wehrkreis XI* (SS-Oberabschnitt MITTE) was appointed Commander in Chief of all German forces in Slovakia. Hitherto SS and Police Forces employed at the front have always been under the command of Army or Air Force Generals: now, for the first time *Wehrmacht* forces have come under the command of SS and Police Generals.

18. SS- und Polizeiführer

Certain occupied territories such as the *General Gouvernement*, Norway, the Baltic countries, and other Eastern and Western territories (many, of course, having since been liberated by the Allies), are known as *Reichskommissariate*. In a *Reichskommissariat* all Police and SS forces are commanded by an HSSPF, with his assistant BdO and BdS. Most of the *Reichskommissariate* are again administratively subdivided into *Generalgouvernements*, and in these areas the Germans have established SS- und *Polizeiführer* (SSPF—SS and Police Commanders). As subregional executives these men combine full SS and Police command in their areas, and come under the HSSPF responsible for the entire territory.

Under the HSSPF of the Government General at Krakau for example, there exist, or existed,

SSPF in Lublin, Radom, Warsaw, Lemberg and Krakau.

An SSPF has, as his chief assistants and members of his staff, a *Kommandeur der Sipo* (Subdistrict Commander of the *Reguläre Polizei*) and a *Kommandeur der Sipo und des SD* (Subdistrict Com-

mander of the Security Police and the Security Service): and these two offices are discussed in para. 32 and para. 93 respectively.

Thus, in the organization of his staff as well as in his functions, the SSPF is a smaller scale version of the HSSPF.

PA/110

Berlin, den 3. April 1941.

An den Chef der deutschen Polizei.
An den Reichsführer der SS.

Betreff: Planung und Bau der W- und Polizeistützpunkte.

In den W- und Polizeistützpunkten 1. und 2. Ordnung sind sofort das Gelände und die Gebäude auszusuchen und zu bezeichnen. In der W- und Polizeistützpunkte in den Städten und in den W- und Polizeistützpunkten in den Dörfern des Reichsgebietes ist das Gelände für die W- und Polizeistützpunkte festzusetzen. Das Gelände soll möglichst in der Stadt, wenn nicht anders möglich, an ihrer Peripherie, nicht aber außerhalb der Stadt gelegen sein. Es ist so auszusuchen, daß es das Stadtgebiet beherrscht, und daß es militärisch befestigt und verteidigt werden kann. Das Gelände muß so groß sein, daß es alles aufnehmen kann, was zur W- und Polizei, aber auch zu allen anderen deutschen Dienststellen (ohne Wehrmacht) gehört. Das Gelände muß guten Baugrund haben mit eigener besser Wasser-versorgung. In einzelnen Fällen ist in diesen W- und Polizeistützpunkten und Wohnvierteln der Platz für folgende Anlagen und Bauten vorzusehen:

Unterkunft für geschlossene Formationen der W- und Polizei mit allen dazugehörigen Einrichtungen, Räumlichkeiten für alle sonstigen Dienststellen der W- und Polizei.

Räumungen für die Familien der Verheirateten.

Hierbei

- a) die höheren W- und Polizeiführer 101 bis 109,
- b) den höheren W- und Polizeiführer z.B.V.,
- c) den höheren W- und Polizeiführer Ost in Krakau,
- d) den höheren W- und Polizeiführer Nordost in Königsberg,
- e) den W- und Polizeiführer in Lüttich.

Schreiben zur Errichtung der SS- und Polizeistützpunkte im neuen Ostraum Hauptamt Ordnungspolizei. Seite 1

Hierbei gehören auch die Bauten von Baracken mit Toiletten, mit Ställen für Pferde, Wirtschaftsgebäude, Lebensmitteldepots, alle hygienischen Einrichtungen wie Kader, Brausen, Entwässerungsanlagen, Kleider trocknenanlagen und die selbständigen Versorgungsbetriebe für Elektrizität, Heizung und Wasser. Es sind vorzusehen alle Anlagen für die Freizeitgestaltung wie Sportplätze, Reiterplätze, wenn möglich, auch freie Badeanlagen. Es sind weiter vorzusehen und einzurichten alle Bauten für den Feuer- und Luftschutz. Die nötige Geräteausrüstung ist zu beschaffen. Soweit bei einzelnen W- und Polizei-Stützpunkten Landplätze für leichte Flugzeuge wie Störche vorhanden sind, werden diese gleichfalls in Besitz genommen.

In den Standorten über 200.000 Einwohner ist zunächst die Unterkunft für 1 Million oder 1 W-Stummen, in die übrigen W- und Polizeistützpunkte 1. und 2. Ordnung für je 1 Kommando W oder Polizei vorzusehen.

Die militärische Sicherung der W- und Polizeistützpunkte ist durch entsprechende Sicherstellung von Waffentrocken und ausreichender Munition neben der reinen Truppenbereitschaft zu veranlassen. Es sind hierbei neben den leichten Jägergeschützen, Granatwerfern, Maschinengewehren, Selbstlädewehren auch Geschütze leichter Kalibers einbezuhrachten. Für die Angehörigen der dort eingesetzten W- und Polizeikräfte, auch für die Frauen, und für alle dort vorhandenen übrigen Männer und Frauen sind Waffen bereitstellen. Waffenausbildung ist für alle Einwohner eines W- und Polizei-Stützpunktes durchzuführen. Eine Selbstverteidlichkeit ist die Unterbringung des notwendigen Vorrates an Betriebsstoff für Kraftwagen.

Die Versorgung und Ausstattung der Truppe ist durch eine entsprechende Anlage von Reserven aus dem Lande sicherzustellen. Es handelt sich dabei um Lebensmittel aller Art, die sich zur Lagerung eignen wie Mehl, Getreide, Zucker, Konserven usw. Anzustreben ist, daß noch vor Einbruch der Winterzeit soweit Lebensmittel vorhanden sind, daß alle Angehörigen der Stützpunkte drei Monate davon leben können.

Es

Schreiben zur Errichtung der SS- und Polizeistützpunkte im neuen Ostraum Hauptamt Ordnungspolizei. Seite 2

Korespondencja z 1941 roku wykazująca, że to Daluge i Ordnungspolizei a nie Globocnik był zwierzchnikiem administracyjnym nad SS-Ausbildungslager Trawniki:
Facsimili of the correspondence from 1941, regarding planning and establishment of Police Outposts for the New Eastern Territories, indicate that K. Daluge and the Civil Order Police, but not O. Globocnik, were in charge of administration at the Trawniki Camp

Man für die Veranlassung der Besetzung der Stützpunkte mit, still vollständig auch für die Versorgung der Heil- und Zögelfür. Nach Möglichkeit ist weiterhin zu sorgen für Lager von Unterbekleidung, Pelzen, Pelzwaren, Pelzstiefeln, Pelzstiefeln und vor allem Pelzen. Sollen die Stützpunkte der Besatzung dafür zu tragen, das auch bezüglich der Unterbekleidung entsprechende Schichten für die Besatzung und vor allem Pelzen Schneeschuhunterstützung beschafft wird.

Für diese W- und Polizeistützpunkte und Wohnviertel kann aber für die Durchführung der Bauten noch für die Ausstattung mit Ausrüstung auch nur eine größere Hilfe von Seite der Besatzung erwartet werden.

Zur Durchführung dieser Aufgaben werden hier, sind den Staben der höheren W- und Polizeiführer zugeteilt:

- Ein Baukörper mit Arbeitsstab (Polizeireserve), der die Plätze der W- und Polizeistützpunkte und Wohnviertel ausmacht und versorgt und planmäßig mit den verschiedenen Bauten und Anlagen fertigstellt. Zu diesen Aufgaben gehört auch dort, wo vorhanden, die Auswahl der Flugplätze.
- Eine Gruppe oder ein Zug Wehrmännern von der Waffen-W, die die geologische Gegebenheit des Platzes für den W- und Polizeistützpunkt prüft und beurteilt.
- Ein Mechanikerführer (Offizier der Ordnungspolizei), dessen Aufgaben noch durch eine besondere Dienstanweisung festgelegt wird.
- Ein Verwaltungsführer für alle Aufgaben, Bauten, Einrichtung und Verwaltung der W- und Polizeistützpunkte, gestellt von Hauptamt Haushalt und Bauten, W-Gruppenführer Post.

In Vertretung:
Gen. D a l u e g e.

Beglaubigt:
Hauptwachsch. A. Sch.

Verteiler-Innenabteil:
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.

10

Schreiben zur Errichtung der SS- und Polizeistützpunkte im neuen Ostraum Hauptamt Ordnungspolizei, Seite 3

Der Chef der Ordnungspolizei
Gen. D a l u e g e.

Berlin am 7. den 5. August 1941
Unter den Linden 14

Betr.: Aufgaben der W- und Polizeiführer, sowie der Standortkommandanten.

Eine vorläufige Aufgabe ist die Schaffung der W- und Polizeistützpunkte. Nach seinem Brief vom 31.7.1941 - O-260, I & Nr. 22/41 (6) - mit dem Ziele, daß diese Stützpunkte noch vor Einbruch der kalten Jahreszeit fertiggestellt werden. Soweit das Gebiet schon den Reichskommissaren untersteht, sind in den Standorten der Reichskommissare und Generalkommissare die Plätze und Bauten für die W- und Polizeistützpunkte festzulegen. Pläne sind zu beschaffen, die vorhandenen baulichen Anlagen einzuschließen und mit umgeben einzureichen.

Die Aufstellung der Schutzmannschaften nach dem Befehl vom 31.7.1941 - O-260, I & Nr. 22/41 (6) - ist beschleunigt durchzuführen. Die Art ihrer Verwendung ist festzulegen. Für die Übernahme von örtlichen polizeilichen Aufgaben durch die Schutzmannschaften sind die entsprechenden Dienststellen einzurichten.

Gen. D a l u e g e.

An die höheren W- und Polizeiführer
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.

Verteiler-Innenabteil:

Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.
Gen. D a l u e g e.

Rozkaz Kurta Daluge określa Globocnika jako „Sonderbeauftragte, nie zaś „Beauftragte”.
Authenticated order of the Chief of the German Civil Order Police, K. Daluge, identifies Globocnik as the „Sonderbeauftragte” while Trawniki ID cards identify him incorrectly as the „Beauftragte”

Der Chef der Ordnungspolizei
Kdo. G 2 (O 1) Nr. 394/41 (G.)

Berlin am 7. d. d. 5. August 1941
Unter den Linden 74

Betr.: Aufgaben der W- und Polizeiführer, sowie
der Standortkommandanten.

Eine vordringliche Aufgabe ist die Schaffung der W- und Polizeistützpunkte nach meinem Erlass vom 31.7.1941 - O-Kdo. I g Nr. 22/41 (g) - mit dem Ziele, daß diese Stützpunkte noch vor Einbruch der kalten Jahreszeit fertiggestellt werden. Soweit das Gebiet schon den Reichskommissaren untersteht, sind in den Standorten der Reichskommissare und Generalkommissare die Plätze und Bauten für die W- und Polizeistützpunkte festzulegen. Pläne sind zu beschaffen, die vorhandenen Baulichkeiten einzuzeichnen und mir umgehend einzureichen.

Die Aufstellung der Schutzmannschaften nach meinem Erlass vom 31.7.1941 - O-Kdo. I g Nr. 24 II/41 g - ist beschleunigt durchzuführen. Die Art ihrer Verwendung ist festzulegen. Für die Übernahme von örtlichen polizeilichen Aufgaben durch die Schutzmannschaften sind die entsprechenden Dienststellen einzurichten.

gez. D a l u g e .

Beglaubigt:

Römer
Rev. Leutn. d. SchP.

An
die Höheren W- und Polizeiführer
b.d.Bef.rückw.H.Geb.
101, 102, 103 und z.b.V.,
den Sonderbeauftragten für die Errichtung
der W- und Polizeistützpunkte in Lublin
- W-Brgf. Globocnik -

Verteiler innerhalb:

Chef OP.,
" Kdo. Ant.,
" VdR.,
" Sich. Pol. u. SD.,
Chef W-RA., Chef W-Pers. HA.,
Gen. Insp.,
Reichsamt RN.,
Arbeitsgruppen, Gruppen u. Untergruppen,
Kdo. Adj.,
Abt. I,
O 1

= 10 Abdr.

*Chenar gef. / neu, das
es 2 d. von der Lage in
Prüfung der Ermittlungsmittel
geschlossen hat*

Delegacja i sonderausweis Teodora Pryjmy.

Der SS- und Polizeiführer
im Distrikt Lublin
-Ausbildungslager Trawniki-

Aktz. U./Sch/H.

Trawniki, am 11.3.43

An
SS-Hauptsturmführer Schuster
Nachschublager Rußland-Süd
in L u b l i n

Mit dem heutigen Tage wird vom Ausbildungslager Trawniki an die obige
Dienststelle der Wachmann

P r y j m a, Vorn.: Theodor,
versetzt.

Enk.Nr.2980

Der Kommandeur des Ausbildungslagers Trawniki

i.A.

Schwarzschneider
SS-Untersturmführer

Kommandeur			
Gültig: 13. MARZ. 1943			
Abt.	Reg.		Rnl.

D

Gültig nur für Dienstreisen!

D

Sonderausweis

Der Wachmann Theodor P r y j m a

(Dienstgrad, Vor- und Nachname)

von SS- und Polizeiführer im Distrikt Lublin, Ausbildungslager Trawniki

(Zusatzteil *)

reist am 11. März 1943

(Datum)

nach L u b l i n

(Zielort)

Grund: Versetzung

Rückreise**) am - - - 194

Ausgestellt am 10. März 1943

*) bzw. Totenbezeichnung - i. B. Feldbahn-
nummer - nach den jeweils gegebenen Be-
stimmungen.

**) Freichen, falls nicht zutreffend.

(Dienststempel)

Ausbildungslager Trawniki

Schwarzschneider

SS-Untersturmführer

Einwo erforderliche Angaben über Abfindungen mit Verpflegung usw. - nur mit Dienststempel und Unterschrift des
Kompanie- bzw. Führers gültig - siehe Rückseite.

Obóz w Trawnikach oddelegowuje strażników załączając Dienstaussweis.

Der SS-und Polizeiführer
im Distrikt Lublin
-Ausbildungslager Trawniki-

Trawniki, am 17.4.43

Übergabeverhandlung

An die
SS-Standortkommandantur
in L u b l i n

Mit dem heutigen Tage werden an die obige Dienststelle vom Ausbildungslager Trawniki folgende Wachmänner (SB) versetzt:

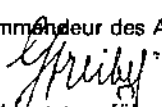
	Erk.Nr.	
1. Gruppenwachmann <u>L a u b h a h n</u> , Arthur
geb.am 23.11.18 in Mühlberg/ASSRdWD
die Wachmänner:	57	
2. <u>D o l j a</u> , Wasili
geb.am 20.12.21 in Tschkalowa/Dnjeopetrowsk	441	
3. <u>K u r s k i j</u> , Viktor
geb.am 17.6.22 in Kremenschuk/Poltawa	946	
4. <u>B o n d a r e n k o</u> , Sidor
geb. am. 15.5.21 in Iwangelod/Kirowograd	1759	
5. <u>B o i k o</u> , Sergej
geb.am 7.11.22 in Staraja Borispolsky/Kiew.	1510	
6. <u>D y m y t r y j e w</u> , Fedor
geb.am. 21.2.21 in Tschiheryn	1689	
7. <u>G o l u b</u> , Alexander
geb.am 1.11.21 in Popiwzi/Winiz	619	
8. <u>O s o w y j</u> , Grigorij
geb.am 12.10.23 in Liman/Charkoe	2780	
9. <u>G o s c h i k</u> , Grigorij
geb.am 27.5.17 in Soborosnowzy/Kamenez-Podolsk	296	
10. <u>S a d n i p r o n y</u> , Andrej
geb.am 30.10.21 in Jablonowka/Kiew	725	
11. <u>T s c h e r n i k</u> , Nikolaj
geb.am 20.08.23 in Alexandrowka/Nikolajewsk	1835	
12. <u>K u s a - w k e w</u> , Nikifir Kraftfabrer -
geb.am-1.6.17-in Krasnojarsk - -
H o r d o w s k y j Stach, geb.am 16.6.16 in Schischkowzi	1259
2426	

Hierzu:

Kraftfabrer

- 12 Dienstaussweis
1 Vergleichsmittellung

Der Kommandeur des Ausbildungslagers Trawniki

SS-Hauptsturmführer

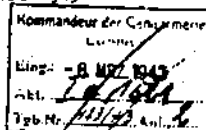
Obóz w Trawnikach odnawia zagubione Dienstaussweisy oddelegowanych strażników
Typical Trawniki personnel transfer list

Der ~~SS~~- und Polizeiführer:

~~Ausstellungsgang~~

Betr.: Dienstaussweise f. wachm.
Bezug: Dtg. Schr. v. 19.2.43
Anl. 1-2-

Trawniki, den 6. März 1943

An den
Kommandeur der Gendarmerie
in Lublin

In der Anlage übersenden wir Ihnen einen neuen Dienstaussweis
für den in Verlust geratenen des wachmanns:

S u s l o w, Vorn.: Nikolai
und den Dienstaussweis für wachmann:

D a y t r y j i w, Vorn.: Fedir,
welcher dem Ado. Bilgoraj zuguteilt ist.

Der Kommandeur des Ausbildungslagers Trawniki

i. A. *Kabakhe*
Oberw. d. Sch. R.

2.3.4

(57) 145 p

8

~~SS-Wirtschafts-Verwaltungshauptamt~~
~~SS-Ausstellungsgang~~

Trawniki, den 24. Sept. 1943

An den

~~SS-Wachmann~~ Vladimir T s c h e r n j a w s k i

Ih. befordern Sie zum ~~SS-Oberwachmann~~

Tag der Beförderung ist der 4. Oktober 1943

~~Stempel~~

~~SS-Ausbildungslager Trawniki~~

Griib
~~SS-Untersuchungs- (P) a~~
~~SS-Kommandeur~~

SS-Wirtschafts-Verwaltungshauptamt Trawniki

Obóz w Trawnikach oddelegowuje strażników.

14. Juli

An den
Kommandeur des Ausbildungslagers
Trawniki.

Die Mäntel der nachstehend aufgeführten Wachmänner sind
während eines Einsatzes abhanden gekommen:

-Wachmann Scholochow
Smirnow
Turjanski
Andruschak.

Es wird gebeten, diese in den Selbbüchern zu streichen.

Der M- und Polizeiführer
im Distrikt Lublin
i.A.

M-Oberstürmführer

SS-und Polizeiführer
im Distrikt Lublin
Ausbildungslager Trawniki-

Trawniki, am 24.11.42

Ü b e r g a b e v e r h a n d l u n g

An die
SS-Standortkommandantur
in Lublin

Mit dem heutigen Tage werden vom Ausbildungslager Trawniki an die obige
Dienststelle folgende Wachmänner abgestellt:

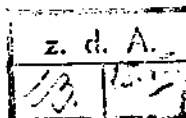
1.) S o l o n t s c h u k o w , Alexander,	Erk.Nr.2537
geb.am 8.8.18 in Staniza.	
2.) S c h o l o c h o w , Sergej,	2132
geb.am 12.9.19 in Marxstadt.	
3.) A d a m s o h n , Wladimir,	2121
geb.am 1.1.17 in Starorusski.	

Richtig

übergeben:

übernommen:

Rev.Obw.d.Sch.d.Res.

W-Standortkommandantur
Lublin der Waffen - W

Lublin, den 25. Juni 1943

Az.: 23/43/Vo/Hg

Betr.: Beförderungen bzw. Ernennungen von Oberwachmännern und Wachmännern.

Bezug: Persönliche Rücksprache W-Hauptsturmführer Streibel mit W-Obersturmführer Vollmer.

An das

Ausbildungslager

T r a w n i k i

z.Hd.d.W-Hauptsturmführer Streibel.

Die Kommandantur bittet, durch den Kommandeur der dortigen Dienststelle folgende Beförderungen bzw. Ernennungen auszusprechen :

- 1.) Oberwachmann Alex Martschenko, geb.24.10.1921
in Charkow, Ausweis Nr. 1058 zum Rottenwachmann,
- 2.) Oberwachmann Richard Zobel, geb.23.12.20
in Alexioka, Ausweis Nr. 78, zum Rottenwachmann,
- 3.) Wachmann Wladimir Adamson, geb.1.1.1917
in Dno b/Leningrad, Ausweis Nr. 2121 zum Oberwachmann.

Die Obengenannten sind seit dem 23.2.42 bzw. Dezember 1942 bei der Kommandantur tätig und haben ihren Dienst äusserst gewissenhaft und zur Zufriedenheit ausgeführt.

a.B.

W-Obersturmführer und
Adjutant.

Oddelegowanie („Uebergabeverhandlung”) 55 strażników do Treblinki nie zawiera wzmianki o przekazaniu Dienstaussweisów.

Trawniki to Treblinka personnel transfer list indicates that ID numbers („dog tags”) were issued to Trawniki guards

Dr. ...-...-...-...

7. The Plaintiff seeks to be appointed guardian of the person of the Defendant.

~~CONFIDENTIAL - SECURITY INFORMATION~~

2025-01-13 14:34:33

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

Die zum heutigen Tage vor dem Landesgericht Magdeburg zu die obigen
Materiellen Tatsachen festgestellt (53) angewandt bzw. angewandt:

SECRET

4032 ~~CONFIDENTIAL~~ INTERCOM, A-100-100

2025 RELEASE UNDER E.O. 14176

SECRET

572

117

604

4630

57

S. J. S. C. L. E. M. A. ALFONSO - 700

9-10-68 10:22

7-20-68

7-10-68

12-11-68 12:11 PM 12-11-68 12:11 PM

DECLASS. AUTHORITY: 25 USC 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629, 1630, 1631, 1632, 1633, 1634, 1635, 1636, 1637, 1638, 1639, 1640, 1641, 1642, 1643, 1644, 1645, 1646, 1647, 1648, 1649, 1650, 1651, 1652, 1653, 1654, 1655, 1656, 1657, 1658, 1659, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665, 1666, 1667, 1668, 1669, 1670, 1671, 1672, 1673, 1674, 1675, 1676, 1677, 1678, 1679, 1680, 1681, 1682, 1683, 1684, 1685, 1686, 1687, 1688, 1689, 1690, 1691, 1692, 1693, 1694, 1695, 1696, 1697, 1698, 1699, 1700, 1701, 1702, 1703, 1704, 1705, 1706, 1707, 1708, 1709, 1710, 1711, 1712, 1713, 1714, 1715, 1716, 1717, 1718, 1719, 1720, 1721, 1722, 1723, 1724, 1725, 1726, 1727, 1728, 1729, 1730, 1731, 1732, 1733, 1734, 1735, 1736, 1737, 1738, 1739, 1740, 1741, 1742, 1743, 1744, 1745, 1746, 1747, 1748, 1749, 1750, 1751, 1752, 1753, 1754, 1755, 1756, 1757, 1758, 1759, 1760, 1761, 1762, 1763, 1764, 1765, 1766, 1767, 1768, 1769, 1770, 1771, 1772, 1773, 1774, 1775, 1776, 1777, 1778, 1779, 1780, 1781, 1782, 1783, 1784, 1785, 1786, 1787, 1788, 1789, 1790, 1791, 1792, 1793, 1794, 1795, 1796, 1797, 1798, 1799, 1800, 1801, 1802, 1803, 1804, 1805, 1806, 1807, 1808, 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814, 1815, 1816, 1817, 1818, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, 1860, 1861, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 230

Feb. an 12. 32 in Krasnodar/Taganrog - 6 rows

problem 5.4.21 in Petrovich.

Subj: "20.6.23 in Elizabeth's investigation"

Ex-100 10.12.53 In de reusochos

am 25.12.75 in H. Langschik.

Oddelegowanie („Uebergabeverhandlung”) 55 strażników do Treblinki nie zawiera wzmianki o przekazaniu Dienstaussweiserów.

Trawniki to Treblinka personnel transfer list indicates that ID numbers („dog tags”) were issued to Trawniki guards

19.01.1942	Ziuruk, Peter	geb.am 10.10.12 in Nowy Jark/Beromisch	1909
20.01.1942	Ziuruk, Alexander	geb.am 12.10.12 in Kijewskaja/Beromisch	1909
21.01.1942	Ziuruk, Johann	geb.am 10.10.12 in Kijewskaja	1909
22.01.1942	Ziuruk, Elbert	geb.am 20.10.12 in Kijewskaja	1909
23.01.1942	Ziuruk, Elbert	geb.am 20.10.12 in Kijewskaja	1909
24.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
25.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
26.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
27.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
28.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
29.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
30.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
31.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
32.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
33.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
34.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
35.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
36.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
37.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
38.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
39.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
40.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
41.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
42.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909
43.01.1942	Ziuruk, Stanislaw	geb.am 21.12.21 in Kijewskaja	1909

Oddelegowanie („Uebergabeverhandlung“) 55 strażników do Treblinki nie zawiera wzmianki o przekazaniu Dienstaussweisów.

Trawniki to Treblinka personnel transfer list indicates that ID numbers („dog tags“) were issued to Trawniki guards

44.Сидоренко, Васил	1622
geb.am 14.2.05 in Swalky	
45.Косенко, Иван	1675
geb.am 7.7.10 in Alowetka	
46.Степан, Амур	1662
geb.am 3.2.19 in Lewi/Watland.	
47.Гисстуллин, Лазар	1694
geb.am 1.1.11 in Zernstkin	
48.Салескарёв, Амур	1702
geb.am 30.5.20 in Jelandline	
49.Садирёков, Сари	1725
geb.am 20.5.17 in Urjak	
50.Сендзяренко, Миколай	1926
geb.am 1.5.22 in Alowetka	
51.Демитренко, Андрей	1945
geb.am 8.7.22 in Hochaliboka	
52.Кравченко, Корней	2075
geb.am 30.11.17 in Radowl/Chitonir	
53.Дятченко, Роман	2091
geb.am 2.2.23 in Kublicka/Alina	
54.Свечков, Иван	2112
geb.am 10.8.14 in Tschernowka/Nowosibirsk	
55.Устиселенко, Елисаило	2135
geb.am 10.12.10 in Radorinscha.	

Richtig

Überprüft am:

Kennig
am 04.05.2004

Gezeichnet am:

Lista personelu Treblinki zawiera kolumnę o wydanych książeczkach wojskowych (SS-Soldbucher). Treblinka Labor Camp personnel list indicates that SS paybooks were issued to Trawniki guards.

File 100-384482-644/65 (1)

Arbeitslohn Treblich

MEMORANDUM

Bur. II
p. 38

No.	Player	Points	Rebounds	Assists	Steals	Blocks	Minutes	Points per game	Rebounds per game	Assists per game	Steals per game	Blocks per game
1.	W. J. Richardson	25.6.18	14					25.6	1.8			
2.	"	Karvonen	11.11.18	863				11.11				
3.	"	Strobo	9.10	143				9.10				
4.	"	Strobo	2.20	1612				2.20				
5.	W. J. Richardson	29.11.22	964					29.11				
6.	"	Andersson	22.8.19	132				22.8				
7.	"	Poppo	7.15	120				7.15				
8.	"	Virtanen	19.8.27	26				19.8				
9.	W. J. Richardson	20.3.17	2113					20.3				
10.	"	Hilola	16.12.16	222				16.12				
"	"	Strobo	28.12.21	2694				28.12				
12.	"	Goos	16.3.15	1570				16.3				
13.	"	Jaakola	25.12.08	1005				25.12				
14.	"	Kallio	24.12.20	1628				24.12				
15.	"	Koskinen	4.5.20	1584				4.5				
16.	"	Hilola	21.3.18	1672				21.3				
17.	"	Kallio	20.6.22	1316				20.6				
18.	"	Ojala	6.10.22	266				6.10				
19.	"	Pietiläinen	1.5.21	1582				1.5				
20.	"	Pietiläinen	9.6.22	152				9.6				
21.	"	Kallio	24.1.14	979				24.1				
22.	W. J. Richardson	13.10.22	1769					13.10				
23.	"	Andersson	15.6.18	1040				15.6				
24.	"	Andersson	7.11.21	524				7.11				
25.	"	Hilola	7.1.18	132				7.1				
26.	"	Goos	26.5.10	1141				26.5				
27.	"	Hilola	1.8.22	1526				1.8				
28.	"	Poppo	3.8.21	1446				3.8				
29.	"	Strobo	10.8.12	1127				10.8				
30.	"	Juntti	21.9.22	1032				21.9				
31.	"	Ivan	20.12.20	1637				20.12				
32.	"	Strobo	2.3.15	2376				2.3				
33.	"	Andersson	8.7.22	1543				8.7				
34.	"	Koskinen	2.2.23	209				2.2				
35.	"	Strobo	21.11.18	1362				21.11				
36.	"	Strobo	12.12.21	2694				12.12				
37.	"	Strobo	19.8.27	26				19.8				

Lista personelu Treblinky zawiera kolumnę o wydanych książeczkach wojskowych (SS-Soldbucher).
Treblinka Labor Camp personnel list indicates that SS paybooks were issued to Trawniki guards.

Leg. No.	DIALECTIC	Name	Position	Sub. No.	SS-Soldbucher No.
77.	Wachmann	Schewerov Michael	Michael Schewerov	6.20	2450
78.	"	Senzov Leonid	Leonid Senzov	7.22	1812
79.	"	Sirota Leonid	Leonid Sirota	24. 3.18	512
80.	"	Sirotenko Leonid	Leonid Sirotenko	21. 1.23	1907
81.	"	Solozub Leonid	Leonid Solozub	5. 3.19	2034
82.	"	Spak Leonid	Leonid Spak	4.10.22	1767
83.	"	Stepanenko	Stepanenko	25.12.19	1838
84.	"	Sutlov Leonid	Ivan Sutlov	12. 5.17	1215
85.	"	Syakovsky Leonid	Petro Syak	16.10.22	1850
86.	"	Svechnik Leonid	Ivan Svechnik	15. 8.74	2322
87.	"	Tachalov Leonid	Vasyr Tachalov	25. 1.23	1701
88.	"	Ustichenko	Ustichenko	16. 1.16	2133
89.	"	Vagov Leonid	Leonid Vagov	22. 5.22	1772
90.	"	Vaschuk Leonid	Petro Vaschuk	27. 6.18	1750

U
11.10.1944

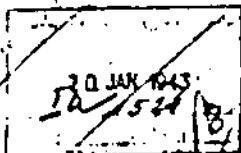
6 N. 54

Korespondencja dotycząca zagubionych Dienstaussweisów.
Correspondence from 1943 regarding lost Trawniki ID cards

Der SS- und Polizeiführer
im Distr. Lublin
- Ausbildungslager Trawniki -

Trawniki, am 28. Januar 1942

Unschriftlich mit 3 Anlagen dem
Kommandeur der Gendarmerie
in Lublin

zurückgereicht.

Handwritten: (H. H. H.)
Zu Anlg. 1) Der Dienstaussweis ist von dort aus für ungültig erklärt zu
lassen. Von Soslowitz ein Lichtbild (Farbbild) nach hier zu
schicken, damit eine Zweitausfertigung seines Dienstaussweises
ausgestellt werden kann.
fu. ad. Zu Anlg. 2) Die unbrauchbaren Stücke können in Ausbildungslager Trawniki
ausgetauscht werden.
Zu Anlg. 3) Das beschädigte Gewehr kann in Ausbildungslager Trawniki
ausgetauscht werden.

Der Kommandeur des Ausbildungsl. Trawniki
Handwritten: Am 28.1.1942. Kommandeur des Ausbildungsl. Trawniki.
Handwritten: Gruber
SS- Hauptsturmführer

Kommandeur der Gendarmerie
im Distrikt Lublin
-Abt. I a 1521 Tgb. Nr. 123/43-

Lublin, den 9. März 1943.

An den
Gendarmeriezug
in B i l g o r a j .

Betrifft: Dienstaussweis des Wachmannes Dmytryjw aus Trawniki.
Bezug: Schr. d. Zdra. d. Ausbildungslagers Trawniki v. 6.3.43.
Anlagen: -1-

In der Anlage übersende ich den Dienstaussweis Nr. 1689 für
den Wachmann D m y t r y j i w von Sägewerk Markowice. Der
Aussweis ist gegen Empfangsbescheinigung an den Wachmann auszu-
händigen. Die Empfangsbescheinigung ist hier vorzulegen.

Handwritten: B.F. [Signature]

Correspondence re: Trawniki ID cards

Entwurf!

Kommandeur der Gendarmerie
in Distrikt Lublin
-Abt. I a 15 21 -

Lublin, den 4. Februar 1943.

1.) Schreibe:

An den
Gendarmeriezug
in Y r a w n i k.

Befertigt:	_____
Verglichen:	_____
Geprüft:	_____
Abgemacht:	5 Feb 1943

Betrifft: Verlust des Ausweises des Wachmannes Suslow Nikolai.
Bezug: Dortige Meldung v. 2.1.43 Tgt. Nr. 5/43 an den Kdr.d. Ausbildungslagers Trawniki.

Der Kommandeur des // - Ausbildungslagers Trawniki hat am 25.1.43 mitgeteilt, daß der verlorengegangene Ausweis Nr. 805 des Wachmannes Suslow Nikolai für verlustig erklärt werden soll. Für die Ausstellung eines neuen Ausweises ist ein Lichtbild des Suslow erforderlich. Den Suslow ist aufzugeben, umgehend ein Lichtbild dem Kdr.d. // - Ausbildungslagers Trawniki auf dem Dienstwege einzusenden.

2.) Vv. 25.2.43.

Kommandeur der Gendarmerie
in Distrikt Lublin
-Abt. I a 15 21 -

Lublin, den 4. Februar 1943.

An den
Gendarmeriezug
in Y r a w n i k.

Betrifft: Verlust des Ausweises des Wachmannes Suslow Nikolai.
Bezug: Dortige Meldung v. 2.1.43 Tgt. Nr. 6/43 an den Kdr.d. Ausbildungslagers Trawniki.

Der Kommandeur des // - Ausbildungslagers Trawniki hat am 29.1.43 mitgeteilt, daß der verlorengegangene Ausweis Nr. 805 des Wachmannes Suslow Nikolai für verlustig erklärt werden soll. Für die Ausstellung eines neuen Ausweises ist ein Lichtbild des Suslow erforderlich. Den Suslow ist aufzugeben, umgehend ein Lichtbild dem Kdr.d. // - Ausbildungslagers Trawniki auf dem Dienstwege einzusenden.

Lista personelu Treblinka zawiera kolumnę o wydanych książeczkach wojskowych (SS-Soldbucher).
Treblinka Labor Camp personnel list indicates that SS paybooks were issued to Trawniki guards.

№	Diagnostyka	Nazwa	Forma	Geb.aa	SS-Soldbuch Nr.
39.	Kucharski	Jan	Prac.	3. 7. 19	755
40.	"	Gustaw	Kuch.	3. 7. 19	1682
41.	"	Hajda Jan	Prac.	19. 3. 24	589
42.	"	Hajda Jan	Prac.	26. 7. 23	2078
43.	"	Hajda Jan	Prac.	5. 5. 12	2385
44.	"	Jaworski	Prac.	2. 9. 21	2577
45.	"	Kucharski	Prac.	19. 3. 24	1499
46.	"	Kucharski	Prac.	26. 7. 23	1022
47.	"	Kucharski	Prac.	20. 1. 22	1860
48.	"	Kucharski	Prac.	5. 5. 23	1909
49.	"	Kucharski	Prac.	10. 10. 23	1792
50.	"	Kucharski	Prac.	13. 2. 21	1052
51.	"	Kucharski	Prac.	22. 3. 23	2750
52.	"	Kucharski	Prac.	3. 5. 19	584
53.	"	Kucharski	Prac.	25. 7. 21	2054
54.	"	Kucharski	Prac.	30. 7. 21	2075
55.	"	Kucharski	Prac.	30. 7. 21	2075
56.	"	Kucharski	Prac.	21. 7. 24	1457
57.	"	Kucharski	Prac.	19. 9. 18	1858
58.	"	Kucharski	Prac.	24. 7. 15	2365
59.	"	Kucharski	Prac.	7. 10. 21	2782
60.	"	Kucharski	Prac.	23. 8. 23	2759
61.	"	Kucharski	Prac.	7. 9. 20	2474
62.	"	Kucharski	Prac.	2. 2. 21	2418
63.	"	Kucharski	Prac.	13. 12. 00	2716
64.	"	Kucharski	Prac.	3. 2. 19	1662
65.	"	Kucharski	Prac.	20. 12. 23	1536
66.	"	Kucharski	Prac.	6. 11. 05	2037
67.	"	Kucharski	Prac.	15. 5. 20	2372
68.	"	Kucharski	Prac.	4. 4. 10	236
69.	"	Kucharski	Prac.	8. 7. 21	1870
70.	"	Kucharski	Prac.	23. 4. 19	1995
71.	"	Kucharski	Prac.	15. 5. 24	2722
72.	"	Kucharski	Prac.	20. 5. 17	2722
73.	"	Kucharski	Prac.	15. 5. 22	1923
74.	"	Kucharski	Prac.	7. 3. 21	1722
75.	"	Kucharski	Prac.	15. 5. 23	2225
76.	"	Kucharski	Prac.	6. 6. 23	1938

Zakłady Heinkla w Rostocku występują o dyscyplinarne ukaranie strażników.

Typical „Marschbefehl” Trawniki Guards vices in Heinkel Factory in Rostock & his decision to punish them.

ERNST HEINKEL FLUGZEUGWERKE

Hauptstadt Rostock	
Eingang: 28. Okt. 1943	
Abt.:	
POSTSCHECKKONTO HAMBURG 455 66	
BANKKONTO NIEDERDEUTSCHE LANDESBANK	
- ZIRKULARE - 210 HANSEAT. ROSTOCK	
CODES ARCAHEDITION, EUGOLF-MOSSE-CODE	
DRAHTANSCHRIFT HEINKEL ROSTOCK	
G 1095	

ERNST HEINKEL FLUGZEUGWERKE SEESTADT ROSTOCK

in die

S-Standortverwaltung Lublin
weigstelle Trawniki

POSTSCHECKKONTO HAMBURG 455 66
BANKKONTO NIEDERDEUTSCHE LANDESBANK
- ZIRKULARE - 210 HANSEAT. ROSTOCK
CODES ARCAHEDITION, EUGOLF-MOSSE-CODE
DRAHTANSCHRIFT HEINKEL ROSTOCK
G 1095
8040 IN BERLIN BERLIN W 35 - FIRPLIZUSER 90
FERNRUF 31 35 42 / 32 35 73 - FERNSCHREIBER 0 1325
DRAHTANSCHRIFT HEINKEL FLUG WERKE

Br.Nr.1366/43

RE ZEICHEN

UNSERE NACHRICHT VOM

HAUSRUF

UNSERE ZEICHEN

SEESTADT ROSTOCK

985

WSL/K/Pe

26.10.1943.

BETREFF:

Übersendung von SS-Männern, die zu den
Heinkel-Werken kommandiert waren.

2 Tage geol. Arbeit

10.43

Der Gruppenwachmann Becker überbringt 6
SS-Männer, die von dort zu den Ernst Heinkel Flugzeugwerken
zwecks Verwendung im Werkschutz kommandiert sind. Es han-
delt sich um

152	1. <u>Koritschitzki</u>	Frank
1285	2. <u>Archipenko</u>	Iwan
4595	3. <u>Iserski</u>	Ilkon
1446	4. <u>Robkin</u>	Petro
482	5. <u>Nahorni</u>	Lenka
2882	6. <u>Kosin</u>	Benon

Der Genannte zu 1 hat sich am Sonntag, den 24.10.43
anscheinend mit Brennschspiritus betrunken, hat in diesem Zustand
einen Lagerführer geschlagen, brach nach seiner Festnahme un-
ter Zerschütterung einer Tür aus, erschien auf der Werkschutz-
wache und schlug dort den deutschen Wachhabenden ins Gesicht.
Sein Verhalten ist völlig unqualifizierbar und er ist hier
nicht mehr zu verwenden.

Der Genannte zu 2 hat mit dem Genannten zu 1 zusam-
men den Lagerführer geschlagen. Auch er war stark angetrun-
ken und konnte ebenfalls hier nicht weiter verwendet werden.

Die Genannten von 3 - 6 haben sich ebenfalls wieder-
holt betrunken, zeigen an und für sich dienstlich keineswegs
die erforderliche Zuverlässigkeit, haben dem Gruppenwachmann
Becker laufend Schwierigkeiten gemacht, so daß ebenfalls
ihre Entfernung von hier erforderlich ist.

Im grossen und ganzen hat die Disziplin und das Auf-
treten der nach hier kommandierten Männer in der letzten Zeit
nachgelassen. Die Männer suchen viel den Verkehr mit russi-
schen Frauen und ihr Verhalten in dieser Beziehung hat zu

89

Zakłady Heinkla w Rostocku występują o dyscyplinarne ukaranie strażników.
Typical „Marschbefehl” Trawniki Guards vices in Heinkel Factory in Roßtock & his decision to punish them.

Klagen aus dem Publikum und auch seitens der Gestapo geführt.

Ich bitte den Hauptwachmann B e c k e r anzuweisen und zu informieren, in welcher Weise er in Zukunft stärker auf die Männer einwirkt, damit sie ihr Verhalten so ausrichten, daß sie dienstlich tatsächlich gebraucht werden können und ausserdem nicht mehr zu Beanstandungen Anlass geben.

Ob eine weitere Ablösung erbeten werden soll wird der z.Zt. auf Urlaub befindliche Werksicherheitsleiter, Herr Major a.D. T h o m a s, bei seiner Rückkehr demnächst entscheiden.

Heil Hitler!

ERNST HEINKEL AKTIENGESELLSCHAFT

Werk Seestadt Rostock

Werksicherheitsleitung:

i.V.

(Kraatz)

Komendant Trawniki karze disziplinarie w.w. strażników.
Correspondence directed to Kpt Streibel regarding

SS-Ausbildungslager Trawniki
1. Bataillon

2882
Trawniki, den 29. Oktober 1943

S t r a f v e r f ü g u n g

Ich bestrafe hiermit die SS-Machsmänner

J e s e r s k i j , Jegor

Erk.Nr. 2536 ✓

B o b k i n , Peter

Erk.Nr. 1219 ✓

M a g o r n y , Karp

Erk.Nr. 477

K o s i o k i , Zenon

Erk.Nr. 2582 ✓

Je mit 7 Tagen geschäftlos in Arrest wegen Trunkenheit und dienstlicher Unzuverlässigkeit.

Beginn der Strafzeit: 29.10.1943
4.11.1943

Der Kommandeur des SS-Ausbildungslagers Trawniki

i.V.:

F r a n z
SS-Untersturmführer

Typowy „Marschbefehl“ (Rozkaz wyjazdu)
Typical „Marschbefehl“

Polizeistützpunkt
in, Kr. Radzyń
Fernruf Jablon
Bahnhofsstation Parczew

Marschbefehl.

auslassen am 29.6.44

Vorsteiger dieses, der SS-Wachmann Edzislav Zargraha von
SS-Ausbildungslager Trawniki, zur Zeit auf den SS- u. Pol. Stütz-
punkt Jablon kommandiert, wird nach dem Ausbildungslager Trawniki
in Marsch gesetzt.

Alle Dienststellen und Behörden werden gebeten, den Zargraha
unbehindert reisen zu lassen und im nötigenfalls Schutz und Hilfe
zu gewähren.

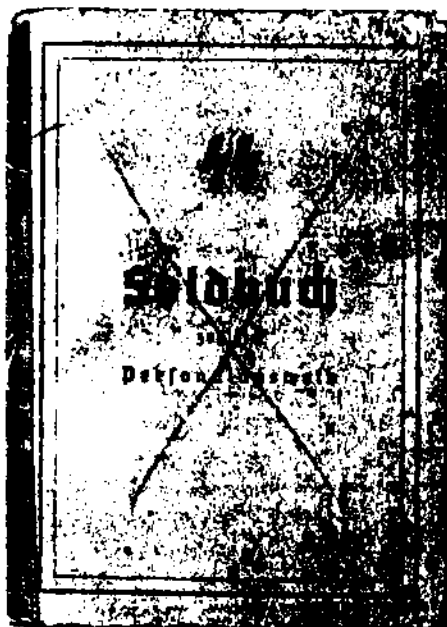
In Ermangelung von Fahrscheinen gilt dieser Marschbefehl als Fahrs-
karte von Parczew nach Trawniki.

Jablon, den 27. Juni 1944

[Signature]
Dunkel,
SS-Standortsführer

Typowy SS-Soldbuch.

Example of a substantial, typical, SS paybook

SS-Soldbuch
englisch Personalausweis

Nr. _____

für
den 44 - Frunher
(Vor- und Nachname)

ob _____ (Name) (neuer Dienstgrad)
ob _____
ab _____

Helmuth Reich
(Vor- und Nachname)

Befestigung und Nummer des
Erkennungsmarkes 44 - Nr. 100.146

Blutgruppe _____

Garnisonsgröße _____

Wohnort Frieda 26/99

K 147 M. Dankschreiben an B. Meyer, München 1970

geb. am 5. 4. 25 in Oggen in Yenden
(Ort, Kreis, Dienstbezirk)

Religion R.A. Stand, Beruf Handel-Schüler

Personalbeschreibung:

Größe 178 Gestalt schlank
Gesicht oval Haare m. blond
Wart rotbraun Augen grün

Befondere Kennzeichen (z. B. Brillenträger): _____

Schulzeuglänge 42 Schulzeugweite _____

Helmuth Reich
(Vor- und Nachname, eigenhändige Unterschrift des Inhabers)

Die Richtigkeit der nicht unterstrichenen Angaben auf Seite 1 und 2 und
der eigenhändigen Unterschrift des Inhabers bezeugt

den 25. Juni 43

Waffenamt 1. Infanterie-Regiment Reich, Berlin
(Zustimmung des Truppenleiters, Dienstort)

Helmuth Reich
SS-Obersturmführer
und Kommandeur

2

Befreiungen

Über die Befreiung der Jünger und Befreiungen auf Seite 1 und 2

Stb. Nr.	Art der Befreiung	Truppenteil	Unterschrift	Dienstgrad und Dienststellung
1	Die Befreiung	1. Infanterie-Regiment Reich, Berlin	<u>Helmuth Reich</u>	SS-Obersturmführer
2	Die Befreiung	1. Infanterie-Regiment Reich, Berlin	<u>Helmuth Reich</u>	SS-Obersturmführer
3	Die Befreiung	1. Infanterie-Regiment Reich, Berlin	<u>Helmuth Reich</u>	SS-Obersturmführer
4	Die Befreiung	1. Infanterie-Regiment Reich, Berlin	<u>Helmuth Reich</u>	SS-Obersturmführer

3

Zachowany SS-Soldbuch strażnika z Trawniki Z. Zagaby.
Personalbogen z Trawniki

geb. am 2.1.1918 in Pod Białym Kłosem
(Ort, Kreis, Prov.-Bezirk)

Religion Katholik Stand, Beruf Landarbeiter

Personalbeschreibung:

Größe 165 cm Gestalt Mittel

Gesicht oval Haar mittelblond

Bart — Augen grün

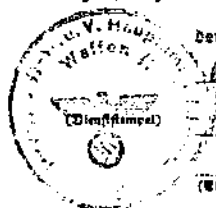
Besondere Kennzeichen (z. B. Brillenträger):

—

Schuhzeuglänge — Schuhzeugweite —

Edmund Jankowski
(Vor- u. Nachname, eigenhändige Unterschrift des Inhabers)

Die Richtigkeit der nicht umrandeten Angaben auf Seite 1 und 2 und der eigenhändigen Unterschrift des Inhabers bescheinigt

den 1. Juli 1943
Ausbildungsplatz Trawniki
(Ausbildungs- u. Truppenteil, Dienststelle)
Wielki
Sturmabführer (1. u. 2.)
Lagerkommandeur
(Wegab. Unterschrift, Dienstgrad u. Dienststellg. b. Vorges.)

Beförderungen				Dienstgrad und Dienststellung	
Über die Richtigkeit der Fuß- und Verfügen auf Seite 1 und 2					
Art der Änderung	Datum	Truppenteil	Unterabteilung		
auf Seite					
in					

Baltara Carl Englich H. v.
Katejczko Michał Englich H. v.
Katejczko im Trawniki am 19. 2. 1944.

Herr Leiter des Gruppenreviers
1. 12. 1943
Hauptachsführer

entlassen am 29.6.44

Trawniki, den 1. Dezember 1942

Zugw. d. Sch.

79 84
93

Personalbogen Nr. 2901

rechter Daumen

Name: Z a g r a b a
 Vorname: Zdzislaw Vatersname: Sygmunt
 geb. am: 2.1.1923 in: Kol. Bialka / Lublin
 Heimatanschrift: wie vor
 Nationalität: Pole
 Staatszugehörigkeit: Gen.-Gouv.
 Beruf: Landarbeiter
 Stand: ledig Kinderzahl: keine

in Trawniki seit: 1.12.1942

Mädchenname der Frau: _____

Mädchenname der Mutter: Franziszka geb. Futuwna

Militärdienst — Waffengattung: _____

Letzter Dienstgrad: _____ Dienstzeit: _____

Bemerkungen: _____

Sprachkenntnisse: Polnisch

Besondere Fähigkeiten: _____

Größe: 165 cm

Trawniki-Form: oval

Hautfarbe: Mittelblond

Augenfarbe: grau

Besondere Merkmale: keine

Obige Angaben wurden belegt mit:

- 1.) Kennkarte Gen.-Gouv. in Lublin
- 2.) _____
- 3.) _____

— auf Grund eigener Angaben aufgenommen

Aufgenommen durch:

Unterschrift: _____

Dienstgrad: Obwachmann

ERKLÄRUNG.

Ich erkläre hiermit an Eides statt, dass meine Angaben auf Wahrheit beruhen. Ich erkläre weiter, dass ich arischer Abstammung bin, — (dass also unter meinen Vorfahren kein Juden waren), — dass ich weder Mitglied der Kommunistischen Partei, noch der Kommunistischen Jugendorganisation (Komsomol) war.

ЗАЯВЛЕНИЕ.

Сми объявляю в место присяги, что поданные мною данные соответствуют правде. Заявляю дальше, что я арийского происхождения (а именно — между моими предками не было евреев), что я не был ни членом коммунистической партии, ни членом коммунистического союза молодежи (Комсомол).

Trawniki, den _____ 194____
Травники, дня _____

Lagomba
WACHMANN

Anmerkungen:

Führung:

Strafen:

Versetzungen:

am

13-1-1943 j

zu

Kolo. Rostock

am

zu

Personalbogen Nr. 4827

Name: Kaminski
 Vorname: Stanislaw Nachname: Wladyslaw
 geb. am: 5.2.1918 in: Wychudze Plonsk
 Heimatortschrift: Warschau Schyler str. 24
 Nationalität: Pole
 Staatszugehörigkeit: Gen-Gouv
 Beruf: Elektrotechniker
 Stand: Verheiratet Kinder: —
 in Trawniki seit: 8.2.44.

Mutter: Stalewska Wacława
 Märschlername der Mutter: Franciska geb. Wypych

Indienstnahme — Aufnahmungsart: /
 Leichter Dienst: /
 Bemerkungen:

Sprachkenntnisse: Polnisch u. russisch
 Besondere Fähigkeiten:

Grösse: 164 cm
 Gesichtsform: oval
 Haarfarbe: Dunkelbald
 Augenfarbe: grau
 Besondere Merkmale: keine

Obige Angaben wurden belegt mit:

- 1.) _____
- 2.) _____
- 3.) _____

— auf Grund eigener Angaben aufgenommen

— Aufgenommen durch:

Unterschrift:

Dienstgrad:

Wladyslaw
41. Zugzw.

ERKLÄRUNG.

Ich erkläre hiermit an Eides statt, dass meine Angaben auf Wahrheit beruhen. Ich erkläre weiter, dass ich arischer Abstammung bin, — (dass also unter meinen Vorfahren kein Jude war), — dass ich weder Mitglied der Kommunistischen Partei, noch der Kommunistischen Jugendorganisation (Komsomol) war.

ЗАЯВЛЕНИЕ.

Сним объявляю в место присяги, что поданные мною данные соответствуют правде. Заявляю также, что я арийского происхождения (а именно — между моими предками не было евреев), что я не был ни членом коммунистической партии, ни членом коммунистического союза молодежи (Комсомол).

Trawniki, den 8. 2. 1944
Травники, дня

WACHMANN

Anmerkungen:

Führung:

Strafen:

Versetzungen: am zu

am zu

am zu

119

S

Personalbogen Nr. 2882

Name: Kocicki
 Vorname: Fernon Vatersname: Stanislaw
 geb. am: 31.8.1908 in: Cholm pro Lubelska
 Heimatanschrift: nie vor
 Nationalität: Poln
 Staatszugehörigkeit: Gen.-Gouv.
 Beruf: Bischof
 Stand: ledig Kinderzahl: keine

rechter Daumen

in Trawniki seit:

30.11.1942

Mädchenname der Frau:

Mädchenname der Mutter: Anastasia geb. Stachowiak

Militärdienst — Waffengattung:

Letzter Dienstgrad:

Dienstzeit:

Bemerkungen:

Sprachkenntnisse: Polnisch, etwas Deutsch, etwas ukrainisch

Besondere Fähigkeiten:

Grösse: 185 cm

Gesichtsform: breit

Haarfarbe: dunkelblond

Augenfarbe: grau

Besondere Merkmale:

keine

Obige Angaben wurden belegt mit:

1.)

2.)

3.)

— auf Grund eigener Angaben aufgenommen

Aufgenommen durch:

Unterschrift:

Dienstgrad:

ERKLÄRUNG.

Ich erkläre hiermit an Eides statt, dass meine Angaben auf Wahrheit beruhen. Ich erkläre weiter dass ich arischer Abstammung bin, — (dass also unter meinen Vorfahren kein Juden waren), — dass ich weder Mitglied der Kommunistischen Partei, noch der Kommunistischen Jugendorganisation (Komsomol) war.

ЗАЯВЛЕНИЕ.

Сни объявляю в место присяги, что поданные мною данные соответствуют правде. Заявляю дальше, что я арийского происхождения (а именно — между моими предками не было евреев), что я не был ни членом коммунистической партии, ни членом коммунистического союза молодежи (Комсомол).

Trawniki, den _____ 194____
Trawniki, дня _____

Henon Thosick
WACHMANN

Anmerkungen: Urlaub
6.11. - 21.11.43.

Führung:

Strafen: 2. Strafe: 10 Tage Arrest wegen Trunkenheit und Einfließen Kesselschmelze 29.10-8.11.43. Verurteilt durch P. Joz.
3. Strafe: 10 Tage Arrest wegen Trunkenheit und Einfließen Kesselschmelze 11.12-21.12.43.

Versetzungen:

am 13.1.1943 zu Hdo. Postock.
am _____ zu _____

Przemiany pięciu wersji legitymacji Demianiuka. Fikcyjne nazwy miejscowości na legitymacjach z Trawniki.

Metamorphosis of the five versions of the Demjanjuk Trawniki ID card during 1977-1988
Facsimile of altered Demjanjuk ID card published in the Soviet newspaper „News from Ukraine” in September of 1977

NEWS FROM UKRAINE No. 39, 1977

No 39 (465)

SEPTEMBER, 1977

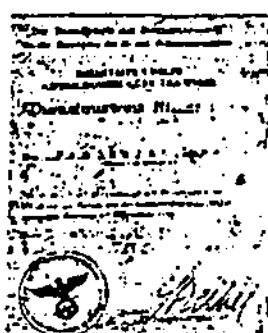
104 YEARS OF PUBLICATION

NEWS from UKRAINE

PUNISHMENT WILL COME

By D. MATYVCHUK

According to American press, the Department of Justice of the United States brought up a criminal case against war criminal Iwan Demjanjuk, who after the war found refuge in the city of Cleveland and avoided just punishment for his murderous services which he obligingly offered to the Nazis.

When Nazi Germany treacherously invaded the Soviet Union, Iwan Demjanjuk, the native of the village of Dubovyi Malynivskii in Kyivskii District, Vinnytsia Region, deserted to the enemy and betrayed his Motherland. Incidentally, the traitor's father Mykhailo Demjanjuk also chose the path of treachery and served as a policeman during the Nazi occupation.

Having voluntarily yielded himself prisoner, Demjanjuk is found himself in a camp, but not in a concentration camp for Soviet prisoners of war. He was sent to a camp where Nazis trained commandos for SS forces and security police. Among German documents

captured by the Soviet Army, there is a "Certificate No. 1391" which was issued by Trawniki training camp in Poland to Iwan Demjanjuk, born in 1920, bearing his photograph and certifying that Iwan Demjanjuk, as from September 22, 1942, was engaged in active duty at the town of Othen and there, during from March 1943, at the death camp of Sobibor in Poland.

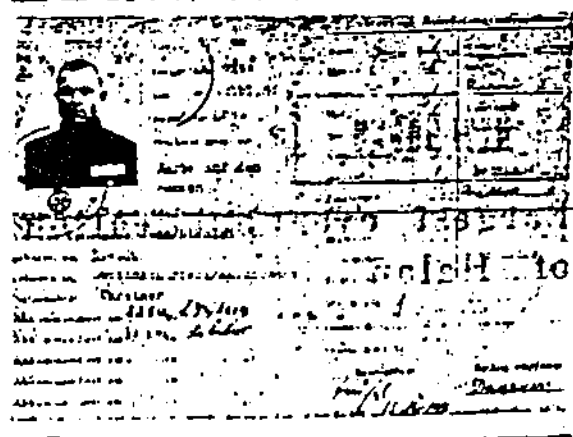
His "colleague" M. Denyichenko said of the preliminary inquiry: "I first met and got acquainted with Iwan Demjanjuk in March 1943 at the death camp Sobibor (Poland) where he served as an SS guard. He was wearing SS uniform and was armed accordingly."

"Demjanjuk, as an SS guard took part in mass extermination of Jews at the Sobibor death camp, watched them to prevent their escape and escorted them to gas chambers."

"In spring 1944, Iwan Demjanjuk and I were sent to Plessenburg and then to Regensburg (Germany) where again he was a guard at the concentration camps for Soviet prisoners and people of other nationalities and escorted them to places where they were forced to work."

To the last days of the war, Iwan Demjanjuk served Nazis, and after they were totally routed, fled overseas. At present, residents of the town of Parma in the United States know Mr. Demjanjuk as an ordinary auto inspector, but they probably don't know when they meet him that they shake hands with a murderer.

These Nazi documents exposing the war criminal never appeared in press before.

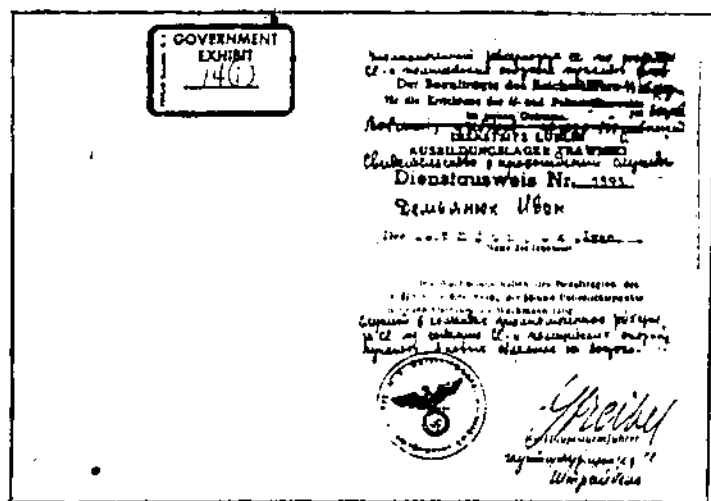

Note: the back page of the I.D. card is not presented; inscribed Russian translation is absent

Przemiany pięciu wersji legitymacji Demianiuka. Fikcyjne nazwy miejscowości na legitymacjach z Trawniki.

Metamorphosis of the five versions of the Demjanjuk Trawniki ID card during 1977—1988

back page totally
occluded

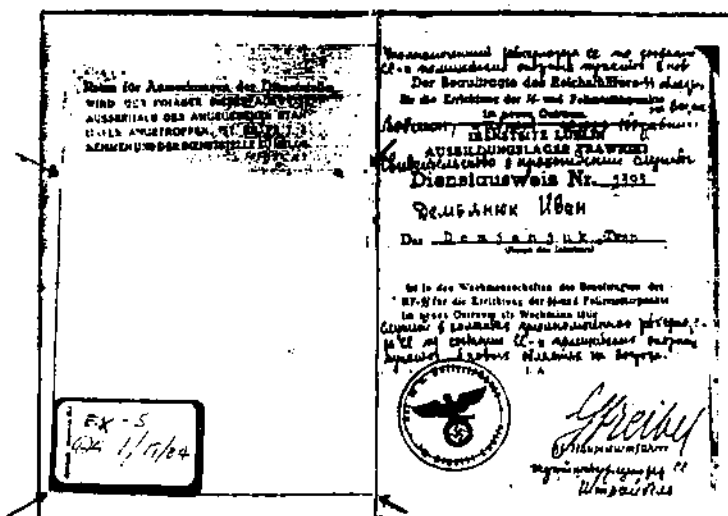

QUESTIONED DEMJANJUK'S I.D. CARD: VERSION #2, ENTERED AS AN EXHIBIT IN THE AMERICAN COURT IN FEBRUARY, 1981.

Note: The back page of the document is totally and (surreptitiously) occluded and only the front page is seen.

German text
appears

four arrows
point to the
occluded
portion of
the back page

QUESTIONED DEMJANJUK'S ID CARD: VERSION #3, ENTERED AS AN EXHIBIT IN THE AMERICAN COURT IN JANUARY, 1984

Note: In the upper portion of the back page, the German text is exposed with misprinted term "to arrest" in the form of "fest zu nehmen".

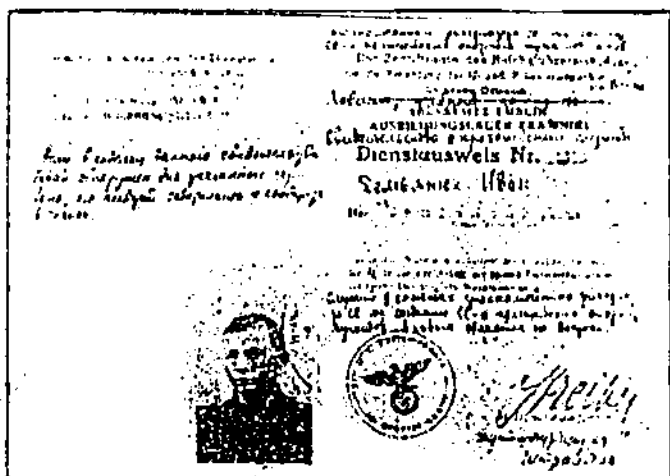
Przemiany pięciu wersji legitymacji Demianiuka. Fikcyjne nazwy miejscowości na legitymacjach z Trawniki.

Metamorphosis of the five versions of the Demjanjuk Trawniki ID card during 1977-1988

**"THE EVOLUTION" OF THE DEMJANJUK ID CARD
(1977-1987)**

Russian text
appears

Photo of unidentified
man appears

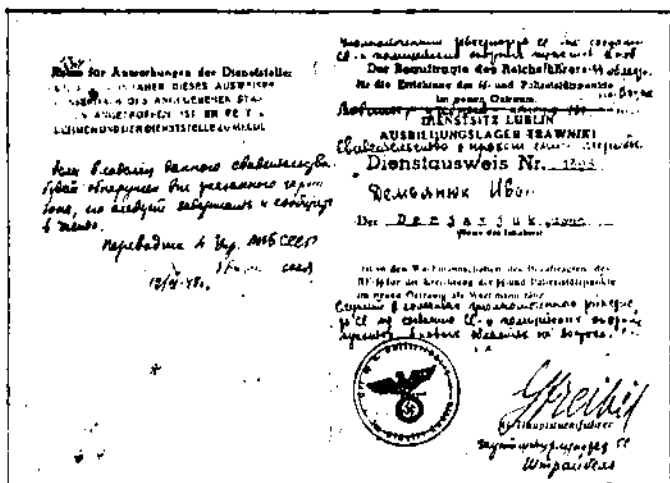
QUESTIONED DEMJANJUK'S I.D. CARD: VERSION 22, AS IT APPEARED IN THE SOVIET NEWSPAPER "MOLOD UKRAINY", APRIL 30, 1966.

- Note: a. Four lines of Russian handwritten translation are exposed on the back page of this document.
b. A photograph of unidentified man in uniform is attached to the back page of this document.

Now, in early 1987,
the entire back page
is disclosed with:

additional 3 lines
of Russian text

photo of unidentified
man removed

QUESTIONED DEMJANJUK'S I.D. CARD: VERSION 23, ENTERED AS AN EXHIBIT IN THE JERUSALEM COURT IN EARLY 1987.

- Note: a. An additional three lines of Russian handwriting are exposed which identify the purported date and the place of translation and accession of this document at the VGH on March 12, 1948.
b. Disappearance of the photograph of unidentified man attached to Version 22 of the alleged Demjanjuk card.

Familiename	Bondarenko
Vor- und Nachname	Mykola Wasyl
geboren am	1.5.1922.
geboren in	Kloschko
Nationalität	Ukrainer

ІСТОРІЯ МІСТ І СІЛ УКРАЇНСЬКОЇ РСР ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ № 1	ЦИРКУНІ — село, центр сільської Ради. Розташовані за 9 км від Харкова. Через село проходить автошлях Харків—Львів. Населення — 4385 чоловік. Сільраді підпорядковані населені пункти Бутенкове, Ключки, Михайлівка, Новоолександрівка, Олександрівка, Черняки. vol. 2 Kijutschky
ІСТОРІЯ МІСТ І СІЛ УКРАЇНСЬКОЇ РСР ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ АКАДЕМІЇ НАУК УРСР № 11	ЧЕРНІШ — село, центр сільської Ради, розташоване за 20 км від райцентру. Дворів — 323. Населення — 1050 чоловік. Сільраді підпорядковане с. Ключки. На території Черніша розташована централь- vol. 11 Klotschkiv
ІСТОРІЯ МІСТ І СІЛ УКРАЇНСЬКОЇ РСР ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ АКАДЕМІЇ НАУК УРСР № 26	НОРИНЦІ (до 1945 року Кацовиця) — село, центр сільської Ради. Розташовані на правому березі річки Норині (ліва притока Ужа), за 10 км від районного центру, поблизу автошляху Овруч — Народиці. До найближчої залізничної станції Овруч — 22 км. Дворів — 231. Населення — 526 чоловік. Сільській Раді підпорядковані села Ключки, Мар'янівка, Оржів, Савченки. Klotschky vol. 26
ІСТОРІЯ МІСТ І СІЛ УКРАЇНСЬКОЇ РСР КИЇВСЬКА ОБЛАСТЬ ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ АКАДЕМІЇ НАУК УРСР № 7	КОЖЕНІКИ — село, центр сільської Ради, розташовані за 15 км на південний схід від райцентру і залізничної станції Біла Церква та за 1 км від автомагістралі Київ—Одеса. Населення — 926 чоловік. Сільраді підпорядковані села Ключки, Мар'янівка, Оржів, Савченки. Klotschky vol. 7

Twenty-six volumes of "The History of Towns and Villages of the Ukrainian SSR" were reviewed. A locality "Kloschko" is not listed. Four names of localities, spelled slightly similarly but sounding significantly different are provided for comparison.

Conclusion: "Kloschko" is a fictitious name of a locality in Ukraine.

Fictitious or badly Misspelled name of „schebelni” is indicated as Juchnowskij's birthplace on his Trawniki id card

Familienname: J u c h n o w s k i j
 Vorname: Iwan/Iwan
 geboren am: 4.3.13
 geboren in: Schebelni/Winniza

ІСТОРІЯ МІСТ І СІЛ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ ТОМУ:

ОПРИК А. В. (голова редакції), БАБІЙ М. П., БОБ-
 КУН В. Д., ВЕНКОВСЬКИЙ С. Я., ГЕЛЕНЯ В. К. (загаль-
 ний керівник редакції), ГОРХОВСЬКИЙ О. З.,
 НАЛИ П. Д., КОСАЦЬКИЙ Г. М., КРАЧУК В. Я.,
 КРИВО П. С., ЛОТЮК Г. А. (заступник голови редакції),
 ОЛІВНИК А. В., ОЛІВНИК С. І., ОРИН В. Я.,
 ПУШЕНКО В. О., ПУШКІН П. П., СОВКО В. М., СТЕП-
 АНЧЕНКО О. П., ТРОШИНСЬКИЙ С. К.

В ДВАДЦЯТИ ШЕСТИ ТОМАХ

ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ АКАДЕМІЇ НАУК УРСР
 КИЇВ—1972

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР УКРАЇНСЬКОЇ РАДНИЦЬКОЇ ІНСТИТУТУ
 АН УРСР

Ш

Шабельня 265, 266
 Шарапанівка 353
 Шаргород 16, 17, 20, 22, 71,
 115, 413, 700—710, 719
 Шаргородський район 68, 700,
 709, 714, 719
 Швачівка 559
 Швейцарія 320
 Швеція 639
 Шевченка (Великомочул. сіль-
 рада) 550
 Шевченка (Володів. сільрада)
 500
 Шевченка (Іванів. сільрада)
 135
 Шевченка (Літви. р-н) 410
 Шевченківка (Калнів. се-
 лиська Рада) 271
 Шевченківка (Комарів. сіль-
 рада) 551
 Шевченкове (Жорнин. сіль-
 рада) 265
 Шевченкове (Копайгород. сіль-
 рада) 136

Щ

Щаслива 377
 Щербаківка 353, 684
 Шітки 36, 190
 Шурі 658
 Шурівці 18, 213
 Шучинці 236

Ю

Югославія 278, 371
 Юзівці 190
 Юзефівка 329, 330
 Юлімпіль 724
 Юлімпільське 724
 Юнашки 531

From page 772

КАЛЬНИК — село, центр сільської Ради.
 розташоване поблизу впадіння річки Кальнички
 в річку Соб, за 15 км від районного центру, за
 20 км від залізничної станції Фронтівка. Насе-
 лення — 1739 чоловік. Сільраді підпорядковані
 села Жадани й Шабельня.

У Кальнику розміщуються центральна садиба
 колгоспу «Жовтень» і відділення «Сільгосптехні-
 ки». Колгосп користується 2813 га землі, у т. ч.
 1906 га орної, розвиває всі галузі сільського гос-
 подарства.

No "Schebelni" is listed in the Vinnitsya district,
 (vol. 22) of the "History of Towns and Villages of the
 Ukrainian SSR". However, a village "Schabelnja" is listed
 and might be considered as badly misspelled representation
 of "Schebelni".

Profesor Willem Wagenaar opisujący naruszenie reguł identyfikacji w procesie jerozolimskim. Severe deficiencies of the Demjanjuk identification procedure are described in a book by Prof. W. Wagenaar of Leiden University in the Netherlands

IDENTIFYING IVAN

A CASE STUDY IN LEGAL PSYCHOLOGY

WILLEM A. WAGENAAR

Harvard University Press
Cambridge, Massachusetts
1984

Willem Wagenaar, a distinguished psychologist and an authority on forensic identification who testified as an expert witness for the defense, examines in this book the process by which John Demjanjuk came to be identified as Ivan the Terrible. He discusses mugshots, lineups, Drawing on his vast experience with this trial and many others, Wagenaar elucidates the pitfalls in the identification procedures routinely used by police departments and other investigators, and outlines the scientific research upon which guidelines for eyewitness identification are founded. He also examines the ethical problems

144 Identifying Ivan

positive identifications were presented as a set of mutually reinforcing testimonies that left no doubt whatsoever.

The fact that so many witnesses failed to make any identification creates a serious doubt about the identity of John Demjanjuk. In principle there are two possibilities: either those who did not identify him did not perceive or remember Ivan accurately; or those who did identify him all made the same mistake. What is the probability of these two cases? The first possibility is in fact not at all unlikely; we know from the case of Marinus De Rijke that even concentration camp survivors forget, and 40 years is a long time. But the second possibility should be a major source of concern to the court, because the investigations were conducted in such a suggestive manner that the same mistake could easily have occurred in one third of the witnesses. The photographic parades were actually showups, not lineups. The investigators could have exerted all sorts of suggestion. The identifications were separated by considerable time periods, in which the witnesses could have talked to each other. From experiences with other cases we know that these are exactly the conditions in which confirmation by successive witnesses should not be accepted as corroboration.

VIOLATION OF RULES

It is clear from the foregoing discussion that the investigators violated many of the rules proposed in Chapter 3, and that the violations were to a large extent unnecessary. Rules 3, 4, 5 and 6 were violated because the photographic lineup was in fact a mugfile inspection. Rule 7 was violated because the five witnesses who testified in court were subjected to repeated testing. Violations of Rule 11 and 12 occurred because the negative identifications were not reported. Violations of Rules 13 to 16 were due to careless dealing with the problems of multiple witnesses. The failure to obtain prior descriptions of Ivan led the investigators to violate Rules 17, 18 and 19. The careless instructions to witnesses were violations of Rules 20 and 21. The lack of training was

Violations of rules in Demjanjuk's identification 147

a violation of Rule 22. The actual identity tests violated Rules 23 to 30, 32 to 33, 36 to 41, and 43 to 46. Rules 34 and 42 were violated because the official record lacks relevant information about many aspects of the test procedures and the outcomes. Finally the use of dock identification was a violation of Rule 48.

A summary of violations is listed in Table 5.1. There were 46 rules applicable to the identification of Ivan. Four of these are meant for use by the court, not the investigators. Out of the 42 remaining rules 37 were directly or indirectly violated by the investigating authorities. Mr. Nachbauer and Mr. Kolar cannot be blamed for all these errors, because they lacked the training that is needed to conduct such complicated procedures. But that does not remove our problem: the procedures used for the identification of Ivan are notoriously invalid. Although I admit that not all of these rules are accepted as an international standard, it is easy to see that at least some of the violations are extremely worrying. I will not say that the investigative procedure was a farce, but a total farce could have violated only a few more rules.

Table 5.1. An overview of violations of the *Designing a Lawyer*.

Number	Violation	Topic of rule
1	NA	Identification of known suspects
2	OK	No showup instead of lineup
3	X	No prior description is prior to identity test
4	X	No mugshot inspection instead of identity test
5	X	No mugshot inspection before identification
6	X	No repeated identification
7	X	Identification needs corroboration
8	C	More identification is not corroborative
9	C	Falsification should be attempted
10	OK	No selective reporting
11	X	Explanation of failed identifications
12	X	Prohibitive value of multiple witnesses
13	X	Prevent contacts among witnesses
14	X	Investigate contacts among witnesses
15	X	Exclude witnesses that had contacts
16	X	Obtain prior descriptions of the criminal
17	X	Prior description should be suspect
18	X	

Dyrektor archiwum Instytutu Yad Vashem w Jerozolimie dr. Sz. Krakowski powatpiewa w precyzje zeznań „ocalonych z Holocaustu”
Director of Yad Vashem Archives in Jerusalem Dr. S. Krakowski, according to Jerusalem Post, has „Doubts over evidence of camp survivors”

THE JERUSALEM POST

THE LATEST
NEWS FROM
ISRAEL

Published in Jerusalem

יוצא לאור בירושלים

The Jerusalem Post, vol. 54, no. 16294
Sunday, August 17, 1986, p. 1.

Prosecution prepares case against Demjanjuk

Doubts over evidence of camp survivors

By BARBARA AMOUYAL
For The Jerusalem Post

Over half of the 20,000 testimonies from Holocaust survivors on record at Yad Vashem are "unreliable" and have never been used as evidence in Nazi war crimes trials, Yad Vashem Archives Director Shmuel Krakowski has told *The Jerusalem Post*.

Krakowski says that many survivors, wanting "to be part of history" may have let their imaginations run away with them. "Many were never in the places where they claim to have witnessed atrocities, while others relied on second-hand information given them by friends or

passing strangers" according to Krakowski.

"A large number of testimonies on life were later proved inaccurate when locations and dates could not pass an expert historian's appraisal."

Some two months ago, Justice Ministry prosecutors asked the archivist to hand over all documents relating to suspected Nazi war criminal John Demjanjuk. Demjanjuk, a native Ukrainian, was extradited from the U.S. last February after a federal court in Cleveland, Ohio had stripped him of his U.S. citizenship and identified him as "Ivan the Terrible," the sadistic guard at the Treblinka death camp.

A state prosecutor will next Sun-

day ask a Supreme Court judge to extend Demjanjuk's remand for another two months.

Three brothers whose past war testimonies were included in the Yad Vashem archives were subsequently asked by American Justice Department prosecutors to testify in Demjanjuk's 1981 denaturalization trial. Eliahu Rosenberg, Sonia Lewkowicz and Pinhas Epstein all identified a 1942 picture of Demjanjuk purportedly taken at the Trawniki training camp, as well as a photograph taken from Demjanjuk's 1952 U.S. visa application.

Epstein, the last Israeli witness to testify against Demjanjuk, told the Ohio federal court: "Ivan split one skull after another. Every blow of his arm with an iron pipe split the person's head."

"Once, a group of people managed to escape, and on that very night the first snow fell, which betrayed them. They brought three back alive. They tied them up, their hands and their feet. They kept them outside until the evening. Ivan tortured them all day with his metal pipe. He broke their hands and their feet before nightfall. Afterwards, they hung them."

Yad Vashem material in the hands of Justice Ministry prosecutors includes testimony from Treblinka survivors taken at the 1964 Dussel-

(Continued on Page 4)

DEMJANJUK

(Continued from Page 1)
died trials, which aided in the prosecution and conviction of Treblinka's deputy commandant, Kurt Franz, subsequently sentenced to life imprisonment.

Other documents include a list of 95 names, Ukrainians, Latvians, Serbs, Lithuanians, and others who - as Nazi collaborators - were included in Himmler's "Operation Reinhard" to rid the Lublin district in Poland of all Jews. Most of these men had been taken prisoner by the Germans, and then given an opportunity to volunteer to work in the death camps of Sobibor, Belzec, Maidanek and Treblinka. Nearly all of the 95 were trained at Trawniki by camp commander Karl Strebl for their work in the death camp.

Krakowski refused to say whether Demjanjuk's name appears in the Dusseldorf testimony or the list of

collaborators. *All Post* requests to inspect this material have been denied, with Krakowski citing a Justice Ministry subpoena warrant.

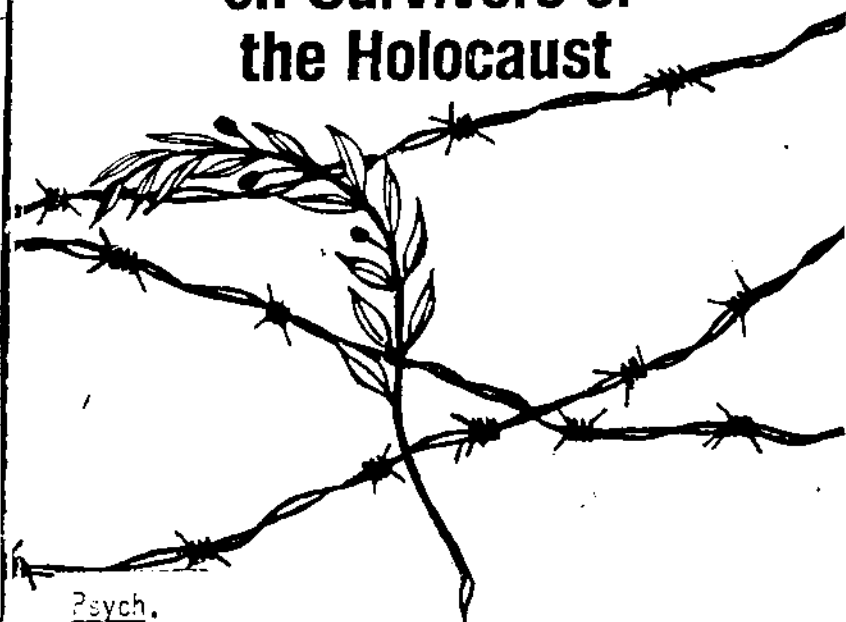
Krakowski told *The Jerusalem Post* that he has been ordered not to discuss the Demjanjuk case or any of the material asked for by the Justice Ministry. But he did say that he was sure that the man whom the Americans prosecuted and who is now being held in Ayalon Prison in Ramle, is, indeed, Ivan the Terrible.

Referring to survivor testimony claiming that Ivan the Terrible was killed in the Treblinka uprising of August 2, 1943, Krakowski testified, "This is the perfect example of testimony that is not entirely credible. None of those who said that Ivan Grouny was killed in the uprising could swear that they actually saw the man dead. Most of those testimonies are simply hearsay."

Bibliografia ponad 1600 publikacji na temat „Hss, czyli Syndromu ocalonych” jako szczególnego przypadku znanego KZ-Syndrom.

Examples of martyrological phantasmagorias powieszono in the Holocaust Survivor Syndrome

The Psychological and Medical Effects of Concentration Camps and Related Persecutions on Survivors of the Holocaust

Psych.

Z

6664

N5

E552

1265

A RESEARCH BIBLIOGRAPHY
by Leo Erlinger and Robert Krell
with Miriam Rieck

UNIVERSITY OF BRITISH COLUMBIA PRESS
VANCOUVER 1985

The power of an alibi

Why did neither defence nor prosecution
in John Demjanjuk's trial inform the
judges of a contradiction at the heart of
the evidence? Gitta Sereny reports

This month should have seen the final life-or-death decision for John Demjanjuk, who last April was sentenced to die, having been tried in Israel and found guilty of being the monstrous gas chamber guard "Ivan the Terrible" of Treblinka.

His appeal was scheduled to begin on 3 December. But the preceding week brought two extraordinary developments: the mysterious death of Dov Eitan, one of his defence lawyers, which postponed the appeal by five months; and the emergence of a piece of evidence which raises doubts about the prosecution's trial tactics, demolishes its established position, and puts the defence's position at grave risk. It may lead the appeal court to require the trial judges to reconsider their verdict.

Of course, Dov Eitan's death happens when it did, people will inevitably associate it with the Demjanjuk case, but there is nothing to substantiate that, said chief defence counsel Yoram Sheffer. "The Sunday and Monday before his death he was cheerful, and looking forward to getting his grips with the appeal." That Monday, he said, they had "talked off and on all day, the last time on the phone at Eitan's."

One subject of their discussion was the important new piece of evidence: a letter written in March 1978 by Franz Suchanek, who was an SS sergeant at Treblinka, to Dr. Piotr Artygo Carnier, in connection with a book Dr. Carnier was preparing. The book deals with the fate of Italian Jews and touches only marginally on the Nazi death camps in occupied Poland and the *Aktion Reinhard* — the extermination squads who ran them, 150 of whose members were transferred to Trieste when the operations ceased in Poland.

In the letter, Suchanek refers to "the

would take precedence over anything reducing sharply the importance of the testimony of the survivors. But if he retained an alibi which, over the six weeks, the court might have to compare as untrue, major weight would have been given to the eye-witness testimony.

The defence had no confidence in good faith of the court. "It's a trick," told the media later, Demjanjuk, the cleared, would stick with his alibi.

Six weeks later, the judges returned verdict of guilty on all charges officially, they found the "Ivan ID" document, which the defence had always claimed was a Soviet fake, the identifications by Treblinka survivors though with some flaws, on the whole plausible; and Demjanjuk's alibi history disproven.

The Danilchenko statement had given them trouble, but the judges only felt reluctant to reject it. Demjanjuk had been posted to *Nach Sobibor* Treblinka, they concluded, and the conditions in using between Danilchenko statement and those of the survivors of Treblinka, which Demjanjuk simultaneously in both could be reconciled. The Treblinka survivors had seen Demjanjuk there "until the end". The dismantling of Treblinka in August 1943, but it was possible, said judges, that for the survivors with the recent perception of time "on the *pe Treblinka*", "the end" was in January 1943, when the mass killings there actually ceased (that went into high *pe Sobibor*). After that date, *Ivan* — *act Sobibor and active in Treblinka* — *have moved back and forth as his services were required.*

Hoffmana powieszono jako szefa krematorium obozu Majdanek w 1945. Faktycznym szefem krematorium był Muhsfeldt, stracony w dwa lata później...

20,000 onlookers watch an ex-prisoner, German survivor of the Majdanek camp, misidentified by co-prisoners as the chief of crematoria, hanged there on December 23, 1945

Real (self-admitted) chief of crematoria at Majdanek hanged there on December 30, 1947

Szef krematorium na Majdanku Paul Hoffman stanie przed sądem

W dniu 13 i 14 listopada br. odbędzie się w sali Domu Żołnierza publiczna rozprawa przed Specjalnym Sądem Karnym w Warszawie przeciwko Paulowi Hoffmanowi, byłemu szefowi krematorium w obozie koncentracyjnym Majdanek.

Przebieg w czasie od lipca 1941 roku do lipca 1944 roku w obozie koncentrac-

cyjnym na Majdanku, będąc szefem krematorium i idąc na rękę władzy okupacyjnej niemieckiej zabijał uderzając pałką lub innymi narzędziami, truł gazem, palił żywcem i wisząc wieszonych tam ludzi cywilnych i jeńców wojennych oraz zębał się nad więźniami, bijąc ich pięściami, pięścią lub nożem.

Za czyny te stanowiące zbrodnie z art. 1 § 1 lit. a dekretu PKWN i na zasadzie art. 7 dekretu PKWN Hoffman będzie odpowiadał przed Specjalnym Sądem Karnym w Lublinie. Na rozprawę zostało wezwanych 15 osób w charakterze świadków.

Szef krematorium w Majdanku przed sądem

WARSZAWA (PAP) W dniu 13 listopada br. rozpocznie się przed Sądem Specjalnym Karnym w Lublinie rozprawa przeciwko Paulowi Hoffmanowi, byłemu szefowi krematorium na Majdanku.

Rozprawa odbędzie się w sali Centralnego Domu Żołnierza w Lublinie, gdzie będzie czytany również uchwała o głównym procesie przeciwko 6-ciu SS-om z obsługi Majdaneka. Oskarżenie wnosić będzie prokurator Maksymilian Filiński.

Nr 303(3)

"Robotnik" z dnia 6.XI.1945r.,

"Sztandar Ludu" z dnia 26.X.1945r., Nr 27

Dziś rozpoczyna się proces Hoffmana

Dzisiaj o godz. 9 rano w „Domu Żołnierza” rozpoczyna się proces zbrodniarza Hoffman, b. szefa krematorium na Majdanku. Oskarżać będzie prok. Sędzi Specjalnego Maksymilian Filiński. Przewodniczyć będzie przewodniczący Specjalnego Sądu Karnego Wł. Tanewski przy udziale ławnych: Tadek Dymowskiego i Józefa Szydłowskiego. Zbrodniarz zostanie przeprowadzony ulicami pod szereg. Stanie przed sądem w mundurze niemieckim, w tym samym, w którym chodził na Majdanku i pilnował pieców krematoryjnych. Ludność Lublina oczekuje z niecierpliwością wyniku procesu, aby sprawiedliwość stała się zadość.

"Sztandar Ludu" z dnia 13.XI.1945r., Nr 222

Publiczna egzekucja kara Majdanek

Z uwagi na szczególny charakter przestępstwa, Minister Sprawiedliwości zarządził na mocy art. 545 § 4 KKK publiczne wykonanie wyroku wydzonego na Paula Hoffmana szefa-krematorium na Majdanku skazanego na śmierć wyrokiem Specjalnego Sądu Karnego w Lublinie dnia 14. XI. 45 r. Hoffman powieszony będzie na Majdanku obok krematorium.

"Sztandar Ludu" z dnia 19.XII.1945r., Nr 258

Kat Majdanek stracony na miejscu zbrodni

Dnia 23 grudnia b. r. został wykonany publiczny wyrok śmierci na byłym szefie krematorium w Majdanku, Paulu Hoffmanie.

W czasie egzekucji zebrało się około 20 tys. osób oraz były obecne

wyściszki Polaków z Ameryki i Kanady. W skład wyścizki wchodził dziennikarz.

Hoffman został stracony przez powieszenie na terenie byłego obozu w Majdanku obok krematorium.

"Gazeta Ludowa" z dnia 30.XII.1945r., Nr 54

Hoffmana powieszono jako szefa krematorium obozu Majdanek w 1945. Faktycznym szefem krematorium był Muhsfeldt, stracony w dwa lata później...

20,000 onlookers watch an ex-prisoner, German survivor of the Majdanek camp, misidentified by co-prisoners as the chief of crematoria, hanged there on December 23, 1945

Real (self-admitted) chief of crematoria at Majdanek hanged there on December 30, 1947

RADA NAUKOWA WYDAWNICTW O MAJDANKU
PRZY TOWARZYSTWIE OPIEKI NAD MAJDANKIEM
PAŃSTWOWE MUZEUM NA MAJDANKU

ZESZYTY MAJDANKA

15

WYDAWNICTWO LUBELSKIE

1965

134

ANNA EMILIEWNA-WIEJEWNA

odpowiedniego przeszkolenia został w sierpniu 1940 r. przydzielony do obozu oświęcimskiego, gdzie początkowo przez kilka tygodni sprawował nadzór nad centralnym ogrzewaniem i wodociągami, po czym został mianowany Blockführerem. W czasie pełnienia tej funkcji w okrutny sposób bił i maltretował więźniów¹.

15 listopada 1941 roku Muhsfeldt został przeniesiony do budującego i organizującego się w tym czasie obozu koncentracyjnego na Majdanku. Tu objął kierownictwo komanda, którego zadaniem było grzebienie zwłok zmarłych i zamordowanych więźniów. Z chwila, gdy w czerwcu 1942 roku uruchomiono na Majdanku krematorium, na jego kierownika wyznaczono Muhsfeldta. Ponadto uczestniczył w większych egzekucjach.

Erich Muhsfeldt — szef
krematorium

Oto jak oceniał działalność Muhsfeldta w okresie jego pobytu w obozie na Majdanku, były więzień tego obozu dr J. Kwiatkowski²: „Szef krematorium SS-Hauptsturmführer³ Muhsfeldt przeprowadzał wszystkie selekcje bądź to przy nadchodzących transportach, bądź w szpitalu lub na poszczególnych polach do komory gazowej. U niego w krematorium odbywały się egzekucje więźniów przywiezionych z więzienia na Zamku w Lublinie, względnie więźniów internowanych na Majdanku. Prawdopodobnie brał on udział w rozstrzeliwaniu tych skazanych. W krematorium wylatywały trupy złote zęby i plomby. Muhsfeldt jest współodpowiedzialny za profanację popiołów ze spalonych trupów, które wywożono na kompost i mieszano ze śmieciami, nawozem słajennym i zawartością latryn. On jest współodpowiedzialny za przemiatanie kości ludzkich na maszynę sprzedawaną następnie w workach 50 kg jako nawóz. On jest odpowiedzialny za oszustwa popełniane na rodzinach

zmarłych przez to, że dostawały na specjalne ządanie za opłatą 10 Mk nie autentyczne prochy, lecz szuflę popiołów pierwszego lepszego spalonego trupa. (Zawiadomienia o śmierci były wysyłane w kilka miesięcy po śmierci, kiedy prochy danego nieboszczyka były już dawno wywiezione na kompost)."

W maju 1944 r. Muhsfeldt został przeniesiony z powrotem do Oświęcimia, gdzie kierował akcją gaszenia i spalania zwłok w dwóch krematoriach w Brzezince.

Trud Muhsfeldta włożony w „rozkwit” obozów koncentracyjnych musiał być niepośledni, skoro władze Rzeszy odznaczyły go wojennym Krzyżem Zasługi II klasy i awansowały do stopnia Obersturmführera.

Na mocy ogłoszonego 22 grudnia 1947 roku wyroku Najwyższego Trybunału Narodowego Erich Muhsfeldt — wspólnie z 23 zbrodniarzami, którym udowodniono, prócz innych zbrodni, udział w masowych mordach ludności — został skazany na karę śmierci.

Rozprawę sądową przeciwko całemu z Oświęcimia i Majdanka poprzedziły długie i żmudne przesłuchiwania przede wszystkim oskarżonych, a następnie świadków. Śledztwo w sprawie E. Muhsfeldta prowadził członek Głównej Komisji Badania Zbrodni Niemców w Polsce, sędzia apelacyjny Jan Sehn⁴. Zachowane protokoły śledztwa dają wyobrażenie o wielkości i potworności zbrodni hitlerowskich popełnionych w obozach koncentracyjnych na terenie ziem polskich.

Oboz koncentracyjny na Majdanku nie doczekał się dotąd prawdziwej naukowej monografii. Mimo, że ostatnio na rynku księgarskim ukazał się szereg wspomnień byłych więźniów⁵, to nasza obiektywna wiedza o tym „kombinacie śmierci” jest wciąż niedostateczna. Autorzy tych pamiętników nie mogli nam jej przekazać, ponieważ jako więźniowie słyskali się tylko z wynikiem życia obozowego (barak, komando robocze, miejsce pracy). Ponadto będąc udręczeni fizycznie i moralnie, mieli przepiękny smutek obserwacji. Stąd też ich relacje są często subiektywne, niekiedy obracają się w sferze domysłów, a wiadomości w nich zawarte nierzadko bywają sprzeczne i wzajemnie się wykluczają.

Próbę podjęcia badań nad dziejami obozu na Majdanku w pewnym sensie utrudnia fakt zniszczenia większości akt przez władze obozowe w ostatnich dniach jego istnienia.

Słoty te w pewnej mierze rekompensują protokoły zeznań byłych funkcjonariuszy obozu, składanych przed Główną Komisją Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce i przed polskimi sądami. Nieocenioną wartość jako źródło posiadają zeznania E. Muhsfeldta, szefa krematorium. Jest to jedyna relacja, złożona przez człowieka stojącego wysoko w hierarchii władz obozowych. Dlatego też protokoły tych zeznań zasługują na udostępnienie ich szerszemu ogółowi⁶.

¹ Przesłuchania Muhsfeldta odbywały się w dniach 9 VII—4 IX 1947 r.

² T. Garczyński: *Wspomnienia* w 1972, Lublin 1961; M. Gryta: *Epilog wstrem*, Lublin 1962; T. Cesańska: *Czerwone pantery*, Lublin 1962; F. Sierżak: *Wspomnienia* III poln., Lublin 1964 i in.

³ O wiele mniejszą wartość, jeśli chodzi o rzetelność informacji, posiadają zeznania szefów byłych niemieckich funkcjonalizacji obozu, złożone przed sądem w Lublinie, por. *Proces przed specjalnym sądem*, Lublin 1945.

⁴ J. Gumbowski, F. Kulakowski: *Zbrodnicze hitlerowskie przed Najwyższym Trybunałem Narodowym*, Warszawa 1963, s. 102—2.

⁵ Archiwum Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich (dalej cyt. ACKBZ), s. 11, Zeznanie J. Kwiatkowskiego.

⁶ Pomysł Kwiatkowskiego, bo Muhsfeldt w swojej „karierze” doszedł do stopnia Obersturmführera.

ZEZNANIA SZEF KREMATORIUM ERICHA MUHSELDTA

135

Spis Dokumentów

Legitymacja Demianiuka	
Alleged Demjanjuk's Trawniki ID card	3
Autentyczne dokumenty pieczętowane bezmyślnikową pieczęcią SS-Brigadeführera Odilo Globocnika, lub na analogicznym papierze korespondencyjnym, pochodzące sprzed 4.III.1941.	
Examples of authenticated, brief use of erroneously unhyphenated seal and stationery by the SS- Brigadefuehrer Odilo Globocnik from Feb. 3 until March 4, 1941	4—7
Autentyczne dokumenty z pieczęcią myślnikową Globocnika, bądź na takimż papierze korespondencyjnym z okresu po 5.VIII.1941 r.	
Examples of authenticated use of grammatically correct, hyphenated seal and stationery by O. Globocnik from Aug. 5, 1941 onwards	8—24
Instrukcje dotyczące trybu postępowania z uszkodzonymi, zużytymi, bądź wycofanymi pieczęciami urzędowymi — NSDAP, Sicherheitspolizei i SD, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Rzeszy oraz Wehrmachtu.	
Third Reich's wartime Regulations Manual indicates that outdated or defunct seals such as the unhyphenated seal of O. Globocnik had to be delivered to and destroyed in Berlin-Dahlem	25—28
Porównanie pieczęci i papieru korespondencyjnego Globocnika dokonane przez J. Ramseya.	
„The Case of a Missing Hyphen”, an easy-to-read article describing Soviet forgery of Demjanjuk's ID card	29—30
Fotokopia listu Heinricha Himmlera do Odilo Globocnika z dn. 31.III.1942 r. zawierającego dysmisję adresata ze stanowiska „Sonderbeauftragte”	
Facsimile of H. Himmler's letter dismissing Globocnik as a commissioner on March 31, 1942	31
Rozkaz Himmlera z 15.V.1942 powierzający dotychczasowe obowiązki „Sonderbeauftragte” Kurtowi Dalwege.	
Himmler upholds dismissal of Globocnik as the Commissioner Extraordinary in his Administrative Order dated May 15, 1942. Responsibilities of the Chief of Civil Order Police, Kurt Dalwege, specified	32
Przeniesienie SS-Ausbildungslager Trawniki pod zarząd SS-WVHA nastąpiło 13.VIII. 1943 r.	
By virtue of this letter of agreement, the Trawniki Training Camp management and administration were to be taken over by the SS-WVHA (SS Headquarters of Economy and Administration) as of August 13, 1943.	33
Przedwczesne o ponad rok użycie rzekomej pieczęci „Waffen SS” na zdjęciu Demianiuka w radzieckiej „Legitymacji z Trawnik”.	
Premature use (by about twelve months) of seal with a suspect Waffen SS subscript is seen on a high resolution photo of Demjanjuk's ID card	34
Za zwalczanie fałszerstw dokumentów odpowiadał w gestapo departament IV A 2a. Department Four (IV)A 2a, in the administrative structure of the German State Secret Police (Gestapo) was assigned to combat forgery of the identity documents	35
Legitymacja Bondarenki	
Alleged Bondarenko's Trawniki ID card	36
Legitymacja Wolembachowa.	
Alleged Wolembachow's Trawniki ID card	37
Legitymacja Juchnowskiego.	
Alleged Juchnowskij's Trawniki ID card	38
Opinia personalna Karla Streibela przykładem precyzynośi biurokracji SS. Punctilliousness of the SS Administration demonstrated in authentic documents (Karl Streibel personal dossier)	39
Obóz w Trawnikach odnawia zagubione dienstausweisy oddelegowanych strażników. Punctilliousness of the SS Administration demonstrated in authentic documents	40

Artykuł w piśmie „Molod’ Ukrainy” z jedną z pięciu wersji legitymacji Demianiuka A manipulated Demjanjuk ID card with the photo of an unidentified man illustrates an article published by the Molod’ Ukrainy in its April 30, 1986 issue of this Soviet newspaper	41—42
Powiększone do identycznych rozmiarów — bezmyślnikowa pieczęć Globocnika i jej wersja z „Legitymacji z Trawniki” nie pokrywają się. Transparencies of seal imprints prove forgery of O. Globocnik’s seal on Trawniki ID cards. To see the difference between authentic and forged imprints, superimpose transparencies Transparencies proving forgery of Globocnik’s unhyphenated seal; to superimpose transparency of the questioned imprint over the authenticated imprint of the Globocnik seal	
Niemiecki urzędnik podstemplował legitymację Wolembachowa nagłówkową pie- częcią instytucji „do góry nogami”... Supposed sloppiness of SS Administration demonstrated by the up-side-down appli- cation of the main rubber stamp with the name of the issuing camp on the alleged Trawniki ID card	43—44
Autentyczna pieczęć Ordnungspolizei (der Beauftragte) z SS-Soldbuch Rudolfa Reissa z Trawniki. (Uwaga- symbol SS pismem runicznym, końcówka skrzydła orła na przestrzeni pomiędzy słowami „die” i „Errichtung”. Analysis of the authentic Ordnungspolizei (Der Beauftragte) seal imprint in R. Reiss’ SS paybook from Trawniki	45
Analiza pieczęci OrPo na legitymacji Juchnowskiego (uwaga — symbol SS pismem łacińskim, końcówka skrzydła orła na literze „i” w słowie „Errichtung”) Analysis of the forged Ordnungspolizei (Der Beauftragte) seal imprint on Juch- nowskij’s ID card	46
Autentyczne pieczęcie wielokrotne z czasów III Rzeszy (uwaga na numer kolejny pod swastyką w szponach orła) Examples of German WW II multiple issue seals	47—48
Autentyczne pieczęcie „Zweigstelle Trawniki”. Examples of authentic Zweigstelle Trawniki seal imprints	49—50
Analiza porównawcza pieczęci „Zweigstelle Trawniki” z SS-Soldbuch R. Reissa i pieczęci z legitymacji Demianiuka. Analysis of suspect Zweigstelle Trawniki seal imprints on the Soviet-provided ID cards of Demjanjuk and Bondarenko	51—52
Przeróbki na legitymacji Demianiuka — uwaga na „Unterhosen”. Wymazywania i poprawki na legitymacji Bondarenki. Alterations of the alleged Demjanjuk Trawniki ID card: Erasures and alterations on the alleged Bondarenko ID card	53
„Kobięcy styl” munduru Juchnowskiego widoczny na powiększonym zdjęciu. „Female style” closure of Juchnowskij’s uniform, evident on enlargement of his ID photograph, proves that this photograph was forged;	54
Sierżant Teufel „zapomniał” się i podpisał starym stopniem kaprała — „SS- Rottenfuehrer”. Sergeant Teufel „forgets” his rank and signs alleged Bondarenko’s ID card as corporal Himmler w Trawnikiach 19.VII.1942 r. O swym awansie podczas tej wizyty zapomniał Teufel. Sergeant Teufel „forgets” his new rank despite the fact that he was promoted during momentous visit (shown on this photos) of H. Himmler to Trawniki Camp on July 19, 1942	55—56
Faksymile akt personalnych Ernesta Teufela z zaznaczoną datą awansu (19.VII.1942). Corporal E. Teufel promoted to Sergeant on July 19, 1942; facsimile of his personnel dossier	57

Na wszystkich dokumentach zaznaczona jest strzałkami sygnatura drukarni, nieobecna na „legitymacjach z Trawniki”	
Examples of printer's codes on German ID cards (conspicuously absent on Trawniki ID cards)	58—59
Wydrukowany na blankiecie „legitymacji z Trawniki” stopień uwierzytelniającego oficera ewenementem praktyki administracyjnej świata.	
Trawniki ID cards, with preprinted rank of commanding officer, unique among millions of wartime ID documents	60
Błąd ortograficzny na pieczęcie — „fest zu nehmen” zamiast „festzunehmen”. The word „to arrest” grossly misspelled in a important rubber stamp imprint on Trawniki ID cards	61
Prawidłowy skrót stopnia w Schutzpolizei.	
Examples of appropriately abbreviated ranks of Schutzpolizei	62
Rozkaz komendantury ordnungspolizei dystryktu lubelskiego, wykazująca, że 1.VIII.1942 r. obóz Trawniki podlegał OrPo. Uwaga na prawidłowe skróty rang Schutzpolizei.	
Examples of appropriately abbreviated ranks of „Schutzpolizei”	63—65
Akta personalne Hermanna Hoeflego z zaznaczonym awansem na SS-Sturmabfuhrera (21.VII.1942)	
H. Hoefle promoted to Major on July 21, 1942 according to his personnel dossier at the Berlin Document Center	66
Potwierdzenie awansu Hoeflego przez kancelarię Himmlera.	
Example of standard delay in notification of promotion during WW II; here in the case of Major H. Hoefle	67
Diariusz doktora Czerniakowa i opracowanie Raula Hilberga potwierdzają używanie przez H. Hoeflego stopnia SS- Sturmabfuhrera już 22.VII.1942 r. Dr Czerniakow — president of Warsaw Judenrat Ghetto & historian Raul Hilberg describe the presence of Major H. Hoefle in Warsaw at 10:00 AM on July 22, 1942	68
Opinia personalna Hoeflego charakteryzująca go jako pedantycznego administratora.	
H. Hoefle, characterized as an experienced bureaucrat in his personnel dossier at the Berlin Document Center but hardly as a military man, would not commit blatant administrative errors evident on the forged Trawniki ID cards	69
Dokumenty procesu norymberskiego opisują ograniczone kompetencje dowódców SS i policji, wykluczające uprawnienia dyscyplinarno-administracyjne — w sprzeczności z zawartością legitymacji z Trawniki	
Nueremberg Trial document describes restricted powers of the SS and Police Leaders which exclude administrative duties, contrary to the contents of the forged Trawniki ID cards	70
To samo stwierdza sprawozdanie alianckiego kontrwywiadu z kwietnia 1945 r. Powers of the SS and Police Leader, as described by the April 1945 Official Allied Intelligence Report, do not include administrative duties, contrary to the contents of the forged Trawniki ID cards	71—72
Korespondencja z 1941 roku wykazująca, że to Daluge i Ordnungspolizei a nie Globocnik był zwierzchnikiem administracyjnym nad SS-Ausbildungslager Trawniki. Facsimili of the correspondence from 1941, regarding planning and establishment of Police Outposts for the New Eastern Territories, indicate that K. Daluge and the Civil Order Police, but not O. Globocnik, were in charge of administration at the Trawniki Camp	73—74
Rozkaz Kurta Daluge określa Globocnika jako „Sonderbeauftragte, nie zaś „Beauftragte”.	
Authenticated order of the Chief of the German Civil Order Police, K. Daluge, identifies Globocnik as the „Sonderbeauftragte” while Trawniki ID cards identify him incorrectly as the „Beauftragte”	75

Delegacja i sonderausweis Teodora Pryjmy.....	76
Obóz w Trawnikach oddelegowuje strażników załączając Dienstaussweisy.....	77
Obóz w Trawnikach odnawia zagubione Dienstaussweisy oddelegowanych strażników.	
Typical Trawniki personnel transfer list	78
Obóz w Trawnikach oddelegowuje strażników.....	79
SS- Hauptsturmfuehrer Streibel konsultowany w sprawie awansów strażników (wniosek awansowy)	80
Recommendation to promotion for Trawniki Guards to Kpt directed sheibel	
Oddelegowanie („Uebergabeverhandlung”) 55 strażników do Treblinki nie zawiera wzmianki o przekazaniu Dienstaussweisów.	
Trawniki to Treblinka personnel transfer list indicates that ID numbers („dog tags”) were issued to Trawniki guards	81—83
Lista personelu Treblinka zawiera kolumnę o wydanych książeczkach wojskowych (SS-Soldbücher).	
Treblinka Labor Camp personnel list indicates that SS paybooks were issued to Trawniki guards.	84—86
Korespondencja dotycząca zagubionych Dienstaussweisów.	
Correspondence from 1943 regarding lost Trawniki ID cards	87—88
Zakłady Heinkla w Rostocku występują o dyscyplinarne ukaranie strażników.	
Dorrespondence directed to Kpt Streibel regarding	89—90
Komendant Trawniki karze dyscyplinarnie w.w. strażników.....	91
Typical „Marschbefehl” Trawniki Guards vices in Heinkel Factory in Rostock & his decision to punish them.	
Typowy „Marschbefehl” (Rozkaz wyjazdu)	92
Typowy SS-Soldbuch.	
Example of a substantial, typical, SS paybook	93
Zachowany SS-Soldbuch strażnika z Trawniki Z. Zagaby.	94
Personalbogen z Trawniki.....	95—100
Przemiany pięciu wersji legitymacji Demianiuka. Fikcyjne nazwy miejscowości na legitymacjach z Trawniki.	
Metamorphosis of the five versions of the Demjanjuk Trawniki ID card during 1977—1988	
Facsimile of altered Demjanjuk ID card published in the Soviet newspaper „News from Ukraine” in September of 1977	101—107
Profesor Willem Wagenaar opisujący naruszenie reguł identyfikacji w procesie jerozolimskim.	
Severe deficiencies of the Demjanjuk identification procedure are described in a book by Prof. W. Wagenaar of Leiden University in the Netherlands	108
Dyrektor archiwum Instytutu Yad Vashem w Jerozolimie dr. Sz. Krakowski powątpiewa w precyzje zeznań „ocalonych z Holocaustu”	
Director of Yad Vashem Archives in Jerusalem Dr. S. Krakowski, according to Jerusalem Post, has „Doubts over evidence of camp survivors”.....	109
Gitty Sereny w „The Independent” krytycznie o zachowaniu obrony i oskarżenia na procesie jerozolimskim.	
Jewish journalist-historian G. Sereny critically evaluates the Jerusalem trial	
Bibliografia ponad 1600 publikacji na temat „HSS, czyli Syndromu ocalonych” jako szczególnego przypadku znanego KZ-Syndrom.	
Examples of martyrological phantasmagorias powieszono in the Holocaust Survivor Syndrome	110
Hoffmana powieszono jako szefa krematorium obozu Majdanek w 1945. Faktycz- nym szefem krematorium był Muhsfeldt, stracony w dwa lata później..	
20,000 onlookers watch an ex-prisoner, German survivor of the Majdanek camp, misidentified by co-prisoners as the chief of crematoria, hanged there on December 23, 1945	
Real (self-admitted) chief of crematoria at Majdanek hanged there on December 30, 1947	111—112

